I denne skjønne morgenstund

Triumferende ♩= 88-100

1. I den - ne skjøn - ne mor - gen - stund, se, Si - ons
2. I strå - ler fra en him - melsk sann - het split - tes den
3. Den sann - het som til jord er sendt, ut til en -
4. Je - ho - va ta - ler, lytt til ham, all ver - dens
5. Og eng - ler ble fra him - len sendt ned til vår

fa - ne vai - er fritt. En ær - lig bønn i
fal - ske, mør - ke sky. Det kla - re lys vi
hver med kraft vil gå. Og Ju - da, som sin
folk, fatt an - net sinn. Han blot - tet har sin
jord med sann - het klar. Og Si - ons lys, som

hel - lig lund, en ær - lig bønn i hel - lig
snart vil se, det kla - re lys vi snart vil
synd be - kjent, og Ju - da, som sin synd be -
mek - tig' arm, han blot - tet har sin mek - tig'
nå er tent, og Si - ons lys, som nå er

lund, og san - ne ord ble til oss gitt.
se, skal skin - ne o - ver land og by.
kjent, sitt e - get ar - ve - land vil få.
arm, og sam - le vil sitt folk her - inn.
tent, skal sam - le dem som tro - fast var.

Tekst: Parley P. Pratt, 1807–1857
Musikk: George Careless, 1839–1932

Esaias 60:1–3
3. Nephi 16:7–20

Guds ånd som en ild

Jublende ♩ = 96-112

1. Guds ånd som en ild nå be - gyn - ner å lu - e,
2. Nå Her - ren har ut - rakt sin hånd o - ver jor - den
3. Vi i - kler oss al - le en ån - de - lig styr - ke
4. Vel - sig - net er da - gen når lø - ven og lam - met

vi sis - te dags ver - ket på jor - den nå ser.
og sam - ler hver hel - lig tross mørk - he - tens makt.
så him - me - lens ri - ke kan kom - me her ned,
de van - dre skal sam - men i fred og i ro.

Ja, fe - dre - nes håp vi be - gyn - ner å sku - e,
Han at - ter har gjen - gitt sitt pres - te - døms or - den,
og vi gjen - nom tro kan be - gyn - ne å ar - ve,
Og E - fraim blir kro - net og sig - net i Si - on,

og det som var ut - talt, på jor - den skal skje.
og det - te for - kyn - ner hans e - vi - ge pakt.
og Guds e - gen her - lig - het blir oss til del.
og Je - sus skal kom - me fra him - me - lens bo.

Vi syn - ger en lov - sang med him - me - lens hæ - re:

Ho - si - an - na, ho - si - an - na, for Gud og hans Sønn!

For dem i det høy - e til - kom - mer all æ - re

fra nå og for e - vig! A - men, ja, a - men.

Tekst: William W. Phelps, 1792–1872. Var med i den første SDH-salmebok, 1835. Sunget under innvielsen av Kirtland tempel i 1836.
Musikk: Ukjent, ca. 1844.

Lære og pakter 109:79–80
Lære og pakter 110

Vi gledes og frydes

Muntert ♩ = 100-120

1. Vi gle - des og fry - des i sang med hver - an - dre, ei
2. La oss el - ske hver - an - dre og pak - te - ne æ - re, av -
3. Ja, trygt vi til Lam - met, Guds Sønn, oss hen - gi - ve, han

mer vi på jor - den som frem - me - de bo. Guds
stå fra alt ondt og i e - nig - het bo. Og
fø - rer oss gjen - nom all treng - sel og ve. Vårt

tjen' - re med bud - skap i ver - den nå van - dre, for -
når vå - re fien - der i red - sel må væ - re, vi
navn han i si - ne opp - teg - nel - ser skri - ve og

kyn - ner om tu - sen års hvi - le og ro. Når
jub - len - de sku - e et tu - sen års ro. Når
ro - pe det ut når vi en gang ham se. Da

alt som var lo - vet Guds barn, skal dem gi - ves og
alt som var lo - vet Guds barn, skal dem gi - ves og
alt som var lo - vet Guds barn, skal dem gi - ves, og

ond - skap og u - fred ei nær - me seg dem, og
ond - skap og u - fred ei nær - me seg dem, og
de vil bli kro - net av him - me - lens Gud. Da

jor - den som for - dum Guds E - den skal tri - ves, og
jor - den som for - dum Guds E - den skal tri - ves, og
jor - den som for - dum Guds E - den skal tri - ves, og

Je - sus vil si - ge til Is - rael: Kom hjem!
Je - sus vil si - ge til Is - rael: Kom hjem!
Kris - tus og he - le hans folk vil bli ett.

Tekst: William W. Phelps, 1792–1872. Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: Henry Tucker, ca. 1863

Moses 7:61-67
10. trosartikkel

4 Høyt oppå fjellets topp

Bestemt 𝅗𝅥 = 56-72

1. Høyt op - på fjel - lets topp en fa - ne vai - er fritt.
2. Gud min - nes all - tid vel sitt løf - te gitt til jord,
3. Der Her - rens hus skal stå i her - lig - het og prakt,
4. Der lær - dom al - le får, der Gud skal gi sitt ord,

Na - sjo - ner, se nå opp! Guds folk har kjem - pet stritt.
at høyt på Si - ons fjell vi fin - ne vil hans ord.
dit hed - nin - ger skal gå, som Mi - ka klart har sagt.
der rett - ferd all - tid rår, som fav - ne vil all jord.

Du stol - te fjell, vårt skjøn - ne hjem,
I hen - nes lys all ver - den se
Det ly - de skal fra strand til strand:
Kom, la oss gå til Her - rens sted,

til deg hvert folk vil kom - me frem.
et ban - ner som vi le - des ved.
Kom, la oss gå til Si - ons land.
ei læ - re krig, men el - ske fred.

Tekst: Joel H. Johnson, 1802–1882 Esaias 2:2–3
Musikk: Ebenezer Beesley, 1840–1906 Esaias 5:26

Snart Israels Forløser

Tillitsfullt ♩ = 84-100

1. Snart Is - raels For - løs - ser vil he - ve sin røst, til
2. Vi vet han vil kom - me og sam - le oss hjem, så
3. Som frem - me - de len - ge vi syn - di - ge var og
4. For Si - ons for - løs - te det bud - skap er godt at

jor - den vil kom - me i - gjen og væ - re vår styr - ke, vårt
vi i Guds Si - on kan bo. Vi ei skul - le grå - te, men
bønn - falt deg: Stå du oss bi! Vår u - venn seg fry - der når
ti - de - nes tegn er be - gynt. Frykt ei, men gjør rett, han er

lys og vår trøst, vår kon - ge, be - fri - er og venn.
væ - re blant dem som inn - går til hvi - le og ro.
sor - ger vi har, men Is - rael vil snart væ - re fri.
nær nå, vår drott, for - løs - nin - gens ti - me for - kynt.

5. Min evige Frelser,
    må du stå meg nær,
    så alle i meg kan få se
    den ømhet du viser
    for meg og enhver,
    som alle kan trøste seg ved.

6. Basunene lyder,
    hør englenes røst:
    Bered eder, Guds ord er her.
    Se, brudgommen kommer,
    han har oss forløst,
    vi jubler, vår Frelser er nær.

Tekst: William W. Phelps, 1792–1872; tilpasset etter Joseph Swain, 1761–1796. Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: Freeman Lewis, 1780–1859.

2. Mosebok 13:21–22
1. Nephi 22:12

6 Israel, Israel, Gud deg kaller

Livfullt ♩ = 72-84

1. Is - rael, Is - rael, Gud deg kal - ler, kal - ler deg fra ver - den ut.
2. Is - rael, Is - rael, Her - ren by - der. Hør din sto - re Frel - sers røst.
3. Is - rael, eng - ler kom - mer til deg fra sin høy - e him - mel ned.
4. Is - rael, vær ei mer gjen - stri - dig! Her - rens tål - mod snart er slutt.

Ba - by - lon den sto - re fal - ler, all dens prakt skal snart ta slutt.
Se, en her - lig dag frem - bry - ter for Guds folk som er for - løst.
Makt til men - nes - ker de brin - ger, så Hans folk kan fin - ne fred.
Dom - mens ti - me has - tig kom - mer, Is - rael, fly fra Ba - bel ut.

Kom til Si - on, kom til Si - on før hans vre - de flom - mer ut.
Kom til Si - on, kom til Si - on, Si - ons por - ter åp - ne står.
Kom til Si - on, kom til Si - on, Her - rens kom - me er nå nær.
Kom til Si - on, kom til Si - on, der du fin - ne skal din fred.

Kom til Si - on, kom til Si - on før hans vre - de flom - mer ut.
Kom til Si - on, kom til Si - on, Si - ons por - ter åp - ne står.
Kom til Si - on, kom til Si - on, Her - rens kom - me er nå nær.
Kom til Si - on, kom til Si - on, der du fin - ne skal din fred.

Tekst: Richard Smyth, 1838–1914
Musikk: Charles C. Converse, 1832–1918

Lære og pakter 133:7–16

Vi vil stemme i et kor

Friskt ♩ = 84-96

1. Vi vil stem - me i et kor for pro - fe - ten sendt til jord.
2. Gud en en - gel send - te ned for å sig - ne med sin fred.
3. Mor - mons bok, som for - ut - sagt, ble til jor - den at - ter bragt.
4. Gle - dens år vil kom - me snart, som pro - fe - ten har for - klart

Han for - kyn - te Her - rens ord til en - hver som på ham tror.
Han til jor - den ga Guds kraft, pres - te - døm - met med dets makt.
Den er Kris - ti san - ne ord til hver stam - me, slekt på jord.
at i tu - sen - å - rig ro vi med Frel - se - ren skal bo.

Mør - ket vek for bøn - nens makt, ly - set kom i all sin prakt.
Jo - sephs hjer - te ble da rørt, og av Ån - den ble han ført
Her er tol - ket Her - rens bud, vit - ner til oss om vår Gud.
De som kjem - pet og med flid stred og vant den go - de strid,

Jo - seph hør - te Her - ren si: «Gå, be - red den sma - le sti.»
til å sen - de ly - sets bud o - ver he - le ver - den ut.
Den et løf - te gir til hver som i ån - den yd - myk er.
vil sin lønn i Si - on få, med Guds eng - ler sam - men stå.

Tekst: William W. Phelps, 1792–1872. Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: Joseph J. Daynes, 1851–1920

Lære og pakter 135:3
Moses 7:62, 67

Fra himlens høye hvelv

Ettertenksomt ♪ = 92-108

1. Fra him - lens høy - e hvelv en hel - lig en - gel fór
2. For - seg - let av Mo - ro - ni, de ble i jor - den gjemt
3. Om Jo - sefs e - gen slekt opp - teg - nel - se vi får

med bud - skap fra Gud selv til fal - len slekt på jord.
i man - ge hun - dre år, men ble av Gud ei glemt.
og i vår va - re - tekt en bok som ei for - går.

Livfullt ♩ = 100-116

Og i Cu - mo - rahs høy - de gjemt opp - teg - nel -
En dag de skul - le kom - me frem, kan gi sitt
Mo - ro - ni kom en dag her ned og vis - te

ser ved Gud var kjent. Og i Cu - mo - rahs
lys til man - ge hjem. En dag de skul - le
Skrif-tens skju - le - sted. Mo - ro - ni kom en

høy - de gjemt opp - teg - nel - ser ved Gud var kjent.
kom-me frem, kan gi sitt lys til man - ge hjem.
dag her ned og vis - te Skrif - tens skju - le - sted.

4. Den tid til sist opprant
da lys til oss ble bragt,
og dødens mørke svant.
O, menneske, gi akt!
Til jorden lovens fylde kom,
tilbydes nå før verdens dom.
Til jorden lovens fylde kom,
tilbydes nå før verdens dom.

5. O, Israel, deg gled,
for Sion er ditt hjem.
Vær tro og forbered
et nytt Jerusalem.
La verden høre Herrens ord,
la sannhet skinne over jord!
La verden høre Herrens ord,
la sannhet skinne over jord!

Tekst: Parley P. Pratt, 1807–1857
Musikk: John E. Tullidge, 1806–1873

Joseph Smith – Historie 1:30–34
Lære og pakter 128:20

9 Hill deg, o Sion, vi priser den morgen

Med glede ♩ = 92-104

1. Hill deg, o Si - on, vi pri - ser den mor - gen
2. Gled deg, for Si - on sin fri - het nå sku - er,
3. Se der, hvor ørk - nen den blom - strer og grøn - nes.
4. Se, hvor de sam - les fra ø - er og lan - de,

ly - set du send - te med sann - he - tens makt.
snart vil hun stå som en el - ske - lig brud.
Le - ven - de vann - bek - ker der vel - ler frem,
lo - ver og pri - ser den Gud som er stor.

Du stan - set kla - ge og ja - get bort sor - gen,
Se hen - nes søn - ner! Av Ån - den de lu - er,
der strå - ler ly - set, og dy - den på - skjøn - nes,
Snart ver - dens ri - ker ei len - ger kan stan - de,

hø - res nå skal hva pro - fe - ter har sagt.
gla - de frem - bæ - rer det frel - sen - de bud.
der fin - ner u - skyld en til - flukt, et hjem.
sa - lig det folk som i Si - on vil bo.

Tekst: Thomas Hastings, 1784–1872
Musikk: Edwin F. Parry, 1850–1935

Esaias 35:1–2, 10
2. Nephi 8:3, 11

En gledens dag

Klart 𝅗𝅥 = 69-84

1. En gle - dens dag nå Gud har sendt, og sann - hets
2. Ba - su - nen ly - der høyt og klart, og sann - he -
3. I for - dums tid vår dag var kjent av Guds pro -
4. Guds stem - me snart skal hø - res her av al - le

ord er at - ter kjent. En eng - el kom fra
ten er å - pen - bart. All jor - den som i
fe - ter som ble sendt. Den sto - re dag de
slek - ter fjern og nær. Og eng - ler som i

him - len ned, for - kyn - te tu - sen - å - rets fred.
mør - ke lå, kan nå ved tro sin frel - se få.
tal - te om, når Gud i - gjen til jor - den kom.
him - len bor, til jord vil kom - me med hans ord.

Tekst: Philo Dibble, 1806–1895.
Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Lære og pakter 128:20–21
Apostlenes gjerninger 3:19–21

11 En stakkars sorgbetynget mann

Fredfullt ♪ = 96-112

1. En stak - kars sorg - be - tyn - get mann meg of - te
2. En gang han trett og hung - rig kom mens jeg mitt
3. Jeg der - nest ham ved kil - den så hvor da han

møt - te på min vei, og når han yd - myk
enk - le mål - tid nøt, og skjønt han yt - ret
trett og sli - ten lå. Han var så tørs - tig

ba om hjelp, jeg al - dri kun - ne sva - re nei.
ei et ord, jeg så hans nød og ga ham brød.
og så matt at han ei kun - ne van - net nå.

Hans navn jeg al - dri spur - te om, ei hel - ler
Han brøt og med et kjær - lig blikk meg ga, og
Jeg skynd - te meg og hjalp ham opp og lot ham

fra hvil - ket land han kom; men kjær - lig - he - ten
eng - le - brød jeg fikk; for før mens jeg med
drik - ke av min kopp; men der - på fylt han

i hans blikk meg feng - slet til ham hvor han gikk.
grå - dig hu det spis - te, var det man - na nu.
ga meg den, og al - dri tørs - tet jeg i - gjen.

4. En mørk og stormfull vinterkveld
hans rop om hjelp seg trengte frem.
Jeg fant ham, den forfrosne sjel,
og glad ham førte til mitt hjem.
Jeg varmet da min kjære gjest
og hadde selv en gledens fest;
for se, mens på min seng han lå,
jeg selv i drømme himlen så.

5. Elendig, plaget og forhatt
på veien jeg ham naken fant.
Han lå der såret og forlatt,
og derfor jeg hans sår forbandt.
Jeg olje i hans sår utgjøt,
og glede i mitt hjerte fløt,
for ved hans ord min sorg forsvant,
og for min sjel nytt liv opprant.

6. I fengsel og til døden dømt
med sorg jeg dernest fant min venn.
Med frykt hans hånd jeg trykket ømt,
og ånden styrke fikk igjen.
Men ennå for å prøve meg
han ba meg om å dø for seg.
Skjønt blodet ildnet heftig til,
min ånd ham svarte: Ja, jeg vil.

7. Men se, den fremmede forsvant,
og Jesus vennlig for meg sto.
Jeg tegnet i hans hender fant,
og ydmyk sank jeg for hans fot.
Hans milde stemme til meg lød:
Du var meg tro i liv og død,
hva du har gjort, er gjort mot meg;
og derfor jeg velsigner deg.

Tekst: James Montgomery, 1771–1854
Musikk: George Coles, 1792–1858, forandr.
Profeten Joseph Smith var svært glad i denne salmen.
Se *History of the Church*, 6:614–615.

Matteus 25:31–40
Mosiah 2:17

Priser profeten som skuet Jehova

Kraftig ♩ = 76-96

1. Pri - ser pro - fe - ten som sku - et Je - ho - va, Je - sus ham
2. Sig - ner hans min - ne! Han falt som en mar - tyr, vant seg en
3. Stort er hans vel - de og pres - te - døms - or - den, all - tid og
4. Of - fer og ly - dig - het kro - nen ham brin - ger, jor - den må

sal - vet til se - er og pro - fet. Åp - net ble ti - de - nes
plass i For - løs - se - rens favn. Len - ge hans blod vil til
e - vig han nøk - le - ne har. E - del og tro han sitt
so - ne for den - ne pro - fet. Våkn av din dva - le, for

fyl - des hus - hold - ning, det som var ut - talt, på jor - den nå skjer.
him - me - len ro - pe, he - der og æ - re om - strå - ler hans navn.
ri - ke vil ar - ve, hyl - det av hel - li - ge kro - nen han tar.
rett - ferd vil kom - me, man - ge skal se bro - der Jo - seph i - gjen.

Hill deg, pro - fet, for din Gud deg hjem - kal - te, bød - ler og

rans - menn ei hå - ne deg mer. En - nå du vir - ker for

li - den - de brød - re, dø - den ei bin - der deg, el - ske - de se'r.

Tekst: William W. Phelps, 1792–1872
Musikk: Gml. skotsk melodi

13 Hvilken skjønn og yndig morgen

Med verdighet ♩ = 84-92

1. Hvil - ken skjønn og yn - dig mor - gen! So - len strå - ler o - ver jord. Fug - le - san - gen nå om så - ren ly - der som et eng - le - kor. Og i lun - dens sva - le skyg - ge Jo - seph sø - ker Her - ren stor, og i lun - dens sva - le skyg - ge Jo - seph sø - ker Her - ren stor.
2. Ned han kne - ler, yd - mykt be - der, gut - tens stem - me ly - der klart, men en slu og lumsk for - ræ - der øn - sker in - tet å - pen - bart. U - for - trø - dent dog han ved - blir å an - ro - pe Gud i lønn, u - for- trø - dent dog han ved - blir å an - ro - pe Gud i lønn.
3. Mør - ket vi - ker, lys ned - da - ler, so - lens glans det o - ver- går. Han er fridd fra si - ne kva - ler, to per- so - ner hos ham står. Jo - seph sku - er Gud, vår Fa - der, som med Søn - nen for ham står, Jo - seph sku - er Gud, vår Fa - der, som med Søn - nen for ham står.
4. «Jo - seph, lytt til min En - bår - ne, hør ham!» er vår Fa - ders bud, og en bønn fra hans ut - kår - ne blir be- svart av him - lens Gud. Fryd og gle - de hjer - tet fyl - ler, for han sku - er Her - ren Gud, fryd og gle - de hjer - tet fyl - ler, for han sku - er Her - ren Gud.

Tekst: George Manwaring, 1854–1889
Musikk: Sylvanus Billings Pond, 1792–1871; tilpasset av A. C. Smyth, 1840–1909

Joseph Smith – Historie 1:14–20, 25
Jakobs brev 1:5

Søt er den fred Guds budskap gir

Med hengivenhet ♩ = 76-96

1. Søt er den fred Guds bud - skap gir, og sant for hver som ber.
2. Fa - de - ren gir oss lov og bud, som vi - ser om - sorg stor.
3. Nå tra - di - sjo - nen u - ten tro og van - tro svin - ner hen.

I strå - le - glans det oss be - frir, slik at vi ly - set ser.
Din kjær - lig - het og god - het, Gud, i hver for - ma - ning bor.
Den mør - ke sky som ned seg dro, for - nuf - ten snur i - gjen.

4. Må vi som kjenner Herrens navn,
gi avkall på all last.
Da vil Hans ånds ubrutte gavn
vår renhet holde fast.

5. Da Satans makt vil snart bli svak,
og synd ei plage mer.
Da ingen sekt forbyr vår sak,
og gleden hjertet kler.

6. Det som vi delvis kun har fått,
vil da bli helt og fullt,
for Han vi tror på, da for godt
vil stille all vår sult.

7. Tålmodig la oss eie da
vår sjel til Han er her,
og gjøre alt som han oss sa;
forløsningen er nær.

Tekst: Mary Ann Morton, 1826–1897 — Salme 119:165
Musikk: Alfred M. Durham, 1872–1957 © 1948 IRI — Salme 119:97–104

15 Vi ber til Gud for deg

Inderlig ♩ = 72-88

1. Vi ber til Gud for deg, du vår pro - fet, at han må gjø - re din byr - de mer lett, at tid og år ei skal tyn - ge deg ned, men at du li - vet ut kan fø - le fred, men at du li - vet ut kan fø - le fred.
2. Vi ber til Gud for deg med all vår makt at han må skjen - ke deg vis - dom og kraft, så du kan le - de oss dag et - ter dag og fø - re oss til kamp for sann - hets sak, og fø - re oss til kamp for sann - hets sak.
3. Vi ber til Gud for deg med barn - lig sinn, og bar - nets bønn vil nå til him - len inn. Alt som er best for deg, alt som Gud vet, det har vi bedt for deg, du vår pro - fet, det har vi bedt for deg, du vår pro - fet.

Tekst og musikk: H.A. Tuckett, 1852–1918, tilpasset etter Evan Stephens, 1854–1930

Lære og pakter 107:22

Gud sign profeten vår

16

Bønnfylt ♩ = 76-96

1. Gud sign pro - fe - ten vår, så li - vets go - de kår
2. Slik blir ditt ri - ke bragt, som vår pro - fet har sagt,
3. Må di - ne hel - li - ge le - ve i sta - dig fred,

blir ham til del. Fyll du hans ord med ild, så de som
fra strand til strand. Sann - he - tens ild er tent, hjer - te - ne
av - stå fra strid. I skjønn for - e - ning må de tro - fast

lyt - ter, vil hø - re ditt ri - ke til av all sin sjel.
him - mel-vendt. Sam - let, i deg for - ént, hol - der vi stand.
frem - ad gå og fast og mo - dig stå til e - vig tid.

Tekst: Bernard Snow, 1822–1894, forandr.
Musikk: Harry A. Dean, 1892–1987 © 1985 IRI

Lære og pakter 107:22
3. Nephi 19:23

17 Ha takk for profeten du sendte

Klart ♩ = 76–92

1. Ha takk for pro-fe - ten du send - te, du
2. Når trengs - le - nes u - vær oss tru - er med
3. Din god - het som al - dri oss svik - ter, vi

Her - re, på den - ne vår dag, for sann - he - tens bau - ne du
u - fred, for - føl - gel - se, død, et ly - sen - de håp da vi
pri - ser hver dag og hver stund. Må ei ett mi - nutt vå - re

ten - te, som åp - net vårt blikk for din sak. Ha
sku - er: Du frel - se oss vil fra vår nød. Vi
plik - ter ut - slet - tes av hjer - te - nes grunn. Full -

takk for hvert go - de du y - ter ditt
sto - ler på deg og din nå - de, vi
kom - men - hets e - vi - ge kunn - skap vi

folk med så gav - mild en hånd. Med ju - bel og fryd vi deg
prø - ver så of - te ditt ord. De on - de mot Si - on nå
sø - ker med i - ver og flid, mens de som for - kas - ter ditt

ly - der. Å, fyll oss med yd - myk - hets ånd!
frå - de, vil snart væ - re fjer - net fra jord.
bud - skap, vil mø - te en kum - mer - full tid.

Tekst: William Fowler, 1830–1865
Musikk: Caroline Sheridan Norton, 1808–ca. 1877

Lære og pakter 21:1–5
Mosiah 2:41

18 Kom, lytt nå til profetens røst

Med glede ♩ = 80-96

1. Kom, lytt nå til pro - fe - tens røst, og hør din Her - res ord.
2. I lan - ge ti - der mør - ket lå ut - o - ver den - ne jord.
3. Ei til - lit må vi ha til dem som en - drer Her - rens bud.
4. Gi akt på kil - den klar og ren, og sann - het ei for - kast.

Og fryd deg da på sann - hets vei, og syng med gle - de stor.
Det har for - svun - net ved Guds makt, så ly - set ble oss bragt.
De døm - te blir ved Skrif - tens ord, må so - ne straf - fen ut.
Ja, hold hans lov og bli ut - valgt; din frel - se gjø - res fast.

Pro - fe - ters vei vi fun - net har, som for - dum, så i dag.
Han nå i - gjen seg vi - se vil til tje - ne - re på jord.
Vår Frel - ser sa da han var her: «Ad - lyd mitt ord med flid.
Inn - til du hø - rer røs - ten si: «Re - gjer i e - vig - het!»

En ny pro - fet er sendt til jord med kunn - skap om Guds ord.
Guds hel - li - ge nå at - ter får hans ed - le sann - hets ord.
Tegn føl - ger dem som tro - en har ned til den sis - te tid.»
Fryd føl - ger den som vel - ger rett og ar - ver Guds her - lig - het.

Tekst: Joseph S. Murdock, 1822–1899.
Vers 4: Bruce R. McConkie, 1915–1985. © 1985 IRI
Musikk: Joseph J. Daynes, 1851–1920

Joseph Smith – Historie 1:14–17
Lære og pakter 21:4–7

Sion, vi deg priser

Bestemt ♩ = 84-100

1. Si - on, vi deg pri - ser, du Guds ri - ke er.
2. Gjen - nom å - pen - ba - ring, gitt av Gud til jord,
3. Når Guds barn i Si - on føl - ger sann - hets lov,

Den som har sin Frel - ser kjær, og - så ren av hjer - tet er.
him - lens sann - het kom her ned til en - hver som sø - ker fred.
vil all u - fred, strid og splid bor - te bli til e - vig tid.

Snart skal al - le Si - ons barn stå frem og mø - te Gud.
Må vi all - tid le - ve så at vi Ham mø - te kan.
Him - lens Si - on, kom du ned og fyll den gan - ske jord.

Tekst og musikk: Merrill Bradshaw, 1929–2000 © 1980 IRI

Lære og pakter 65:5–6
Lære og pakter 97:21

Yndefull Sion, himlens stad

Lett ♩= 104-120

1. Yn - de-full Si - on, him - lens stad, her - lig - ste sted som gjør
2. Strå - len-de her - lig him - len er, eng - le - ne der i
3. Her - ren vil kro - ne al - le der, de som har el - sket

al - le glad. Per - le-hvit', skjøn - ne por - ter er,
hvi - te klær. Skjøn - ne-ste to - ner sen - des ut,
Je - sus kjær. Dis - se er de som får hans ord:

Her - ren er ly - set i temp - let der. Han som på kor - set
alt er i hel - lig him - melsk skrud. Der skal jeg hø - re
Du var meg tro i alt på jord, i all din trang, i

led for meg, ber meg å kom - me hjem til seg.
eng - le - kor, lov - pri - se Her - ren, kon - gen stor.
all din nød. Kom, gå nå inn til hvi - len søt!

Si - on, Si - on, her - li - ge Si - on, yn - de-full

Si - on, Si - on, Her - rens skjøn - ne stad.

Tekst: George Gill, 1820–1880
Musikk: Joseph G. Fones, 1828–1906

Johannes' åpenbaring 7:9–17
Johannes' åpenbaring 21:2, 21–23

Vær du signet for Sions styrke

Energisk ♩ = 88-104

1. Vær du sig - net for Si - ons styr - ke, du vår
2. Vå - re fi - en - der hårdt oss tryk - ket, og vår
3. Med din ånd var du til - ste - de i vårt
4. Du skal væ - re vår le - de - stjer - ne, for ditt

Gud og fe - dres Gud. Du av jor - dens kraft be -
treng - sel syn - tes lang, men du var vår kraft i
ar - beid og vår strid. O - ver land og dal og
lys kan al - dri dø. Langt der u - te i det

red - te deg et folk ved ditt sann - hets bud.
nø - den og vår hjelp så mang en gang.
eg - ner sig - net du vår sto - re flid.
fjer - ne ser vi lys av mor - gen - rød.

Takk for Si - ons fred og trygg - het, for hver
Vå - re fien - der vek til - ba - ke, sei - ret
Du vel - sig - net alt og al - le, ga til
Når vi slår på vå - re klip - per, vel - ler

dal og blom - ster - skrud.
had - de tro - ens makt.
ver - den sann - hets bud.
mot og styr - ke frem.

Vær du sig - net for

Si - ons styr - ke, vår Gud, vår fe - dres Gud.

Tekst: Felicia D. Hemans, 1793–1835. Forandr. av Edward L. Sloan, 1830–1874 Salme 95:1–7
Musikk: Evan Stephens, 1854–1930

Du kongers konge, kom

Jublende ♩=84-100

1. Du kon - gers kon - ge, kom! Vi len - ge ven - tet
2. Så fjern du da all synd, og rens vår jord med
3. Ho - sian - na hø - res skal fra de for-løs - tes
4. Du fre - dens fyr - ste er, din tro - ne ven - tet

har. Kom med din le - ge - dom, ditt pak - tens folk sett
ild, rett - fer - dig-het for - kynn, ditt folk deg hø - re
munn, en ny og her - lig sang fra hjer - tets dy - pe
har. Vel - sig - net blir en - hver som all - tid ly - dig

fri. Å kom, na - sjo - ners håp, tre
vil. Kom så, hans folk, og hør hans
grunn. Ditt re - ne ord har e - del
var. Og hver na - sjon skal bøy - e
Å kom, na - sjon, å kom, na - sjo - ners håp, tre

frem. La Is - ra - el bli sam - let hjem!
ord og bo et tu - sen år på jord!
klang, vi pri - ser deg med ju - bel - sang.
kne og pri - se deg når de deg se.
frem

Tekst: Parley P. Pratt, 1807–1857
Musikk: Ukjent, ca. 1889

Lære og pakter 45:39, 44
Esaias 35:10

La den store dag opprinne

Bestemt 𝅗𝅥 = 63-72

1. La den sto - re dag opp - rin - ne når du kom - me
2. O, hvor len - ge skal din vre - de hvi - le o - ver
3. Send da ut til Ja - kobs slek - ter tro - ens bud - skap,

skal til jord. Sa - tan skal ei mer for - blin - de,
folk og land? Til - gi all vår synd her ne - de,
lys og ånd, så de all sin synd for - nek - ter

Is - rael sam - let hos deg bor. Ho - si - an - na,
hjelp oss til å hol - de stand. Is - raels kon - ge,
og kan knyt - te tro - skaps bånd. Sto - re Frel - ser,

ho - si - an - na hø - res skal i sam - stemt kor.
Is - raels kon - ge, du a - le - ne frel - se kan.
sto - re Frel - ser, led dem ved din tryg - ge hånd.

Tekst: Fra Pratt's Collection, ca. 1830, forandr.
Musikk: A.C. Smyth, 1840–1909

3. Nephi 5:25–26
Jeremias 31:10

La oss stemme i et kor

Jublende ♩ = 96-112

1. La oss stem - me i et kor, al - le Her - rens barn på jord,
2. Når han kom - mer i sin prakt, syn - den mer ei vil ha makt.
3. Når vår jord er ren - set, fri fra alt ondt og hyk - le - ri,

syn - ge høyt med gle - dens ord til vår Her - re, e - vig, stor.
Å, hvor her - lig for oss her når vi ser vår Frel - ser kjær.
da skal den i her - lig - het bli et hjem i e - vig - het

Han nå snart re - gje - re vil når vår jord er døpt med ild.
All vår lov - sang da skal bli kun til ham e - vin - de - lig,
for Guds barn som i - kledd er pres - te - døm - mets hvi - te klær.

Da en - hver fra synd er fri, alt vil bli i har - mo - ni.
jub - le vil et him - melsk kor: Her - re, Kon - ge, Frel - ser stor.
Syn - ge vil da det - te kor: Her - re, Kon - ge, Frel - ser stor.

Tekst: James H. Wallis, 1861–1940
Musikk: Spansk melodi; arr. av Benjamin Carr, 1768–1831

Lære og pakter 133:25, 33, 56
Johannes' åpenbaring 7:9–17

De som bygger opp nasjonen

Kraftig ♩ = 92-112

1. De som byg - ger opp na - sjo - nen, går i brod - den, vi - ser vei,
2. Of - re, tje - ne, væ - re ster - ke, al - dri gjø - re en for - tred.
3. Som et ban - ner for na - sjo - nen le - ver de for sann - hets sak,

flyt - ter gren - ser, har vi - sjo - ner, sli - ter hårdt, men svik - ter ei.
Mot er de - res a - dels - mer - ke, frykt de vil ei kjen - nes ved.
vi - ser vei og slår an to - nen for de un - ge som står bak.

In - tet strev kan sli - ke ku - e, frem - o - ver de all - tid ser,
All - tid hjel - per de sin nes - te, all - tid no - en, sta - dig fler,
Al - le som har byg - get lan - det og har gitt det sta - dig mer,

all - tid vil de frem - ad sku - e. Hed - res skal en pi - o - nér.
ten - ker på det fel - les bes - te. Hed - res skal en pi - o - nér.
vil vi min - nes og vil san - ne: Hed - res skal en pi - o - nér.

Tekst: Ida R. Alldredge, 1892–1943. © 1948 IRI
Musikk: Alfred M. Durham, 1872–1957. © 1948 IRI

Lære og pakter 64:33–34

Kom, hellige

Med overbevisning ♩ = 66-84

1. Kom, hel - li - ge, gå frem og frykt nå ei, gå med mot,
2. Mon vi skal grå - te om vår lodd er hård? Nei, å nei,
3. Vi fin - ne skal et ut - søkt, hel - lig sted fjernt i vest,
4. Om hyt - ten på vår rei - se bry - tes ned, sa - lig dag!

frem - ad dra! Om tor - ne-strødd kan sy - nes den - ne vei,
alt er vel! Hvem kan for - ven - te han be - løn - ning får
Si - ons land, hvor in - gen mer kan gjø - re oss for - tred.
Alt er vel! Endt er da all vår møy - e og vårt strev,

Gud er med oss hver dag. Det bed - re er å
som i kamp ei tok del? Om - gjord din lend og
Gud oss der sig - ne kan. Vår lov - sang der nå
i Guds fred får vi del. Men om vårt liv blir

ja - ge vekk u - nyt - tig kum - mer, kval og skrekk; og
tap ei mot! Gud fø - rer oss på sik - ker fot; og
hø - res skal, gjen - ly - de høyt i berg og dal: «For
spart i - gjen, vi mø - tes skal i Si - ons hjem. Et

fry - des vil da hver en sjel: Alt er vel! Alt er vel!
vi skal fø - le i vår sjel: Alt er vel! Alt er vel!
Is - raels kon - ge gled din sjel.» Alt er vel! Alt er vel!
ju - bel - kor da hø - res skal: Alt er vel! Alt er vel!

Tekst: William Clayton, 1814–1879 Lære og pakter 61:36–39
Musikk: Gml. eng. melodi Lære og pakter 59:1–4

Kom, alt Guds folk som bor på jord

Muntert 𝅗𝅥 = 52-69

1. Kom, alt Guds folk som bor på jord, stem i med ju - bel - sang!
2. Han el - sket oss og dø - den led, vi det ei glem - me må.
3. Den ret - te, sma - le vei vi fant, så la oss frem - ad gå!
4. I him - mel - kor vi syn - ge skal vår Frel - sers lov og pris,

For vår For - lø - sers kjær - lig - het vi pri - se vil med sang,
Han lær - te oss den ret - te vei og sa: «Kom, følg med meg!»
Og her - lig - het som so - lens glans hos Kris - tus vil vi få,
og sek - ler rin - ner u - ten tall, full - endt på Her - rens vis,

for vår For - lø - sers kjær - lig - het vi pri - se vil med sang.
Han lær - te oss den ret - te vei og sa: «Kom, følg med meg!»
og her - lig - het som so - lens glans hos Kris - tus vil vi få.
og sek - ler rin - ner u - ten tall, full - endt på Her - rens vis.

Tekst: William W. Phelps, 1792–1872.
Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: William B. Bradbury, 1816–1868

Lukas 9:23
2. Nephi 31:19–21

28 Vår Gud han er så fast en borg

Med verdighet ♩ = 60-80

Vår Gud han er så fast en borg, han er vårt skjold og

ver - ge. Han hjel - per oss av nød og sorg og

vet oss vel å ber - ge. Vår gam - le fien - de

hård til strid i - mot oss står. Stor makt og ar - ge

list han bru - ker mot oss visst. På jord er ei hans li - ke.

Tekst: Martin Luther, 1483–1546, forandr.
Musikk: Tilskr. Martin Luther

2. Samuel 22:2–3
Salme 18:2–3

Lover den Herre Gud

Med glede ♩ = 88-104

1. Lo - ver den Her - re Gud, him - mel og jord rop ut:
2. Je - sus, vår Her - re Gud, som slet - tet syn - den ut:
3. Him - me - lens mek - ti - ge kor syn - ger med lov - sangs ord:

Pris til hans navn! Han som i kjær - lig - het for vå - re
Pris til ditt navn! Du som all - mek - tig er, led for oss
Pris til hans navn! Tjen ham og tro - fast bli, æ - re og

syn - der led, syng i all e - vig - het: Pris til hans navn!
hver i - sær. Vi har deg all - tid kjær, o, du Guds Lam.
takk ham gi fra nå til e - vig tid. Pri - ser hans navn!

Tekst: James Allen, 1734–1804, forandr.
Musikk: Felice de Giardini, 1716–1796

Johannes' åpenbaring 5:9–13

Guds skaperverk forent i sang

Jublende 𝅗𝅥 = 66-76

1. Guds ska - per - verk for - ent i sang lov -
2. Den ster - ke vind, den mil - de bris og
3. Et lov - sangs - brus fra fos - se - fall fra
4. Du fyl - ler jor - den med din Ånd. Alt

pri - ser ham med ju - bel - klang. Hal - le - lu - ja!
him - lens sky - er, syng din pris. Hal - le - lu - ja!
jor - dens vann i tu - sen tall. Hal - le - lu - ja!
som vi har, er fra din hånd. Hal - le - lu - ja!

Hal - le - lu - ja! Din var - me sol med gyl - den
Hal - le - lu - ja! Din mor - gen - gry, din sol - ned -
Hal - le - lu - ja! Ja, il - dens lys og var - me
Hal - le - lu - ja! For jor - dens grø - de som vi

glans, og må - nen med en sølv - klar krans.
gang vil tak - ke deg med far - vers klang.
skjær vil pri - se deg, vår Her - re kjær.
får, vi tak - ker deg, du Fa - der vår.

Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

Kom, pris ham! Hal - le - lu - ja!

Tekst: Frans av Assisi, 1182–1226; oversatt av William H. Draper, 1855–1933

Musikk: Geistliche Kirkenesänge, Köln, 1623, arr. av Ralph Vaughan Williams, 1872–1958. Notene er gjenopptrykt fra *English Hymnal* med tillatelse fra Oxford University Press. Kopiering kun med skriftlig tillatelse fra rettighetsinnehaver.

Salme 148
Lære og pakter 128:23

31 All herlighet og ære

Triumferende ♩ = 96-112

1. All her - lig - het og æ - re til deg, For - lø - ser stor,
2. Der syn - ger eng - le - ska - rer i him - me - len din pris,
3. Før li - del - sen be - gyn - te, med lov - sang ble du prist.

ho - si - an - na - ro - pet ly - der fra men - nes - ker på jord.
og alt du skap - te, stem - mer nå i på sam - me vis.
Vi har deg, høy - e Her - re, vår tro - fast - het nå vist.

Du kon - ge er av Is - ra - el, av Da - vids hus og ætt,
He - bre - er - ne med pal - mer deg en gang hyl - lest ga,
Du hør - te dem den gan - gen, hør og - så nå vår bønn.

i Her - rens navn du kom - mer, vår leng - sel har du sett.
i kjær - lig - het vår lov - sang nå sti - ger opp så glad.
Vi el - sker alt som godt er, vår Frel - ser og Guds Sønn.

Tekst: Theodulph av Orleans, ca. 760–821 Salme 148
Musikk: Melchior Teschner, 1584–1635 Johannes 12:12–13

Fedrenes Gud, allmektig som du er

Energisk ♩ = 92-112

(Fanfare som spilles før hvert vers)

1. Fed - re - nes Gud, all - mek - tig som du er, gir lys til u - ni - ver - sets stjer - ne - hær.
2. Din kjær - lig - het oss all - tid le - det har inn i et land som fritt og u - kjent var.
3. Mot sta - dig angst for pest og kri - gens larm vern du oss all - tid med din ster - ke arm.

Opp til din tro - ne i all e - vig - het sti - ger vår sang i stor takk - nem - lig - het.
Vær du vår kon - ge, led oss på din sti, ditt ord, vår lov, for all - tid hos oss bli.
Måt - te din sann - het sta - dig mer oss gi av all din god - het, fred og har - mo - ni.

Tekst: Daniel C. Roberts, 1841–1907
Musikk: George W. Warren, 1828–1902

Salme 33:12
Ether 2:12

For hver en hellig

Majestetisk ♩ = 96-116

Unisont

1. For hver en hel - lig som sitt løp har endt og
2. En - hver sol - dat som kjem - pe vil med flid,
5. Fra fjern og nær, fra al - le him - mel - strøk

som sin tro for ver - den har be - kjent,
ser all - tid hen til dem i for - dums tid,
strøm - mer de inn i ska - rer u - ten tall,

Je - sus, ditt navn må all - tid hol - des rent.
hå - per med dem å fin - ne har - mo - ni. Hal -
syn - ger for Fa - der, Sønn og Hel - lig ånd.

le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

Flerstemt

3. Du er vår klip - pe, mot - gang du for - står. Du er vår høv - ding
4. Og når vår kamp er hård og stri - den lang, vi i det fjer - ne

i vår kamp så hård. Du er vårt lys, et lys som ei for -
hø - rer sei' - rens sang, styr - ke og kraft vi fø - ler nok en

går.
gang. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

Tekst: William Walsham How, 1823–1897, forandr. 2. Timoteus 4:7–8
Musikk: Ralph Vaughan Williams, 1872–1958. Johannes' åpenbaring 14:12–13

Opptrykk fra *English Hymnal* med tillatelse fra Oxford University Press.
Kopiering kun med skriftlig tillatelse fra rettighetsinnehaver.

Lover den Herre

Med glede ♩ = 92-112

1. Lo - ver den Her - re, den mek - ti - ge kon - ge, med æ -
2. Lo - ver den Her - re, som all ting så her - lig re - gje -
3. Lo - ver den Her - re som all ting så vel for deg la -
4. Lov da den Her - re, min sjel og hva i meg mon væ -

re! Lov ham, min sjel, og la det din for - lys - tel - se
rer, han som deg løf - ter som ør - nen på vin - ger og
ger, han som deg hel - bred for - un - ner og venn - lig led -
re! Alt som har ån - de, opp - høy - e hans sto - re navns

væ re! Stem opp en sang, psal - ter og
bæ - rer, la - ter deg få mer enn du
sa - ger, han som fra nød fav - ner deg
æ - re! Han er deg god, å, gjør ham

har - pe, gi klang, syng for Gud Her - ren den kjæ - re!
kun - ne for - stå, be - dre enn hjer - tet be - gjæ - rer!
ømt i sitt skjød, gjem - mer for sor - ger og pla - ger.
al - dri i - mot! A - men, han selv deg det læ - re!

Tekst: Joachim Neander, 1650–1680 — Salme 150
Musikk: Fra *Stralsund Gesangbuch*, 1665, arr. av William S. Bennett, 1816–1875 og Otto Goldschmidt, 1829–1907. — Salme 23:6

Pris vår Gud med hjerte, munn 35

Med glede ♩ = 88-104

1. Pris vår Gud med hjer - te, munn, fryd deg, jord, for gle - dens stund!
2. La hans sto - re navn gå ut, syng til ver - den om vår Gud!
3. Kjæ - re Fa - der, al - les venn, gi oss liv hos deg i - gjen!

Pris gi ham for lys så klart og for sann - het å - pen - bart.
Syng med fryd om nå - de stor og hans mis - kunn gitt til jord.
All na - tu - ren pri - ser deg, sto - re Ska - per, vis oss vei.

Pris vår Gud med hjer - te, munn, fryd deg, jord, for gle - dens stund!
La hans sto - re navn gå ut, syng til ver - den om vår Gud!
Kjæ - re Fa - der, al - les venn, gi oss liv hos deg i - gjen!

Tekst og musikk: Tracy Y. Cannon, 1879–1961
© 1948 IRI

Salme 117
Lære og pakter 20:17–21

36 Jeg vet på hvem jeg bygger

Bestemt ♩ = 60-72

1. Jeg vet på hvem jeg byg - ger, jeg vet hva fast be - står
2. Guds ord, det er en klip - pe som tros - ser makt og list.
3. Jeg vet på hvem jeg byg - ger, jeg vet hva fast be - står

når den - ne ver - dens skyg - ger som røk og støv for - går.
Den hånd som ei vil slip - pe, det er min Her - re Krist.
når den - ne ver - dens skyg - ger som røk og støv for - går.

Jeg vet hva ei kan svin - ne, hva al - dri vak - le vil,
Guds ånd er li - vets kjer - ne, hans ord kan al - dri dø,
Det røs - ten er som ly - der fra Guds pro - fe - ters munn.

når vis - mann går i blin - de og ø - ver dår - skaps spill.
han er den sik - re stjer - ne på li - vets vil - le sjø.
Det ord som Je - sus by - der, det er min klip - pe - grunn.

Tekst: Carsten Hauch, 1790–1872
Musikk: Felix Mendelssohn, 1809–1847

1. Nephi 15:23–25
2. Nephi 25:26

No livnar det i lundar

37

Friskt ♩ = 96-108

1. No liv - nar det i lun - dar, no lau - vast det i li, den hei - le skap - ning stun - dar no fram til su - mars tid.
2. Det er vel fag - re stun - der når våren kjem her nord, og at - ter som eit un - der nytt liv av dau - de gror.
3. Guds ord vel all - tid ly - ser, den sol gjeng al - dri ned. Det hus som An - den hy - ser, ligg støtt i ljos og fred.
4. Du vår med ljo - se da - gar, med leng - ting, liv og song, du spår at Gud oss la - gar ein be - tre vår ein gong,
5. då me med vig - sla tun - ge, med kjær - leik heil og klår, alt u - tan brest og sprun - ge skal lo - va Her - ren vår!

Tekst: Elias Blix, 1836–1902
Musikk: Ludvig M. Lindeman, 1812–1887

Salme 74:16–17
Alma 30:44

38 Fader, vi synger i ydmykhet

Energisk ♩ = 92-100

1. Fa - der, vi syn - ger i yd - myk - het, tak - ker deg for all din
2. Må vå - re bøn - ner din tro - ne nå, hvor du med kjær - lig - het

kjær - lig - het, for den be - skyt - tel - se du vil gi al - le som
vil for - stå. Fa - der, led oss på den ret - te sti så vi for

lo - ver å stå deg bi. Mot - ta vår takk for ditt san - ne ord
e - vig deg tro - fast bli! Takk for din god - het og nå - de stor,

og ly - set som gir oss gle - de stor. Du e - van - ge - li - et
styrk oss i tro - en på di - ne ord. Lov - sang fra hjer - te - ne

har oss bragt, vi nå med deg har gjort e - vig pakt.
sen - des ut, pri - ser deg e - vig, o all - makts Gud.

Tekst og musikk: Evan Stephens, 1854–1930

Salme 13:6
Lære og pakter 136:28

Gå, du som elsker Gud

Med glede ♩ = 80-96

1. Gå, du som el - sker Gud, med gle - de og med mot.
2. Den sjel er u - ten sang som al - dri Gud har kjent.
3. Den Gud som har all makt, og som oss jor - den ga,
4. Han er vår Gud og Far. På kjær - lig - he - tens vei

Gå frem og syng en hel - lig sang og til - be ved hans fot.
Men de som tje - ner him - lens drott med gle - des - bud blir sendt.
som her - sker o - ver tid og rom og stil - ler storm - fullt hav,
han med sin ster - ke, tryg - ge hånd oss le - der hjem til seg.

Tekst: Isaac Watts, 1674–1748
Musikk: Aaron Williams, 1731–1776

Esaias 12:5
Romerbrevet 8:28

40 Jorden med sitt blomsterflor

Mildt ♩ = 84-104

1. Jor - den med sitt blom - ster - flor, skap - nin - gen som den be - bor, stjer - ne - him - lens dy - pe hvelv,
2. Fjel - lets ek - ko, da - lens lyd, bek - kens ris - len, sko - gens pryd, vin - dens su - sen, fug - lens flukt,
3. Hvert et håp som har sin grunn dypt i hjer - tets stil - le bunn, ly - sets kil - de, Her - rens ord ha - vets bru - sen, flod og elv, alt vi ser og mark og eng med blom - ster - duft, hel - lig frem - står eng - le - bud og eng - le - kor, alt som hjer - tet alt vi vet, vit - ner om Guds kjær - lig - het.
hvert et sted, vit - ner om Guds kjær - lig - het.
gle - des ved, vit - ner om Guds kjær - lig - het.

Tekst: Thomas R. Taylor, 1807–1835, forandr.
Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: Thomas C. Griggs, 1845–1903

1. Johannes 4:7–8
Moses 6:63

Hvor vennlig er vår Gud

Mildt ♩ = 76-88

1. Hvor venn - lig er vår Gud i al - le si - ne bud! Kom, kast din byr - de på Guds Lam og stol du trygt på ham.
2. Hans øy - e vå - ker nå. Kom, al - le, stol da trygt på ham som sty - rer all na - tur, gå frem for - u - ten frykt.
3. La ei din byr - de tung ditt sinn nå tyn - ge ned. Søk til din Fa - ders tro - ne nær, der skal du fin - ne fred.
4. Hans god - het all - tid er den sam - me dag for dag. Jeg leg - ger da min byr - de ned og fin - ne vil be - hag.

Tekst: Philip Doddridge, 1702–1751
Musikk: Hans Georg Nägeli, 1773–1836; arr. av Lowell Mason, 1792–1872

1. Johannes 5:3
Salme 55:23

Så sikker en grunnvoll

Med verdighet ♩ = 100-112

1. Så sik - ker en grunn - voll for hver den som tror,
2. Om sunn - het og syk - dom de kom - mer til deg,
3. Frykt ei, jeg er med deg. Vær kun ved godt mot!

er lagt ved pro - fe - ter i Guds e - get ord.
om rik el - ler fat - tig, det spør - res dog ei.
For jeg er din Gud og vil væ - re deg god.

Hva mer kan han si oss enn det han har sagt
For hjem - me og u - te, i alt du for - mår,
Ja, styr - ke deg, hjel - pe deg, gi deg min ånd,

til dem som med Je - sus, til dem som med Je - sus,
i for - hold til prø - ven, i for - hold til prø - ven,
opp - hol - de deg ved min, opp - hol - de deg ved min,

til dem som med Je - sus i då - pen gjør pakt?
i for - hold til prø - ven du kraft all - tid får.
opp - hol - de deg ved min all - mek - ti - ge hånd.

4. Selv om gjennom dypet jeg ber deg å gå,
jeg alltid vil hjelpe deg prøven bestå.
Jeg vil være hos deg i trengselens stund
og løfte deg opp fra den dypeste grunn.

5. Selv om gjennom prøvelser jeg lar deg gå,
min nåde tilstrekkelig skal du visst få.
Du skal ikke skades av prøvelsens ild,
å gjøre deg ren, ja, det er alt hva jeg vil.

6. Selv om du blir gammel, må du da forstå
min evige kjærlighet aldri forsmå.
Når bøyet av år og du priser mitt navn,
jeg går deg i møte og tar deg i favn.

7. Den sjel som til Jesus sin lit kun har satt,
jeg vil ei forlate i mørkeste natt.
Om ondskapens krefter imot den vil stå,
på grunn av min nåde den frelse skal få.

Tekst: Tilskr. Robert Keen, ca. 1787.
Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: Tilskr. J. Ellis, ca. 1889

Esaias 41:10, 43:2–5
Helaman 5:12

43 Se, Herren konge er

Kraftig ♩ = 92-108

1. Se, Her - ren kon - ge er! Ja, lov ham e - vin - de - lig!
2. Vår Her - re Frel - ser rår i sann - het og kjær - lig - het.
3. Hans ri - ke vil stå fast i him - me-len og på jord.

Men - ne - ske, hold hans bud og pris ham all din tid!
Han fjer - net synd og sår og vant sin her - lig - het.
Døds - ri - kets len - ker brast; all makt til Her - ren stor!

Hvert hjer - te og hver stem - me, lyd! Av gle - de jub - le ut din fryd!

Hvert hjer - te og hver stem - me, lyd! Av gle - de jub - le ut din fryd!

Tekst: Charles Wesley, 1708–1788
Musikk: Horatio Parker, 1863–1919

Filippenserbrevet 4:4
Salme 32:11

Fedrenes tro

Inderlig ♩ = 88-108

1. Fe - dre - nes tro står en - nå ved makt. Tros - ser all mot - gang,
2. Fe - dre - nes tro gir ev - ne, kraft til å for - kyn - ne
3. Fe - dre - nes tro gjør må - let klart: Elsk du din nes - te

krig og tvang. Hø - rer vi or - det oss for - kynt,
ved din Ånd. Gjen - nom den sann - het gitt av deg,
som deg selv. Kjær - li - ge ord, et hel - lig liv

fyl - les vår sjel av gle - des - sang.
kan vi bli fri fra syn - dens bånd. Fe - dre - nes re - ne,
vit - ner om deg til li - vets kveld.

dy - re tro skal til vår død i hjer - tet bo.

Tekst: Frederick W. Faber, 1814–1863 — 1. Timoteus 6:12
Musikk: Henri F. Hemy, 1818–1888; kor: James G. Walton, 1821–1905 — Judas 1:3

Lovsang

Med glede ♩ = 92-112

1. Vi ber deg, Gud Fa - der, ved sin - net å rø - re,
2. Vår Gud, du er hos oss og med oss vil stri - de
3. Vi al - le deg pri - ser og gir deg all æ - re

at du vil oss sig - ne med gle - de så stor.
når vi vil for - sva - re ditt ri - ke på jord.
og ber deg om all - tid å stå oss bi.

De on - de kref - ter vil snart opp - hø - re,
Fra ti - de-nes mor - gen du sto ved vår si - de,
Be - skytt oss så ei vå - re byr - der blir svæ - re,

vi pri - ser ditt navn og ditt hel - li - ge ord.
all æ - re til deg som i him - me - len bor.
ditt navn væ -re lo - vet, vår Gud, gjør oss fri!

Tekst: Ukjent, fra Nederland, ca. 1626.
Overs. til eng. av Theodore Baker, 1851–1934
Musikk: Ukjent, fra Nederland, ca. 1625.
Arr. av Edward Kremser, 1838–1914

Salme 100:4–5
Esaias 12:1–6

Kom, vårt folk, takknemlig vær

46

Energisk ♩ = 96-108

1. Kom, vårt folk, takk - nem - lig vær for at grø - den in - ne er,
2. Frø ble sådd i all slags jord i - blant li - ten og blant stor.

trygt i hus før høs - tens vind med sin kul - de set - ter inn.
Klint og hve - te sam - men står, sorg og gle - de, beg - ge rår.

Gud, vår Ska - per, pas - ser på så vi skal vår fø - de få.
Spe - de spi - rer bry - ter frem, mod - ne aks hos deg får hjem.

Kom til Her - rens tem - pel glad, takk for grø - den som han ga!
O vår Her - re, vi deg ber, la oss al - dri skil - les mer.

Tekst: Henry Alford, 1810–1871
Musikk: George J. Elvey, 1816–1893

Lære og pakter 86:1–7
Markus 4:26–28

47 Nå takker alle Gud

Med verdighet ♩ = 69-84

1. Nå tak - ker al - le Gud med hjer - te, munn og hen - der.
2. All - mek - tig, e - vig Gud, som oss frem - de - les skjen - ker

Han alt i o - ver - flod til oss her ne - de sen - der.
fri - mo - dig - het og fred, et liv for - u - ten len - ker,

Fra vi i vug - gen lå, han kjær - lig - het så stor
vår takk gir vi til deg for all na - tur så skjønn.

i form av gav - mild - het har vist oss her på jord.
Du står oss all - tid bi og sva - rer hver en bønn.

Tekst: Martin Rinkhart, 1586–1649
Musikk: Johann Crüger, 1598–1662

1. Krønikebok 16:8–14
Alma 26:8

Led oss, o du store Jehova 48

Majestetisk ♩ = 76-96

1. Led oss, o du sto - re Je - ho - va, før oss du til Si - ons land.
2. Je - sus, åp - ne Si - ons kil - der, send vel - sig - nel - ser her ned.
3. Når så jor - den rys - ter, be - ver, fjern all frykt og gi oss ro,

Yd - mykt vi oss trygt for - la - ter på din kraft som hjel - pe kan.
Før ditt folk med kraft og styr - ke frem til det - te sam - lings - sted.
og når dom - mens ord skal fal - le, la oss trygt i Si - on bo,

Hel - lig ånd, o Hel - lig ånd, o, før oss til vår Frel - sers
Sto - re Frel - ser, sto - re Frel - ser, la oss se din gla - de
syn - ge lov - sang, syn - ge lov - sang, syn - ge om din her - lig -

dag, Frel - sers dag, før oss til vår Frel - sers dag.
dag, gla - de dag, la oss se din gla - de dag.
het, her - lig - het, syn - ge om din her - lig - het.

Tekst: William Williams, 1717–1791. Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: John Hughes, 1873–1932

2. Mosebok 13:21–22
Lære og pakter 45:57

49 Kjære barn, din Gud er nær deg

Mildt ♩ = 92-112

1. Kjæ - re barn, din Gud er nær deg hvor du enn i ver - den er. Og med vel - be - hag han ser deg
2. Kjæ - re barn, Guds eng - ler sku - er al - les van - del hver en stund, hø - rer un - der him - mel - bu - er
3. Kjæ - re barn, la Gud deg læ - re ved sin go - de Hel - lig' ånd! La dens hvis - ken ak - tet væ - re,

når du all - tid har ham kjær. Stol på Her - ren,
hvert et ord fra hver en munn. Her - ren kjen - ner,
hold deg fri fra syn - dens bånd! Tro mot Her - ren,

stol på Her - ren! Han vil le - de hver i - sær.
Her - ren kjen - ner tan - ken dypt i hjer - tets grunn.
tro mot Her - ren, rekk hans verk en hjelp - som hånd!

Tekst: Charles L. Walker, 1832–1904
Musikk: John Menzies Macfarlane, 1833–1892

Salme 37:3–5
Lære og pakter 41:1; 76:5

For det vakre på vår jord 50

Med glede ♩ = 88 -116

1. For det vak - re på vår jord, for den vak - re him - mel blå,
2. For hver ti - me vi er til, da - gen lys og nat - ten kald,
3. For den gle - de som vi får, bror og søs - ter, far og mor,

for den kjær - lig - het som bor rundt oss, og som vi kan få,
sol og må - ne, stjer - ne mild, sko - gens sus og fos - se - fall,
ven - ners god - het som oss når, Ån - den som i hjer - tet bor,

Fa - der, vi vil nok en gang pri - se deg med tak - ke - sang.

Tekst: Folliott S. Pierpoint, 1835–1917 Salme 95:1–6
Musikk: Conrad Kocher, 1786–1872 Salme 33:1–6

51 O, bli hos meg, det aften er

Bønnfylt ♩ = 60-69

1. O, bli hos meg, det af - ten er, nå dag - en er for - bi.
2. O, bli hos meg, det af - ten er, vår van - dring har i - dag
3. O, bli hos meg, det af - ten er, så trist den mør - ke natt

Snart nat - tens skyg - ger treng - er frem, din styr - ke du meg gi.
mitt hjer - te fylt med kjær - lig - het; i meg ha du be - hag.
for - u - ten deg, din trøst å få, alt sy - nes meg for - latt.

Vær i mitt hjem en hjer - tens gjest, o bli, min Her - re kjær!
Din nær - het har min sjel gitt ro, o bli, min Her - re kjær!
Jeg fryk - ter da den on - des makt, o, hjelp meg, Her - re kjær!

Min Frel - ser, bli i natt hos meg, for nå det af - ten er.

Min Frel - ser, bli i natt hos meg, for nå det af - ten er.

Tekst: M. Lowrie Hofford
Musikk: Harrison Millard, 1830–1895

Lukas 24:29 (13 – 32)

O, bli hos meg! Nå er det aftentid 52

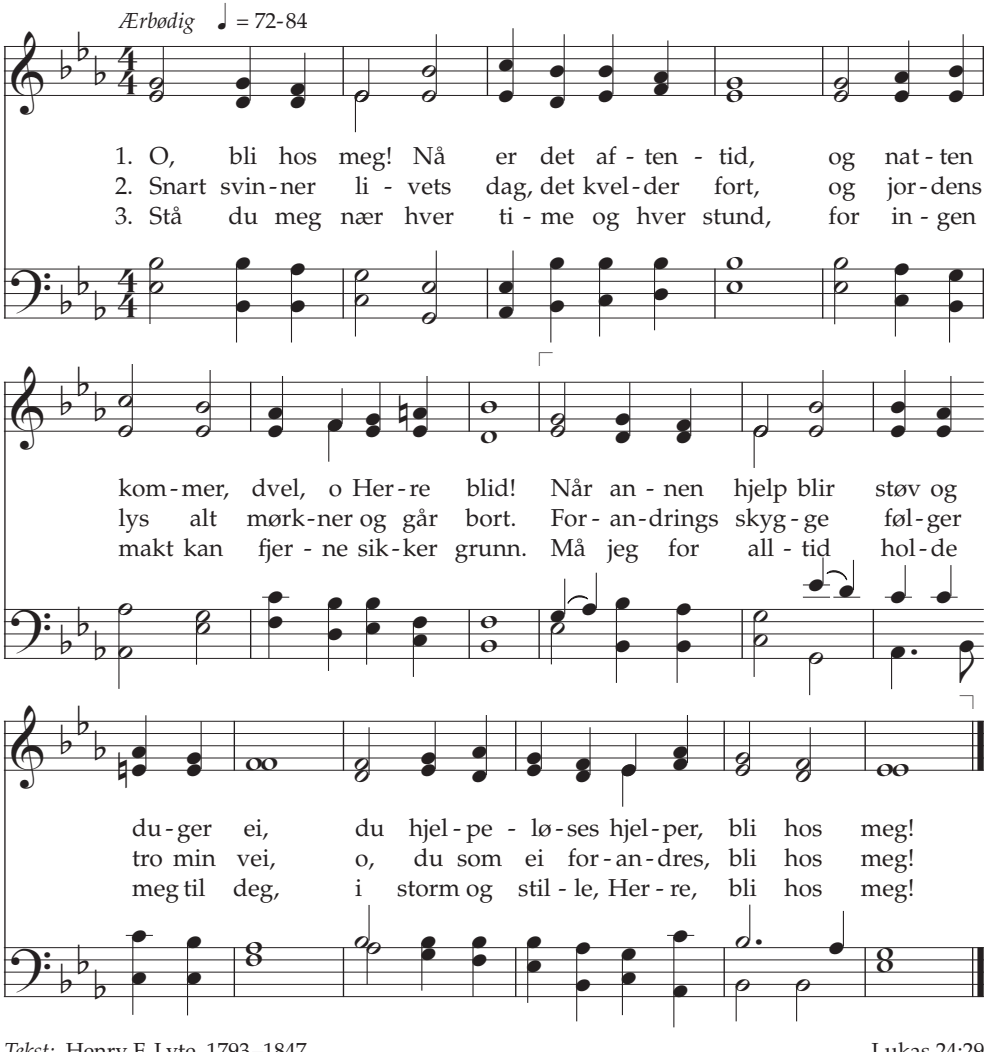

Tekst: Henry F. Lyte, 1793–1847 Lukas 24:29
Musikk: William H. Monk, 1823–1889 Johannes 15:4–12

53 Vær du ydmyk

Rolig ♩ = 63-76

1. Vær du yd - myk i din svak - het, og din Her - re vil deg le - de;
2. Vær du yd - myk der du kal - les, og din Her - re Gud deg læ - rer

han tar din hånd i sin og på hver yd - myk bønn gir svar.
hans folk i gle - de tje - ne med en ren og ek - te tro.

Vær du yd - myk når du til - ber, og din Her - re gir deg gle - de,
Vær du yd - myk i din leng - sel, og din Her - re Gud deg næ - rer

vel - sig - ner deg og lar deg fø - le at han om - sorg har.
og tar deg hjem til him - len, hvor du e - vig vil få bo.

Tekst og musikk: Grietje Terburg Rowley, f. 1927
© 1985 IRI

Lære og pakter 112:10
Ether 12:27

Kraft og styrke sendt fra himlen 54

Oppriktig ♩ = 60-72

1. Kraft og styr - ke sendt fra him - len ned til
2. Fra hans tro - ne frel - sens bud - skap er blitt
3. I din nå - de sku - e Kir - ken som til
4. La din Ånd så dek - ke jor - den, er vår

alt som Gud har skapt, det for - ny - er
sendt til oss her - ned. Det er li - vets
jord er sendt på ny. Her - li - ge løf - ter
bønn til deg, o Gud. Må all skap - ning

li - vet, hå - pet som i vis - dom Gud har bragt.
vann og styr - ke, gir til dem som tror, en fred.
vil bli opp - fylt når vi Her - ren ser i sky.
yd - mykt til - be, tro - fast føl - ge di - ne bud.

Tekst: Thomas Kelly, 1769–1854
Musikk: Joseph J. Daynes, 1851–1920

5. Mosebok 32:2
Esaias 55:10–11

55 O bønnestund, o bønnestund

Fredfullt ♩. = 42-48

1. O bøn - ne-stund, o bøn - ne-stund, som kal - ler meg fra
2. O bøn - ne stund, o bøn - ne-stund, som he - ve vil min

verds - lig grunn, den ber meg ly - de Kris - ti ord og
sjel til Gud. Hans kjær - lig - het og nå - de stor vil

sø - ke hjelp hos Her - ren stor. Når sorg og synd meg
fyl - le meg med trøs - tens ord. Han ber meg sø - ke

knu - ger ned, jeg hos min Fa - der fin - ner fred og
hen til seg og tro hans ord om frel - sens vei. Jeg

hol - der stand mot mør - kets ånd når du er nær, o bøn - ne-stund, og
kas - ter all min sorg på ham og ven - ter deg, o bøn - ne-stund. Jeg

hol - der stand mot mør - kets ånd når du er nær, o bøn - ne-stund.
kas - ter all min sorg på ham og ven - ter deg, o bøn - ne-stund.

Tekst: Tilskr. William W. Walford, 1772–1850, forandr.
Musikk: William B. Bradbury, 1816–1868, forandr.

Salme 55:17–18, 23
Filippenserbrevet 4:6–7

56 Det er en tid da ro og fred

Ettertenksomt ♩ = 72-92

1. Det er en tid da ro og fred jeg sø-ker meg i lønn.
2. På kur-sen o-ver li-vets hav i storm og bøl-gers drønn
3. Når ond-skaps makt meg fris-ter stygt, jeg sto-ler på Guds Sønn.
4. Den sma-le vei til him-lens bo, som sy-nes meg så skjønn,

Det er når jeg meg bøy-er ned for Gud i yd-myk bønn.
jeg hen-tet kraft som Gud meg ga, ved hjer-tets stil-le bønn.
Min Frel-ser vil meg hjel-pe trygt, jeg går til Gud i bønn.
den fin-nes kun når full av tro jeg sø-ker Gud i bønn.

Gå, min sjel, til Gud i bønn, be til ham hver dag i lønn!
Gå, min sjel, til Gud i bønn, be til ham hver dag i lønn.

Må Guds ånd og nå-dens ord væ-re meg en trøst på jord.
Må Guds ånd og nå-dens ord

Tekst og musikk: Hans Henry Petersen, 1835–1909

Matteus 6:6
Alma 33:3–11

Bønnen er sjelens dype trang

Fredfullt ♩ = 76 - 96

1. Bøn - nen er sje - lens dy - pe trang, tenkt el - ler sagt med ord, be - rø - rer stren - ger med en klang som dypt i hjer - tet bor.
2. Bøn - nen kan væ - re sukk i lønn, en tå - re for en kjær, et øy - e vendt mot him - len skjønn, og ba - re Gud er nær.
3. Bøn - nen kan væ - re en - kle ord, slik små - barn si - er dem. En bønn, en tan - ke i oss bor som når til him - lens hjem.
4. Bøn - nen er krist - nes liv og ånd, et liv i kjær - lig - het. Ved bønn de le - des ved hans hånd til e - vig sa - lig - het.

5. Bønnen er anger sagt med ord:
«Aldri jeg synde mer.»
Og engler frydes, og i kor
de roper: «Se, han ber!»

6. Som dine barn vi samles i bønn,
som søsken vi deg ber:
«Vi komme nær din egen Sønn,
som nådig til oss ser.»

7. Ei bare bønn fra jorden når
opp til en Far som ser,
for Jesus ved hans trone står,
for syndere han ber.

8. Ved deg vi alle ledes hjem,
du kjære Frelser stor.
Ved bønn du også nådde frem,
lær du oss bønnens ord.

Tekst: James Montgomery, 1771–1854
Musikk: George Careless, 1839–1932

3. Nephi 13:5–13; 18:15–20
Jakobs brev 5:16

58 Da du styrket fra ditt leie

Ettertenksomt ♩ = 72-88

1. Da du styr - ket fra ditt lei - e frisk i dag opp - sto,
2. Og hvis i ditt hjer - te ten - tes vre - dens grum - me makt,
3. Og da prø - vel - se - ne møt - te deg på li - vets sti,

ga du takk for nat - tens hvi - le, ba du Gud til deg å
søk - te du ved bønn å læ - re med din nes - te o - ver-
ba du da i yd - myk i - ver ham, som e - ne fre - den

smi - le i sin nå - de god?
bæ - re, som vår Gud har sagt? Hvil - ken trøst dog bøn - nen
gi - ver, om å stå deg bi?

y - der, bøn - nen sendt til nå - dens hjem!

Hva enn li - vet deg til - by - der, bøn - nen ei for - glem!

Tekst: Mary A. Pepper Kidder, 1820–1905 Salme 5:4, 13
Musikk: William O. Perkins, 1831–1902 Markus 11:24–25

Gud allmektig, rettferds Gud

Majestetisk ♩ = 69-80

1. Gud all-mek-tig, rett-ferds Gud, led oss, lær oss di-ne bud.
2. I vår ung-dom rekk en hånd, løft oss ved din Hel-lig ånd.
3. Her-re, du som nå-dig er, gi din Ånd til hver i-sær.

Herd vår sjel i tro-ens ild, form den slik som selv du vil.
Vi vil æ-re di-ne bud, vis-doms Her-re, sann-hets Gud.
Rør hvert hjer-te så det vil hø-re deg, vår Her-re, til.

Tekst: Wallace F. Bennett, 1898–1993. © 1948 IRI
Musikk: Tracy Y. Cannon, 1879–1961. © 1948 IRI

Alma 26:35
Mosiah 5:15

60 Fedrenes Gud, hør deg anroper vi

Bestemt ♩ = 88-108

1. Fe - dre - nes Gud, hør, deg an - ro - per vi, vi, di - ne
2. Takk for din god - het, du Her - re så stor. Lov - san - gen
3. Ga du oss ei e - van - ge - li - ets fred, bo - lig i
4. Du gir oss styr - ke i kam - pen så hård. Frem - ad vi

barn, som du nå har gjort fri. La oss din nær - het og
sti - ger til deg opp fra jord. Kil - de til li - vet, vi
Si - on, de hel - li - ges sted? Hjelp oss hver dag så vi
stre - ber til må - let vi når og i din her - lig - het

frel - se opp - nå, al - dri fra deg la oss gå!
el - sker deg så, al - dri fra deg la oss gå!
det kan for - stå, al - dri fra deg la oss gå!
all - tid kan stå, al - dri fra deg la oss gå!

Al - dri, al - dri, al - dri fra deg la oss gå!

All - tid, all - tid, all - tid vi ber til deg så.

Tekst: Charles W. Penrose, 1832–1925
Musikk: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Salme 119:10
Lære og pakter 14:7

O Gud, vår hjelp fra evig tid

61

Med verdighet ♩ = 69-80

1. O Gud, vår hjelp fra e - vig tid, vårt håp i frem - tids - år,
2. Din arm a - le - ne strek - ker til, den vil for - sva - re meg.
3. Før - enn du skap - te him - mel, jord, var du en mek - tig Gud,
4. O Gud, vår hjelp fra e - vig tid, vårt håp i frem - tids - år,

vårt ver - ge i hver kamp og strid, hos deg vår trøst vi får.
I skyg - gen av din tro - ne vil jeg fin - ne fred hos deg.
som ba oss ak - te på ditt ord og hol - de di - ne bud.
må vi ar - bei - de med all flid inn - til vi må - let når.

Tekst: Isaac Watts, 1674–1748. Var med i den første SDH-salmebok, 1835. Salme 90:1–2; 91:1–2
Musikk: William Croft, 1677–1727 Salme 48:15

62 Jeg er i Herrens hender

Tillitsfullt ♩ = 84-96

1. Jeg er i Her - rens hen - der når da - gen gryr i øst.
2. Jeg er i Her - rens hen - der i alt som med meg skjer.
3. Jeg er i Her - rens hen - der når da - gen dør i vest.
4. Jeg er i Her - rens hen - der når dø - dens bud meg når.

Hver mor - gen han meg sen - der sitt ord med lys og trøst.
I smil og gråt jeg kjen - ner at Her - ren er meg nær.
Min synd jeg stilt be - kjen - ner for ham, min høy - e gjest.
Mens ly - set stilt ned - bren - ner, fra ham jeg hil - sen får.

Hva da - gen meg vil brin - ge av gle - de og av savn,
Om jeg i dy - pe da - ler må gå den tun - ge vei,
Han gir meg him - lens nå - de og set - ter eng - le - vakt,
Han gir meg stav i hån - de, han gir meg trøst i sinn,

jeg kan på bøn - nens vin - ge få kraft i Je - su navn.
fra him - lens høy - e sa - ler hans øy - e føl - ger meg.
for nat - ten han vil rå - de med hel - lig gud - doms - makt.
og glemt er ve og vån - de på vei til him - len inn.

Tekst: Erling Tobiassen, 1893–1982. © 1932
Musikk: Sigurd Lunde, f. 1916. © 1947
Brukt med tillatelse

Salme 23
1. Peter 5:7

Jeg trenger deg hver stund

Inderlig ♩ = 60-72

1. Jeg tren - ger deg hver stund, min Her - re kjær.
2. Jeg tren - ger deg hver stund, o, vær meg nær.
3. Jeg tren - ger deg hver stund, i vel og ve.
4. Jeg tren - ger deg hver stund, min Her - re skjønn.

Ei no - en røst lik din på jor - den er.
Kun du kan skjen-ke kraft og sei - er her.
O Je - sus, hos meg bli, la meg deg se!
Gjør meg i sann-het din, o, du Guds Sønn!

Hver stund jeg til deg tren - ger. Vær du all-tid hos meg!

Vel - sign meg nå, min Frel - ser! Jeg kom - mer til deg.

Tekst: Annie S. Hawkes, 1835–1918
Musikk: Robert Lowry, 1826–1899

2. Nephi 4:16–35
Salme 143:1

64 O store Gud

På grunn av opphavsretten kan ikke Kirken utgi denne musikken i dette formatet.

Tekst: Stuart K. Hine, 1899–1989.
Musikk: Svensk folketone, ca. 1891; arr. Stuart K. Hine.

© Copyright 1953 ved Stuart K. Hine for hele verden (unntatt Nord- og Syd-Amerika).
© Copyright 1953, fornyet 1981 av Manna Music, Inc., P.O. Box 218, Pacific City, OR 97135, USA for Nord-og Syd-Amerika. Internasjonal copyright sikret. Ettertrykk forbudt. Brukt med tillatelse. Kopiering kun med skriftlig tillatelse fra rettighetsinnehaver.

Salme 8:4–10; 9:2–3
Mosiah 4:5–13

Kristus er meg kjær

Inderlig ♩ = 88-104

1. Kris - tus er meg kjær, min kon - ge god. Av hjer - tet
2. Kris - tus er meg kjær, et hel - lig navn. Ma - ri - as
3. Kris - tus er meg kjær, min Gud, mitt alt. Han ber oss
4. Kris - tus er meg kjær, mitt håp, min trøst. I hjer - tet

syn - ger jeg i tro. Min stem - me sti - ger
sønn, ta oss i favn! Han vil - le bo blant
væ - re jor - dens salt. Av all min styr - ke,
hø - rer jeg hans røst: «All sorg og smer - te

klar og ren, min tun - ge for - mes til a - men.
slekt på jord og frel - se den fra synd så stor.
all min makt jeg til - ber ham og slut - ter pakt.
skal for - gå, og e - vig liv du kan opp - nå.»

Kris - tus er meg kjær. Som Sønn av Gud han kom til
Kris - tus er meg kjær. Han byr - den bar, han mot - tok
Kris - tus er meg kjær, han står meg bi. Fra Sa - tans
Kris - tus er meg kjær. Hva enn som skjer, vi sam - men

jord med gle - des - bud, hel - bre - det sy - ke,
alt vår Fa - der har, og sa til oss: «Kom,
grep han gjør meg fri, i e - vig gle - de
står, ei skil - les mer. Når han i - gjen skal

lin - dret savn. Han gjor - de godt. Pris til hans navn!
følg med meg, og gå med Gud på frel - sens vei.»
kan jeg bo der kjær - lig - het vil all - tid gro.
kom - me ned, re - gje - rer han i e - vig fred.

Tekst: Bruce R. McConkie, 1915–1985. © 1972 IRI
Musikk: John Longhurst, f. 1940. © 1985 IRI

2. Nephi 25:23, 26, 29
Mormon 7:5–7

66 Han lever, min Forløser stor

Fredfullt ♩ = 72-84

Unisont

1. Han le - ver, min For - lø - ser stor, en trøst for hver
2. Han le - ver, vil meg fø - re frem til fre - dens bo -
3. Han le - ver, er min venn så kjær, han le - ver, står
4. Han le - ver, pris hans sto - re navn! Min Frel - ser, led

som på ham tror. Han le - ver, han opp-stan-den
lig, him - lens hjem. Han le - ver, sen-der dag-lig
meg all - tid nær. Han le - ver, det jeg sik-kert
meg trygt i havn! I gle - de syn-ges dis - se

er, han so - net, og jeg har ham kjær.
trøst, gir kjær - lig ord med stil - le røst.
vet, for e - vig kon-ge, prest, pro - fet.
ord: «Han le - ver, min For - lø - ser stor!»

Flerstemt

Han le - ver, fylt av kjær-lig - het, min tals - mann
Han le - ver, red - sel fin-nes ei, mi-ne tå - rer
Han le - ver, sen-der dag-lig brød, for meg har
Han le - ver, pris hans sto - re navn! Min Frel - ser,

i all e - vig - het! Han le - ver, vir-ker for meg
tør-rer han for meg. Han le - ver, le-ger mi-ne
o - ver-vun-net død. Han le - ver hos sin Fa-der
led meg trygt i havn! I gle - de syn-ges dis - se

der, be - re - der bo-lig for en - hver.
sår, inn - til jeg ved hans si - de står.
kjær, og trygt han meg vil brin-ge der.
ord: «Han le - ver, min For-lø - ser stor.»

Tekst: Samuel Medley, 1738–1799. Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: Lewis D. Edwards, 1858–1921

Job 19:25
Salme 104:33–34

67 Han lever, min Forløser kjær

Med glede ♩ = 80-92

1. Han le - ver, min For - lø - ser kjær, han er Guds e - gen Sønn, min bror,
2. Min tro - ens klip - pe le - ver enn, det sto - re håp for folk på jord,
3. Å, gi meg nå din go - de Ånd, den fred som kom - mer kun fra deg,

som sei - ret o - ver sorg og død, min kon - ge, le - der, Her - re stor.
et fyr - tårn for en bed - re vei, gir lys til al - le ved sitt ord.
den tro jeg tren - ger for å gå til deg på e - vig - he - tens vei.

Tekst: Gordon B. Hinckley, 1910–2008. © 1985 IRI
Musikk: G. Homer Durham, 1911–1985. © 1985 IRI

Lære og pakter 76:22–24, 41–42
Job 19:25

68 Vitnesbyrd

Ettertenksomt ♩ = 80-96

1. Når Ån - den vit - ner og hans kraft tar bo - lig i min sjel,
2. Jeg vet du er i him - me - len, at Frel - se - ren har makt.
3. Mitt øy - e er av tå - rer vått; til hjer - tet Ån - den ser.
4. Når vit - nes - byr - det fyl - ler meg, da dem - pes all min sorg.

da løf - tes jeg i - gjen mot Gud, mot ham som gjør meg hel.
Jeg vet pro - fe - ten ta - ler om en stor og e - vig pakt.
For - ny, o Her - re, du mitt liv og bli hos meg, jeg ber.
Et øy - e - blikk jeg får et glimt av him - lens skjøn - ne borg.

Tekst: Loren C. Dunn, 1930–2001. © 1985 IRI
Musikk: Michael Finlinson Moody, f. 1941. © 1985 IRI

1. Korintierbrev 2:9–13
Alma 5:45–46

Fader vår i himlen

Ærbødig ♩ = 84-100

1. Fa - der vår i him - len, deg an - ro - per vi.
2. Hel - lig skal da vor - de, go - de Gud, ditt navn
3. Til oss kom ditt ri - ke som vi el - sker mer,

Se til bar - ne - vrim - len, kom og stå oss bi!
for hva godt du gjor - de til vårt san - ne gavn!
mer enn ord kan si - ge, mer enn øy - et ser.

Når oss treng - sel nær - mer, fien - dens hån og spott,
Al - dri la oss glem - me Je - su Kris - ti bud,
Gi oss kraft og styr - ke så vi stri - de kan

de i ond - skap sver - mer, la oss gjø - re godt!
mål - te de be - stem - me all vår ferd, o Gud!
i - mot ver - dens mør - ke her i det - te land!

4. Fader, skje din vilje her på denne jord!
Ren som markens lilje Sønnen hos deg bor.
La ditt lys utspredes som du nå har tent,
da vil mange gledes som deg ei har kjent.

Tekst: Ukjent — Salme 147:1
Musikk: Ebenezer Beesley, 1840–1906 — Matteus 6:9–13

70 Gud vær med deg til vi ses igjen

Ærbødig ♩ = 66-80

1. Gud vær med deg til vi ses i - gjen, på din rei - se deg be - va - re, skjer - me deg mot nød og fa - re. Gud vær med deg til vi ses i - gjen.
2. Gud vær med deg til vi ses i - gjen. Om du mø - ter sto - re prø - ver, stol på ham som hjem deg fø - rer. Gud vær med deg til vi ses i - gjen.
3. Gud vær med deg til vi ses i - gjen. Mø - tes vi ei mer i li - vet, vi skal ses i pa - ra - di - set. Gud vær med deg til vi ses i - gjen.

Til vi ses, til vi ses, til vi ses i fre - dens hjem, til vi ses, til vi ses, Gud vær med deg til vi ses i - gjen.

Til vi ses, til vi ses, til vi ses, fre - dens hjem, til vi ses, til vi ses, til vi ses,

Tekst: Jeremiah E. Rankin, 1828–1904
Musikk: William G. Tomer, 1833–1896

2. Tessalonikerbrev 3:16
4. Mosebok 6:24–26

Dagen svinner

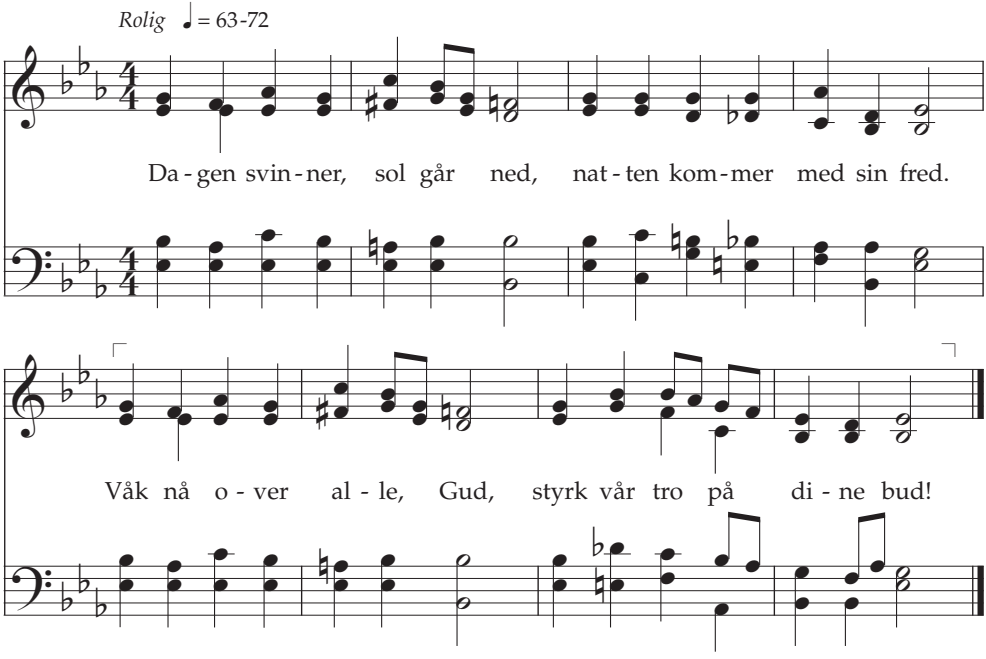

Tekst: George W. Doane, 1799–1859
Musikk: Carl Maria von Weber, 1786–1826,
arr. av Henry Greatorix, 1813–1858

Salme 55:17–18
Alma 37:37

72 Gud, vær med oss når vi skilles

Ettertenksomt ♩ = 76-96

1. Gud, vær med oss når vi skil - les, fyll vå - re hjer - ter med din Ånd,
2. Vi deg sen - der pris og æ - re for ditt gla - de bud - skaps ord.

kjær - lig - het til krav som stil - les, led oss ved din ster - ke hånd.
Måt - te det til frel - se væ - re for en - hver som ær - lig tror.

Gi oss vis - dom, gi oss vis - dom før vi får din rett - ferds dom,
All - tid tro - fast, all - tid tro - fast må vi stå, o Frel - ser stor,

gi oss vis - dom, gi oss vis - dom før vi får din rett - ferds dom.
all - tid tro - fast, all - tid tro - fast må vi stå, o Frel - ser stor.

Tekst: John Fawcett, 1740–1817
Musikk: Jean-Jacques Rousseau, 1712–1778

Salme 31:24–25
Lære og pakter 6:13

Herre, før vi skilles ad

Bønnfylt ♩ = 72-88

1. Her - re, før vi skil - les ad, takk og pris fra hver i - sær.
2. Må vi i vår ung - doms år læ - re hol - de di - ne bud
3. Du er nå - dig, mild og god, vi vil kjem - pe for ditt ord,
4. Gi oss kraft og styr - ke her, stå i fris - tel - se oss bi.

Di - ne ord har gjort oss glad, hjel - per oss å ha deg kjær.
og med tro i li - vets vår føl - ge deg, vår kjæ - re Gud.
som kan gi oss fred og ro når vi tro - fast er på jord.
Når vi har din Sønn så kjær, hvert et feil - trinn du til - gi.

Tekst: George Manwaring, 1854–1889
Musikk: Benjamin Milgrove, 1731–1810,
arr. av Ebenezer Beesley, 1840–1906

Salme 119:33–35

Se, nå dagen heller

74

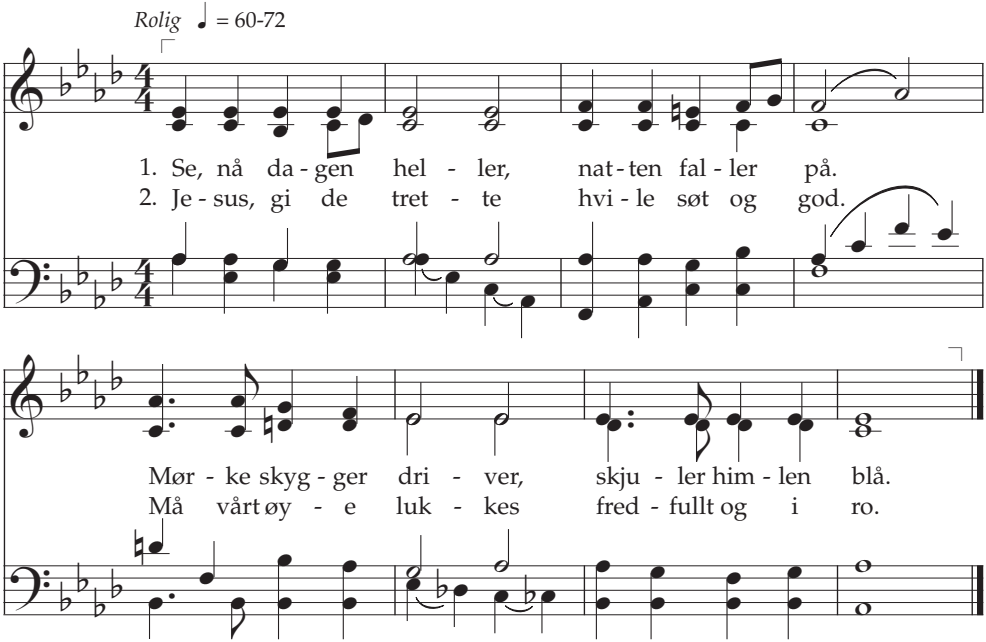

Tekst: Sabine Baring-Gould, 1834–1924
Musikk: Joseph Barnby, 1838–1896

Salomos ordsprog 3:24
Alma 37:37

75 Din ånd, o Gud, har lært oss mer

Inderlig ♩ = 56-66

1. Din ånd, o Gud, har lært oss mer enn det vi
2. «Brant ik - ke hjer - tet i vårt bryst?» Vi vet vi

får fra Skrif - tens ord. Vårt høy - e mål på ny vi
Ån-den med oss har. Den ma - ner oss til e - del

ser og vet du er oss nær på jord. Ved Si - nais
dyst, og den oss vi - ser plik - ten klar. Å, la den

busk, som for-dum brant, din nær-het ei så klart vi fant.
le - de oss hver dag i ord og gjer-ning til be - hag.

Tekst: Frank I. Kooyman, 1880–1963. © 1948 IRI
Musikk: Alexander Schreiner, 1901–1987. © 1948 IRI

Mosiah 5:2
Lukas 24:32 (13–35)

Ved tanken på min Frelser kjær 76

Ærbødig ♩ = 72-88

1. Ved tan - ken på min Frel - ser kjær
2. Ei kan jeg fin - ne stør - re navn,
3. Ang-ren - de hjer - ters håp du er,
4. Je - sus, med all din kjær - lig - het

fyl - les min sjel med fred. Dog vil jeg helst ham
ei no - e ten - ke på, som i mitt ø - re
yd - my - ke sje - lers venn. Om no - en fal - ler,
er du vårt mål på jord. Vi pri - se vil i

væ - re nær, sku - e hans her - lig - het.
har slik klang, som hjer - tet kan at - trå.
er du nær, gjer - ne dem le - der hjem.
e - vig - het deg, Her - re, Frel - ser stor.

Tekst: Tilskr. Bernard av Clairvaux, ca. 1091–1153 Salme 104:34
overs. av Edward Caswall, 1814–1878 Enos 1:27
Musikk: John B. Dykes, 1823–1876

77 Led, milde lys

Bønnfylt 𝅗𝅥 = 54-72

1. Led, mil - de lys, når skod - den meg om - rin - ger,
2. Du vet det vel, jeg ba ei all - tid så:
3. Din makt har sig - net meg. Jeg vet for visst

led du meg frem! Jeg går i mør - ke natt langt fra mitt
Led du meg frem! Jeg vil - le vel - ge selv min vei, men
du le - der enn i myr og fjell og hei, og så til

hjem. Led du meg frem! Før du min
nå: Led du meg frem! Jeg vil - le
sist en mor - gen ven da til meg

fot! Det fjer - ne mål jeg ber
le - ve vilt, var stolt og stri
smi - ler eng - le - å - syn blid,

ei om å se, ett skritt er nok for meg.
og stor i mot. O, glem den dår - skaps tid!
som jeg har el - sket før, men tapt en tid.

Tekst: John Henry Newman, 1801–1890 Salme 43:3
Musikk: John B. Dykes, 1823–1876 Salme 119:133–135

Led meg frem til evig frelse 78

Med verdighet ♩ = 76-92

1. Led meg frem til e - vig frel - se. Lær meg føl - ge Skrif - tens ord.
2. Fa - der, mot - ta nå mitt hjer - te. Tro - fast vil jeg tje - ne deg.
3. Hør meg når jeg yd - mykt ber deg. Hjelp meg så jeg le - ver rett.

Gi meg viss - het om ditt løf - te. Gi meg styr - ke her på jord.
Led meg så jeg ik - ke fal - ler. Gi meg lys på li - vets vei.
Gi meg tro og ø - ket kunn - skap. Fa - der, gi meg kjær - lig - het.

Tekst: John A. Widtsoe, 1872–1952. © 1948 IRI
Musikk: Alexander Schreiner, 1901–1987. © 1948 IRI

Salme 143:10
Lære og pakter 42:61

79 Mer hellighet gi meg

Bønnfylt ♩ = 46-52

1. Mer hel - lig - het gi meg, mer kraft i min ånd,
2. Mer takk-nem-lig væ - re, mer til - tro til Gud,
3. Mer ren - het du gi meg, mer styr - ke i savn,

mer tål - mod, ei kla - ge, mer fri syn - dens bånd,
mer sann - het å læ - re, mer tro på hans bud,
mer fri fra alt jor - disk, mer tro på ditt navn,

mer tro på min Fa - der, mer sans for hans ord,
mer sorg for hans smer - te, mer ten - ke der - på,
mer ver - dig for ri - ket, mer of - fer av meg,

mer lyst til å tje - ne, mer tro - fast på jord.
mer yd - myk av hjer - te, mer «nes - ten» for - stå.
mer ren - set og hel - lig, mer, Frel - ser, lik deg.

Tekst og musikk: Philip Paul Bliss, 1838–1876

3. Nephi 12:48
3. Nephi 27:27

Hvor det er skjønt, min Herre Gud 80

Inderlig ♩ = 84-96

1. Hvor det er skjønt, min Her - re Gud, å ro - pe
2. Må fra mitt bryst et to - ne - vell syn - ge om
3. Må jeg ha or - det i min makt til å for -
4. Å, må jeg nå til al - le dem som ær - lig

for all ver - den ut det sann-hets - ord du
deg til li - vets kveld, syn - ge om li - vets
kyn - ne då - pens pakt, fø - re til deg hver
stre - ver å nå frem, som sø - ker et - ter

til oss ga, ro - pe det ut på land og hav.
san - ne ord så det kan hø - res o - ver jord.
sjel som vil gjer-ne få hø - re ri - ket til.
di - ne bud til e - vig kunn - skap om sin Gud.

5. Synd er en hindring på min vei
   når jeg vil sjeler bringe deg.
   Lucifer frister, men begjær
   rokker ei den som lydig er.

6. Og når jeg så til slutt når frem,
   vil jeg få møte alle dem
   som tok imot ditt sanne ord
   under sin vandring her på jord.

Tekst: Isaac Watts, 1674 –1748
Musikk: John J. McClellan, 1874–1925

Salme 92:2–6
Alma 29:1–2

Mester, se uværet truer

Inderlig ♩. = 52-66

1. Mes-ter, se u - væ - ret tru - er, og bøl - ge - ne slår mot sky.
2. Mes-ter, med u - ro i hjer - tet jeg ber deg med angst i hu.
3. Mes-ter, jeg red-ning har fun - net, for u - væ - ret er nå tyst.

For storm og for mør-ke jeg gru - er. O, hvor kan jeg sø - ke ly?
Jeg li - der av sorg og av smer - te. O Her - re, o, frels meg du!
Ja, so - len er at - ter opp - run - net, og him-len er i mitt bryst.

Kan du i så - dan - ne stun - der so - ve så trygt i fred?
Strøm-mer av reds - ler og kva - ler fyl - ler min sjel og ånd.
På li - vets stor - men - de vo - ver, Frel - ser, for - lat meg ei!

For vår båt kan i stor-men gå un - der og syn - ke i dy - pet ned.
Se, jeg syn-ker om du ei be - fa - ler, o, rekk meg en hjelp - som hånd!
Og når rei - sen for meg da er o - ver, jeg sa - lig må mø - te deg!

Og ha - vet og vin-den han by - de vil: Ti! Vær still!
Ti! Vær still! Ti! Vær still!

All-ting i him - mel og alt på jord, ja, eng - ler og djev - ler må

ly - de hans ord. Er han med i bå - te - ne, stol da på de kan ei i

sjø el - ler storm for-gå. Og ha - vet, vin-den han by - de vil: Ti! Vær still!

Ti! Vær still! Og ha - vet, vin-den han by - de vil: Ti! Ti! Vær still!

Tekst: Mary Ann Baker, ca. 1874
Musikk: H.R. Palmer, 1834 –1907

Matteus 8:23–27
Markus 4:36–41

82 Nærmere deg, min Gud

Mildt ♩ = 63-76

1. Nær - me - re deg, min Gud, nær - me - re deg,
2. Van - drer jeg vi - den om, so - len går ned,
3. Sti - gen jeg sku - er reist mot him - len opp.

om det et kors enn er som løf - ter meg.
mørkt blir det, kun en sten å hvi - le ved.
Eng - le - ne fer - des der til høy - est' topp.

Sy - nes meg vei - en trang, er det dog all min sang:
I mi - ne drøm - mer jeg fin - ner til deg dog vei,
Nå - de er all din vei, opp - ad den fø - rer meg,

Nær - me - re deg, min Gud, nær - me - re deg.
nær - me - re deg, min Gud, nær - me - re deg.
nær - me - re deg, min Gud, nær - me - re deg.

4. Derfor med våkent sinn fullt av din pris
bygger et Betel jeg på Jakobs vis.
I mine sorger jeg ønsker meg nær til deg,
nærmere deg, min Gud, nærmere deg.

5. Høyt over stjerners hær stiger min sjel.
Herre, du evig er min lodd og del.
Tung eller lett min gang, alltid det blir min sang:
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg.

Tekst: Sarah F. Adams, 1805–1848
Musikk: Lowell Mason, 1792–1872

Lære og pakter 88:63
1. Mosebok 28:10–22

La oss ledes av Guds ånd

Mildt ♩ = 60-80

1. La oss le - des av Guds ånd, så vi læ - rer sann-hets ord.
2. La oss ver - nes av Guds ånd, la hans hvis - ken gi oss trøst.
3. La oss le - des av Guds fred, så vi al - dri bæ - rer nag.

Han vil vit - ne om Guds Sønn som kom ned til den - ne jord.
Vi vil le - des sik - kert hjem hvis vi lyt - ter til hans røst.
La oss ren - se så - re kar, så vi mot - tar ham hver dag.

Tekst: Penelope Moody Allen, f. 1939. © 1985 IRI

Musikk: Martin Shaw, 1875–1958. Copyright 1915 ved J. Curwen & Sons, Ltd. Opptrykk etter tillatelse fra G. Schirmer, Inc., USA-representant. Kopiering kun med skriftlig tillatelse fra rettighetsinnehaver.

Moroni 10:5–7
Lære og pakter 11:12–14

84 Min Herre er hyrden

Fredfylt ♩ = 63-76

1. Min Her - re er hyr - den, jeg fat - tes ei mer. Han
2. Om enn jeg så van - drer i døds - skyg - gens dal, han
3. Mitt bord han be - re - der om hung - rig jeg er, og
4. Min sjel han gir trygg - het med trøs - ten - de ord. De

met - ter meg dag - lig, i trygg - het jeg ber. Han le - der min
vil der meg vok - te, ei fryk - te jeg skal. Hans stav meg be -
fyl - ler mitt be - ger, jeg tør - ster ei mer. Han sal - ver mitt
fal - ler som regn på den tør - sten - de jord. Han kan meg opp -

sjel til det hvi - len - de vann, opp - mun - trer min van - dring, gjør
skyt - ter og le - der min vei, mot tru - en - de fa - rer han
ho - de, er all - tid meg nær. Hva mer kan jeg øn - ske, min
høy - e, det sik - kert jeg vet. Det fyl - ler mitt hjer - te med

sa - lig min gang, opp - mun - trer min van - dring, gjør sa - lig min gang.
vil skjer - me meg, mot tru - en - de fa - rer han vil skjer - me meg.
Frel - ser så kjær, hva mer kan jeg øn - ske, min Frel - ser så kjær?
in - der - lig fred, det fyl - ler mitt hjer - te med in - der - lig fred.

Tekst: James Montgomery, 1771–1854. Basert på Salme 23
Musikk: Thomas Koschat, 1845–1914

Salme 23
Esaias 26:3–4

Min Herre, han er hyrden stor

Mildt ♩ = 84-96

1. Min Her - re, han er hyr - den stor. Min sjel den
2. Han trøs - ter meg i sor - gens stund og le - der

styr - kes ved hans ord. Han gir meg støt - te, står meg bi, når
meg på sik - ker grunn. Når jeg ham vi - ser tro og mot, han

jeg vil gå den sma - le sti. Min van - dring gjen - nom
styr - ke vil min tret - te fot og le - de meg til

li - vets dag han le - der hvis jeg er ham til be - hag.
hvi - lens vann, hvor jeg skal fin - ne her - lig - he - ten sann.

Tekst: Joseph Addison, 1672–1719
Musikk: Dmitri Bortniansky, 1751–1825

Salme 23
Esaias 40:11

86 O du gode nådens Fader

Ærbødig ♩ = 84-96

1. O du go - de nå - dens Fa - der, som er
2. Vi i - dag er kom - met sam-men for å
3. Vern oss du mot Sa - tans pi - ler, hjelp oss

Gud i e - vig - het, se til di - ne
hø - re sann - hets ord. Lær oss hvor - dan
til å stå deg bi. Hjelp oss så vi

barn her - ne - de, fyll oss med din kjær - lig -
vi kan tje - ne, hed - re deg, o Fa - der
al - dri tvi - ler, hold oss på den sma - le

het, fyll oss med din kjær - lig - het.
stor, hed - re deg, o Fa - der stor.
sti, hold oss på den sma - le sti.

Tekst: Charles Denney jr., 1849–1937
Musikk: George Careless, 1839–1932

Alma 13:28–29
Lære og pakter 42:29

Hans kjærlighet

Ærbødig ♩ = 84-96

1. Hans kjær-lig-het som so-lens lys den full-endt er,
2. Og Ån-dens røst om god-het hvis-ker til vårt sinn.
3. Gud, du vår Far, som alt har skapt, vi til deg ber.

strå-ler her-ned og fjer-ner splid og strid,
Vær du vår trøst, så ond-skap ei får makt.
Din Sønn seg ga, han of-ret seg og led.

lys på vår vei til-ba-ke til vår Fa-der kjær,
Tvil og be-svær vil fjer-nes når vi kom-mer inn
Pris til hans navn! Din lov vi el-sker, ly-dig' er,

hvor du og jeg kan bo til e-vig tid.
og bun-det er til ham i e-vig pakt.
og i hans favn vi fin-ne vil hans fred.

Tekst: Edward L. Hart, 1916–2008. © 1977 IRI
Musikk: Crawford Gates, 1921–2018. © 1977 IRI

Johannes 15:12–14
Lære og pakter 34:1–4

88 Bred dina vida vingar

Rolig ♩ = 72-80

1. Bred di - na vi - da vin - gar, o Je - sus, ö - ver
2. För - låt mig al - la syn - der, mig re - na i ditt

mig, och låt mig stil - la vi - la i ve och väl hos
blod. Giv mig ett he - ligt sin - ne, en vil - ja ny och

dig. Bli du min ro, min stark - het, min vis - dom och mitt
god. Tag i din vård och häg - nad oss al - la, sto - ra,

råd, och låt mig al - la da - gar få le - va av din nåd.
små, och låt i frid oss å - ter till nat - tens vi - la gå.

Tekst: L. Sandell-Berg, 1832–1903
Musikk: Svensk folkemelodi

Matteus 23:37
2. Nephi 25:23

Min tro består

Rolig ♩ = 69-88

Ei me - re frykt, ei me - re tvil, Gud all - tid kraft meg

sen - de vil. Den ga - ve han har lo - vet meg, vil

gi meg styr - ke på min vei. I til - lit til hans

kjær - lig - het jeg ber til ham i yd - myk - het. Og

Ån - den le - ger mi - ne sår, jeg fryk - ter ei, min tro be - står.

Tekst: Naomi W. Randall, 1908–2001. © 1985 IRI
Musikk: Stephen M. Jones, f. 1960. © 1985 IRI

Lære og pakter 6:36–37
Alma 58:10–11

Villfarne sjel som går

Rolig ♩ = 76-92

1. Vill - far - ne sjel som går hen-ad den bre - de vei,
2. Me - nings-løst, u - ten mål sy - nes vårt liv på jord.
3. O, kjæ - re sjel, vend om fra synd og slutt en pakt
4. Med ham i hvi - te klær strå-ler vi i hans prakt,

for ei å skjel - ne du for - mår og fin - ner
Vi in - tet stort og godt kan se, ei hel - ler
med Gud før Her - rens sto - re dom. Ja, gjør hva
i et liv - sa - lig him - melsk skjær og i - ført

Her - ren ei. Du hå - ner då - pens pakt,
nå - de stor. Men gjen - nom Hel - lig' ånd
Gud har sagt. Da ved Den hel - lig' ånd
rett - ferds drakt. Med al - le kon - gers ry

fra sann - het har deg vendt, fra frel - ses - pla - nen
sku - er vi frem til ham som so - net har for
en viss - het du skal få: Du le - des ved din
har vi med - li - den - het. Når al - le vi blir

Gud har lagt og hit til jor - den sendt.
all vår synd, Guds e - gen Sønn, Guds Lam.
Fa - ders hånd og frel - se vil opp - nå.
født på ny, vi sig - nes med Hans fred.

Tekst: Charles Wesley, 1708–1788, bearbeidet
Musikk: Evan Stephens, 1854 –1930

Alma 5:37–38
Johannes' åpenbaring 1:5–6

Hør du vår lovsang, Gud

91

Inderlig ♩ = 84-92

1. Hør du vår lov - sang, Gud, fra hjer - tet sendt til deg.
2. Gi vå - re hjer - ter glød ved di - ne sann - hets ord.

Hjelp oss å hol - de di - ne bud og gå den sma - le vei.
Gi oss din Ånd i den - ne stund, vi ber deg, Her - re stor.

Tekst og musikk: Frank W. Asper, 1892–1973. © 1948 IRI

Salme 86:6, 11

Hvor kan jeg finne fred?

Ettertenksomt ♩ = 80-100

1. Hvor kan jeg fin - ne fred? Hvem kan meg trøs - te
2. Og når jeg sta - dig mer pla - ges av smer - te,
3. Han gir meg svar i lønn, går meg i mø - te

når in - tet an - net sted jeg kan bli hel,
råd - vill jeg rundt meg ser: Hvem er meg nær?
i mitt Get - se - ma - ne, Frel - ser og venn.

når syn - dens gjer - ning lar meg u - ro høs - te
Hvem kan med skån - som hånd let - te mitt hjer - te?
Han gir meg fred og ro, vil al - dri stø - te.

og an - ger - kva - ler tar tak i min sjel?
Hvem kan for - stå min ånd? Frel - se - ren kjær.
Jeg vet min Frel - ser god el - sker meg enn'.

Tekst: Emma Lou Thayne, f. 1924. © 1973 IRI
Musikk: Joleen G. Meredith, f. 1935. © 1973 IRI

Johannes 14:27; 16:33
Hebreerbrevet 4:14–16

Kom, du bedrøvede

Ettertenksomt ♩ = 80-92

1. Kom, du be - drø - ve-de, angst - fyl - te hjer - te, så - ret av synd og dens na - gen - de brodd. Vis Gud ditt dy - pe sår, tolk ham din smer - te. Jor - den har sor - ger, men him - len har råd.
2. Trøst for be - drø - ve-de, lys for de blin - de, håp for den ang - ren - de, stans med din gråt! Her ta - ler Frel - se - ren, ha det i min - ne: Jor - den har sor - ger, men him - len har råd.
3. Se, fra Guds tro - ne går le - ven - de kil - der, gir til den sorg - ful - le hvi - le og ro. Drikk så av kil - dens vell, Je - sus deg by - der: Jor - den har sor - ger, men him - len har råd.

Tekst: Thomas Moore, 1779–1852; vers tre, Thomas Hastings, 1784–1872
Musikk: Samuel Webbe, 1740–1816

Lære og pakter 136:29
Hebreerbrevet 4:16

94 Kom, følg med meg

Ydmykt ♩ = 69-76

1. «Kom, følg med meg,» vår Frel - ser ba. Gå der - for
2. «Kom, følg med meg,» er enk - le ord, men ed - le
3. Er det da nok å ham for - stå? Nei, vi ham
4. Ei ba - re mens vi vand - rer på jord, vil han at

i hans fot - spor glad. Når vi ham ly - der,
for en - hver som tror, på - vir - ker, løf - ter
og - så føl - ge må hvor sorg og gråt oss
vi skal føl - ge hans ord, men og - så når vi

er vi ett med Gud og ham i e - vig - het.
al - le dem som yd - mykt sø - ker him - lens hjem.
tyn - ger ned. Vår lodd er da hans her - lig - het.
set - tes fri, hvis vi hans arv - ing - er vil bli.

5. For troner, riker, ja, og makt,
samt herlighet i all dens prakt,
er vår for evig. Glem det ei,
husk på hans ord: «Kom, følg med meg.»

Tekst: John Nicholson, 1839–1909 Matteus 4:19
Musikk: Samuel McBurney, f. 1847 2. Nephi 31:10–21

Kom kun til Herren

Mildt ♩. = 50-58

1. Kom kun til Her - ren, al - le som li - der, sorg - full og tyn - get, av synd brutt ned. Han vil deg le - de inn til sin gle - de. Der vil du fin - ne ditt sted, ditt sted.
2. Kom kun til Her - ren, han deg be - skyt - ter om du i mør - ket ei fin - ner frem. Du vil deg gle - de, la ham deg le - de inn til sitt him - mel - ske hjem, sitt hjem.
3. Kom kun til Her - ren, han vil deg hø - re når yd - myk du for ham kne - ler ned. Og på din livs - vei eng - le - ne ser deg, føl - ger din gang fra sitt sted, sitt sted.
4. Kom kun til Her - ren, al - le na - sjo - ner. Kom fra hvert land, han let - ter din vei. Vår sak han frem - mer, ing - en han glem - mer, kal - ler: «O, kom kun til meg, til meg.»

Tekst og musikk: Orson Pratt Huish, 1851–1932

Matteus 11:28–30
2. Nephi 26:33

96 Korsfestet ble vår Herre stor

Ærbødig ♩ = 69-84

1. Kors-fes - tet ble vår Her - re stor og der - ved
2. Selv et - ter fol - kets rin - ge - akt han vis - te
3. Vi vet han sto - re smer - ter led, han kla - get
4. «La den - ne kalk meg gå for - bi, din vil - je

frel - se ga til jord. Han of - fer ble for
ei sin sto - re makt. En tor - ne - kro - ne,
ei sin tørst og sved. Hans høy - e kall det
skje e - vin - de - lig. Løf - tet jeg av - la

synd be - gått, han of - fer ble for synd be -
hån og spott, en tor - ne - kro - ne, hån og
ble full - bragt, hans høy - e kall det ble full -
med min munn, løf - tet jeg av - la med min

gått. Vi ved hans død har frel - se fått.
spott, de had - de ei hans liv for - stått.
bragt. Stor er vår Gud og Fa - ders makt.
munn, full - byr - det ble i den - ne stund.»

5. Solen ble skjult ved Sønnens død,
da jordens egen stemme lød.
Torden og lyn fra himlen lød,
jorden den skalv, en Gud var død.

6. Han lever, ja, han lever enn,
for han oppsto til liv igjen.
Og når vi nyter brød og vann,
tenker vi på vår Frelser sann.

Tekst: Eliza R. Snow, 1804–1887
Musikk: George Careless, 1839–1932

Lære og pakter 18:11
Lukas 22:42; 23:46

Igjen vi møtes ved ditt bord

Ettertenksomt ♩ = 72-88

1. I - gjen vi mø - tes ved ditt bord, o
2. Han kom fra him - lens hjem her ned, blant
3. Hjelp oss, o Gud, vi læ - re må for -
4. Vel - sign oss, Gud, for Je - su skyld, så

Je - sus Frel - ser, Her - re stor, i tro på din for -
oss å bo, han dø - den led, vår jord å kjø - pe,
so - nings - of - ret å for - stå. Han var din e - gen
vi er ver - di - ge der - til når vi i nad - ver -

so - nings blod. Det frel - se gir til hver som tror.
frel - se gi, fra dø - dens bånd oss set - te fri.
Sønn på jord, ja, li - vets fyr - ste, Her - ren stor.
den tar del og min - nes ham som for oss led.

Tekst: Eliza R. Snow, 1804–1887 — Helaman 5:9
Musikk: George Careless, 1839–1932 — Mormon 9:29

98 Stille syng en hellig sang

Tilbedende ♩ = 76-92

1. Stil - le syng en hel - lig sang til Guds pris og
2. Her - rens dag fri fra alt kiv, søk da et - ter
3. Vak - kert ly - der kjær - lig' ord fra ditt hel - lig'
4. Hel - lig, hel - lig er vår Gud, ed - le, go - de

til hans navn på Her - rens dag, på Her - rens dag.
e - vig liv, den lønn han gir, den lønn han gir.
nad - verds - bord. Du led for oss, du led for oss.
er hans bud. Vend om, en - hver, vend om, en - hver.

Kom da Her - rens dag i hu, han har sagt det
Når vi ny - ter brød og vann, styr - ker vi vår
Med et an - ger - gi - vent hjer - te gir vi deg en
Han har sagt han vil til - gi all vår synd be -

i sitt bud, han har sagt det i sitt bud.
tro på ham, styr - ker vi vår tro på ham.
yd - myk ånd, gir vi deg en yd - myk ånd.
gått på jord, all vår synd be - gått på jord.

Tekst: William W. Phelps, 1792–1872. Var med i den første SDH–salmebok, 1835.
Musikk: Thomas C. Griggs, 1845–1903

Lære og pakter 59:8–12
Esaias 1:16–18

Gud elsket oss, sin Sønn oss ga

Verdig 𝅗𝅥 = 50-56

1. Gud els - ket oss, sin Sønn oss ga, som so - net har på
2. Han kom til jord som men - ne - ske: «Det er min Sønn, den
3. Stor kjær - lig - het Gud vist oss har. Hans Sønn ble sendt, vår

Gol - ga - ta. Han vis - te vei - en vi må
el - ske - de.» En lov var brutt, vi var i
synd han bar. Fra død og grav vi ble kjøpt

gå, den e - ne som til Gud vil nå.
nød. Han led for al - le kor - sets død.
fri. All takk og pris vi vil ham gi!

4. I ord og gjerning har han sagt:
   Adlyd enhver Gud Herrens pakt.
   Å, må vi ærlig til ham si:
   «Din vilje skje,» og trofast bli.

5. Da vi i dåpens bad gikk ned,
   fikk vi et løfte om Hans fred.
   Hver gang vi nyter brød og vann,
   minnes vi ham, vår Frelser sann.

Tekst: Edward P. Kimball, 1882–1937
Musikk: Alexander Schreiner, 1901–1987. © 1948 IRI

Johannes 3:16–17
Lære og pakter 34:3

100 Gud, vår Fader, vi deg ber

Tilbedende ♩ = 69-84

1. Gud, vår Fa - der, vi deg ber, du i nå - de til oss ser. Når din nad - verd ny - tes her, min - nes vi vår Frel - ser kjær.
2. Gi oss, Fa - der, him - melsk fred, smil nå, Her - re, til oss ned. Mens vi ny - ter av det brød, min - nes vi vår Frel - sers død.
3. Og når van - net rent vi få, la din Ånd da til oss nå. Til - gi så - re feil, o Gud, hjelp oss hol - de di - ne bud.

Tekst: Annie Pinnock Malin, 1863–1935
Musikk: Louis M. Gottschalk, 1829–1869;
bearbeidet av Edwin P. Parker, 1836–1925

Lære og pakter 59:9–12
2. Nephi 10:24–25

O Fader, la mitt hjerte få

101

Rolig ♩ = 66-76

1. O Fa - der, la mitt hjer - te få ditt
2. Da blir hver dag og hver en stund meg
3. Da leg - ger jeg mitt ho - de trygt hver
4. Og leg - ges jeg i gra - vens skjød før

sam - funn og din Ånd, så dag og natt jeg
sa - lig, skjønn og søt, ditt ord til man - na
af - ten ned til ro og våk - ner sa - lig,
Je - sus kom - mer ned, han dø - dens len - ker

fø - le må jeg van - drer ved din hånd.
i min munn og li - vets him - mel - brød.
u - ten frykt og full av lys og tro.
for meg brøt, og li - vets vei jeg vet.

Tekst: P. V. Poulsen
Musikk: Thomas McIntyre, 1833–1914

Alma 34:21
Alma 42:14–15

102 Jeg ser deg, o Guds Lam, å stå

Hengivent ♩ = 76-88

1. Jeg ser deg, o Guds Lam, å stå
2. U - skyl - dig lam som så for meg
3. Hvor vrim - ler nå om - kring din stol
4. Takk, Fa - der, at du var så god

på Si - ons ber - ge - topp;
deg vil - le of - re hen,
en ska - re hvit som sne!
mot A - dams sto - re ætt,

men akk, den vei du måt - te gå,
din kjær - lig - het har bun - det deg
Hvert øy - e strå - ler som en sol
du frel - ste oss ved Lam - mets blod

så tung og trang der opp!
å få meg løst i - gjen.
ved deg, Guds Lam, å se.
og ga oss bar - ne - rett.

Å, byr - de som på deg var kast,
Du led og slet vårt feng - sels bånd
Det ord om Lam - mets sla - ve - ri
Deg pri - ser nå hvert ån - de - drag,

all ver - dens skam og last!
med nag - let fot og hånd,
for oss, for oss å fri,
hvert sukk og hjer - te - slag.

Så kom du til vår jam - mer ned
du gikk med sei - er av din grav,
det ord har en - nå ster - kest klang
Guds Lam, for all den kval du led,

så dypt som in - gen vet.
din død oss li - vet ga.
blant al - le eng - lers sang.
takk, takk i e - vig - het!

Tekst: Hans Adolph Brorson, 1694 –1764
Musikk: Norsk folketone (Lom)

Johannes' åpenbaring 7:13–15
Salme 95:2

103 Vi synger om Guds kjærlighet

Ærbødig 𝅗𝅥. = 44-52

1. Vi syn - ger om Guds kjær - lig - het for Søn - nen, som han
2. Vi mø - tes glad på Her - rens dag i yd - myk - het, som
3. O, skjøn - ne tid, o, bøn - ne - stund, her pri - ses han av

send - te ned. Han kom til jord, til kors og død, han
han oss ba. Vi sam - les om hans nad - verds - bord, for-
al - les munn. Vi min - nes da hans nå - de stor og

e - vig liv til al - le bød.
ny - er pak - ten her på jord. Han dø - den led på
lo - ver ham, vår Frel - ser god.

Gol - ga - ta og frel - se til oss al - le ga. Så syng ho - sian - na

til hans navn! La jord og him - mel pri - se ham!

Tekst: George Manwaring, 1854–1889
Musikk: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Matteus 20:28
Moroni 6:5–6

Du herrers Herre 104

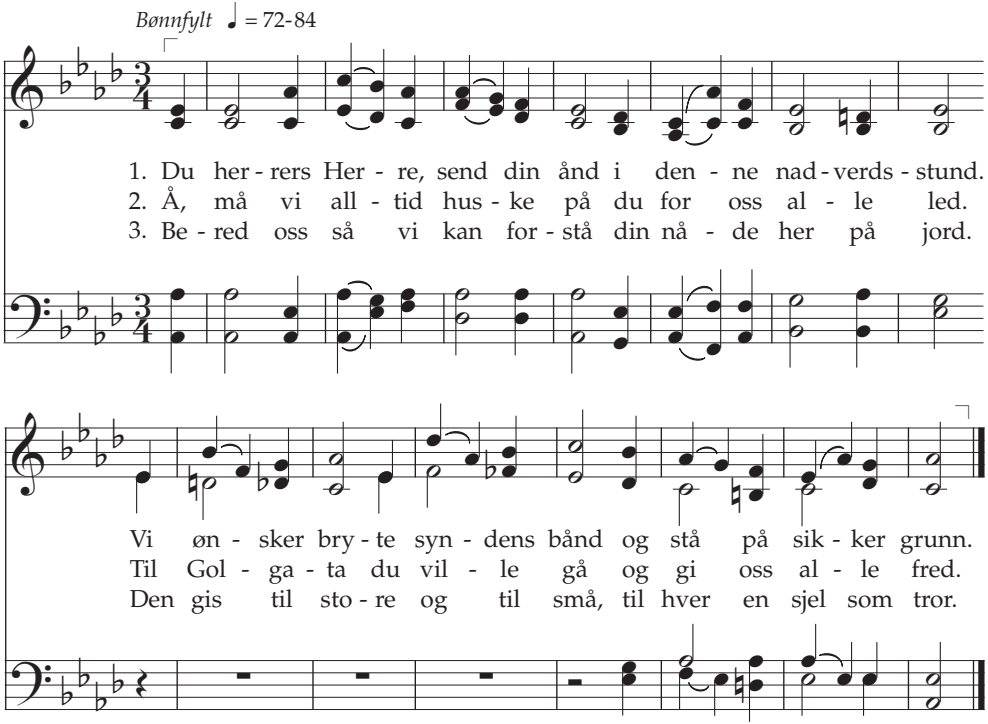

4. Å, søsken, lev ham alltid nær
   så fred kan herske her.
   Tilgi så han kan oss tilgi,
   og i hans ånd forbli.

5. Et fellesskap i kjærlighet
   og fullendt harmoni,
   din glede og barmhjertighet
   har vi evindelig.

Tekst: Andrew Dalrymple, f. 1817
Musikk: George Careless, 1839–1932

1. Peter 2:21, 24
Mosiah 4:12–13

105 I all ydmykhet, o Frelser

Ydmykt ♩ = 72-84

1. I all yd - myk - het, o Frel - ser, ber vi om din
2. Må din Ånd i våre hjer - ter læ - re oss til -

Ånd å få. Når vi ny - ter brø - det, van - net, vi ditt
gi en - hver, at vi tå - le må hver - an - dre mens vi

sam - vær kan opp - nå. Må vi al - dri, al - dri glem - me
her på jor - den er. Da, når vi er fun - net ver - dig

at ditt liv og blod du ga, da du bar ditt
og din nå - de kan opp - nå, kall da, Her - re,

kors a - le - ne li - ke hen til Gol - ga - ta.
oss til - ba - ke, i din nær - het la oss stå.

Tekst: Mabel Jones Gabbott, f. 1910. © 1948 IRI
Musikk: Rowland H. Prichard, 1811–1887

2. Nephi 2:7
Lære og pakter 59:9

Vi minnes den korsfestede 106

Bønnfylt ♩ = 63-76

1. Vi min - nes den kors - fes - te - de når
2. Den bit - re kalk han ei vek fra, vår
3. I dyp ær - bø - dig - het vi tar av
4. Å, mål - te den - ne nad - verd bli en

vi er sam - let ved hans bord. Må Ån - dens kraft få
Frel - ser, i Get - se - ma - ne. For oss han led på
brød og vann ved det - te bord. Hans dy - re blod ble
hel - lig stund for hver en sjel. La gle - de strøm - me

gjes - te det og dve - le blant oss her på jord.
Gol - ga - ta, på kor - set han a - le - ne stred.
spilt og var et synd - fritt of - fer fra vår bror.
ri - ke - lig til hver opp - rik - tig som tar del.

Tekst: Frank I. Kooyman, 1880–1963. © 1948 IRI
Musikk: Alexander Schreiner, 1901–1987. © 1948 IRI

Lære og pakter 20:75
Lære og pakter 19:18–19

107 Jesus fra Nasaret

Tilbedende ♩ = 80-92

1. Je - sus fra Na - sa - ret, vår Frel - ser god,
2. Vi tar ditt nad - verds-brød i yd - myk fred
3. Når vi av van - net tar til sje - lens gavn,

den sei - er som du vant, vi ei for - sto.
og min - nes her din død og hva du led.
opp - løf - tes vi og har tro på ditt navn.

Du kom fra him - lens hjem ned til vår jord,
Vil - lig du gikk for oss smer - te - nes vei.
Led oss på all vår vei helt til vi får

en - som ditt kors bar frem for hver som tror.
Det som du led for oss, glem - mer vi ei.
e - vig - hets liv hos deg, vår frel - se når.

Tekst og musikk: Hugh W. Dougall, 1872–1963

Johannes 6:38–40
Johannes 15:13

O Gud, du kjære Fader 108

Tilbedende ♩ = 69-84

1. O Gud, du kjæ - re Fa - der, som høyt i him - len bor,
2. Det of - fer stort og hel - lig ei men - nes - ket for - står.
3. Da Je - sus den ut - kår - ne fra o - ven kom her - ned,
4. O Gud, du i din vis - dom en e - gen plan oss ga,

i Je - su navn vi ber deg om styr - ke i vår tro.
For synd og skyld han so - net, vi e - vig liv opp - når.
han ga seg selv som of - fer, vår sjel å inn - gi fred.
din Sønn seg mål - te of - re. Han led på Gol - ga - ta.

Må vi i ren - het ny - te det brød og vann vi tar,
Å, må vi al - le vit - ne, han led og ble til spott,
For - ak - tet og a - le - ne han bar sitt kors på jord,
Om han ei had - de kom - met fra him - len ned til jord,

til min - ne om vår Frel - ser, som så - re syn - der bar.
og så til sist for - e - nes med ham, all him - lens drott.
men for de få som trod - de, var han den kon - ge stor.
vi al - dri kun - ne e - te og drik - ke ved hans bord.

Tekst: William W. Phelps, 1792–1872.
Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: Felix Mendelssohn, 1809–1847

Lære og pakter 20:77, 79
Esaias 53:2–5

109 Ydmyk med ærbødighet

Ærbødig ♩ = 76-88

1. Yd - myk med ær - bø - dig - het bøy ditt ho - de stil - le ned. Du for - løs - te, tenk på meg, tenk hva jeg har lidt for deg. Da på jor - den kva - lens sved falt som blod i stø - vet ned. Man på kor - set nag - let meg, hvor - ved jeg for - løs - te deg.
2. Brø - det som nå ny - tes her, til e - rin - dring om meg er. Kal - ken er mitt dy - re blod, ut - gytt for en - hver på jord. Der - for glem ei hva jeg led for til deg gi e - vig fred. Jeg ble of - ret, dø - den led, du av meg fikk sa - lig - het.
3. Frem - ad streb i kjær - lig - het, med din nes - te lev i fred. Til - gi syn - der i - mot deg, di - ne til - gis da av meg. I ær - bø - dig tro og bønn kast din sorg på meg i lønn. Nå - dens ånd jeg gir til deg, den vil fø - re deg til meg.
4. For Guds tro - ne all - tid jeg ber til Fa - de - ren for deg. Jeg deg el - sket høyt, min venn, elsk du og - så meg i - gjen. Ly - dig - het jeg for - dre vil, våk og be mens du er til, så du al - dri fal - le må ut i synd, men tro - fast stå.

Tekst: Joseph L. Townsend, 1849–1942
Musikk: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Lære og pakter 45:3–5
Lære og pakter 19:16–19

På Golgata korsfestet de 110

Høytidelig ♩ = 66-80

1. På Gol - ga - ta kors - fes - tet de vår Her - re Kon - ge stor.
2. På kor - set yd - mykt dø - de han, så al - le sje - ler vet
3. På kor - set dø - de Frel - se - ren. Hans li - del - se var stor.

Han of - ret der sitt liv og blod og hel - li - get sitt ord.
at dø - den åp - ner vei - en til et liv i e - vig - het.
Han ga ved det opp - stan - del - se til hver en sjel på jord.

Tekst: Vilate Raile, 1890–1954. © 1948 IRI
Musikk: Leroy J. Robertson, 1896–1971. © 1948 IRI

Lukas 23:33, 46
Helaman 14:14–19

111 Jeg står helt forundret

Ettertenksomt ♩ = 66-84

Duett

1. Jeg står helt for - un - dret på grunn av den kjær - lig - het
2. Jeg un - drer på hvor - for han kom fra sin tro - ne ned
3. Hans blø - den - de hen - der vil ut - slet - te all min gjeld.

som Je - sus meg til - byr tross all min u - ver - dig-het.
og til - bød meg fri - het og frel - se og e - vig fred,
Hvis jeg meg om - ven - der, jeg slip - per å li - de selv.

Jeg skjel - ver ved tan - ken på at han led kor - sets død
at han vil - le of - re på meg av sin kjær - lig - het,
For det - te jeg pri - ser og lo - ver hans sto - re navn,

og for mi - ne syn - der led all ver - dens spott og nød.
så jeg kun - ne frel - ses og gle - des i e - vig-het.
inn - til jeg kan hvi - le i him - me - lens tryg - ge havn.

Kor

Å, hvil - ken gle - de stor han skjen - ker dem som tror og tro - fast

er på jord! Å, hvil - ken gle - de stor for hver sjel som tror!

Tekst og musikk: Charles H. Gabriel, 1856–1932

Mosiah 3:5 – 8
Johannes 15:13

En grønnkledd høyde langt herfra 112

Ærbødig ♩ = 72-84

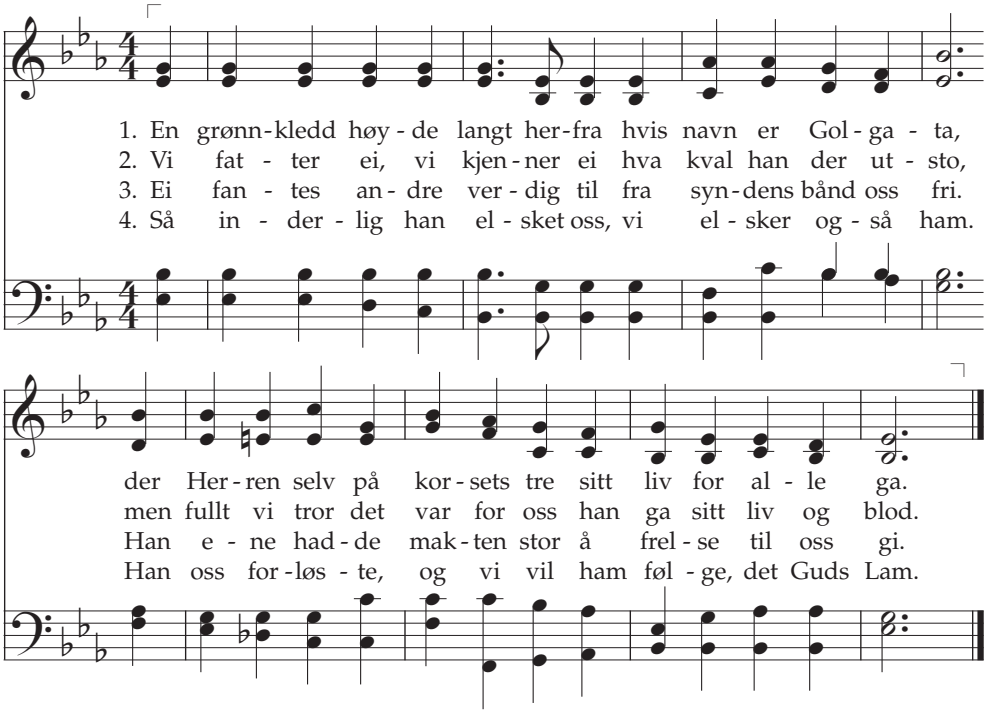

Tekst: Cecil Frances Alexander, 1818–1895 — Johannes 19:16–20
Musikk: John H. Gower, 1855–1922 — Hebreerbrevet 13:12

113 Når vi i nadverden tar del

Inderlig ♩ = 72-88

1. Når vi i nad - ver - den tar del, gir Je - sus
2. Han til oss al - le frel - se ga gjen-nom sin
3. Lo - ven var brutt, han dø - den led, et of - fer
4. men sei - re og fra grav opp - stå for inn til

lin - dring til vår sjel. Og når vi ny - ter
død på Gol - ga - ta og fjer - net der - ved
for rett - fer - dig - het. Men - nes - ket, født til
e - vig liv å gå, fri - gjort fra dø - dens

brød og vann, min - nes vi ham, vår Frel - ser sann.
dø - dens brodd, som el - lers vil - le blitt vår lodd.
e - del rang, skul - le ei le - des bort ved tvang,
makt og bånd set - te seg ved hans høy - re hånd.

Tekst: John Nicholson, 1839–1909 Lære og pakter 20:40
Musikk: Alexander Schreiner, 1901–1987. © 1948 IRI Alma 5:19, 21

Vi synger pris til Jesu navn 114

Inderlig ♩ = 76-88

1. Vi syn - ger pris til Je - su navn, ham
2. Han dø - dens len - ker for oss brøt da
3. Han død og hel - vets makt har brutt og
4. Ved brød og vann vi min - nes ham som

lov og æ - re gi. For oss han led på
han opp - sto fra grav. Han slet - tet våre
slan - gens ho - de knust, og feng - slets port han
of - ret seg og led. O, søs - ken, nyt og

Gol - ga - ta, han so - net, vi ble fri.
syn - der ut og frel - se til oss ga.
åp - net vid, fra grav steg dø - de ut.
vit - ne om hans sto - re kjær - lig - het.

Tekst: Richard Alldridge, 1815–1896
Musikk: Joseph Coslett, 1850–1910

2. Nephi 9:5, 10–11
Moses 4:20–21

115 Jesus Kristus er oppstanden

Med verdighet ♩ = 92-104

1. Je - sus Kris - tus er opp - stan - den, bring det ut med
2. Kom, bli med i ju - bel - ko - ret! Dø - den er til -
3. Je - sus Kris - tus er opp - stan - den! Mør - ket vek for

gle - de stor. Ba - re han og in - gen an - nen
in - tet - gjort. O - ver ver - den ly - der or - det:
ly - sets sak. Vi som tror på frel - ses - pla - nen,

kun - ne slet - te dø - dens spor. Dø - den tap - te,
Kris - tus åp - net him - lens port. Pås - ken gir oss
sku - er nå en e - vig dag. Måt - te pås - kens

vi er fri, Kris - tus kun - ne sei - er gi.
håp og trøst. Men - nes - ket er blitt for - løst.
lys oss gi Kris - ti fred e - vin - de - lig.

Tekst: Cecil Frances Alexander, 1818–1895 Markus 16:6–7
Musikk: Joachim Neander, 1650–1680 Mosiah 16:7–9

Krist stod opp av døde 116

Med verdighet ♩ = 80-96

1. Krist stod opp av dø - de i påss - ke - mor - gen - rø - de! Ti
2. Krist stod opp av dø - de, nu so - net er vår brø - de! Ti
3. Krist stod opp av dø - de, i him - len vi ham mø - te! Ti

syn - ger lydt og sje - le - glad hans me - nig - het i al - len stad:

Æ - re væ - re Gud i det høy - e!

Tekst: Nikolai Frederik Severin Grundtvig, 1783–1872
Musikk: Ludvig Mathias Lindeman, 1812–1887

Lukas 24:1–8
Lære og pakter 18:12

117 Jesus Krist oppstanden er

Jublende ♩ = 96-108

1. Je - sus Krist opp - stan - den er,
2. Han som dø - de kor - sets død, hal - le - lu - ja,
3. Han som brøt av gra - ven ut,

dø - dens bånd nå brut - te er,
ut av gra - vens mør - ke brøt, hal - le - lu - ja.
er en stor og mek - tig Gud,

Hør den ster - ke ju - bel - lyd,
Fór til him - len, ta - ler der, hal - le - lu - ja,
Han har fridd fra synd og nød,

eng - ler syn - ger nå med fryd,
til sitt folk på jor - den her, hal - le - lu - ja.
frelst oss fra en e - vig død,

Tekst: Charles Wesley, 1707–1788
Musikk: Ukjent, *Lyra Davidica* 1708

Matteus 28:5–6
1. Korintierbrev 15:20; 53–57

Deilig er jorden 118

Rolig ♩ = 84-96

1. Dei - lig er jor - den, prek - tig er Guds him - mel, skjønn er sje - le - nes pil - grims - gang. Gjen - nom de fag - re ri - ker på jor - den går vi til pa - ra - dis med sang.
2. Ti - der skal kom - me, ti - der skal hen - rul - le, slekt skal føl - ge slek - ters him - len i sje - lens gla - de pil - grims - sang.
3. Eng - le - ne sang den først for mar - kens hyr - der; skjønt fra sjel til sjel det gang; al - dri for - stum - mer to - nen fra fryd deg! Oss er en e - vig Frel - ser født!
lød: Fred o - ver jor - den, men - nes - ke,

Tekst: Bernhard Severin Ingemann, 1789–1862 Salme 19:2
Musikk: Silesian melodi, 18. årh. Esaias 9:6

119 Hør en himmelsk englesang

Gledesfylt ♩ = 96-116

1. Hør en him-melsk eng-le - sang ly - de o - ver mark og sti.
2. Hyr-der, hvor - for ju-bel stor? Hvor-for lov-sang nat-ten lang?
3. Kom til Bet - le - hem og se ham som eng - ler syn-ger om;

All na - tu - ren nok en gang syn - ger med i har - mo - ni.
Hvil-ket gle-dens bud-skaps - ord fø - rer til slik ju - bel - sang?
til - be her med bøy - et kne Kris-tus, som til jor - den kom.

Glo - - - ri - a

in ex - cel - sis De - o. Glo - -

- ri - a in ex - cel - sis De - o.

Tekst: Fransk julesang, ca. 1862 Lukas 2:8–20
Musikk: Fransk julesang Salme 95:6

Det lyser i stille grender 120

Fredfullt ♩ = 88-100

Unisont

1. Det ly - ser i stil - le gren - der av tind - ran - de ljos i kveld,
2. Og gla - de med song dei hel - sar sin bro - der i him - mel - hall,
3. Der låg han med høy til pu - te og gret på si rin - ge seng,

og tu - se - ne bar - ne - hen - der mot him - me - len ljo - sa held.
som kom og vart heim - sens Frel - sar som barn i ein ve - sal stall.
men eng - la - ne song der u - te på Bet - le - hems au - de eng.

4. Der song dei for første gongen
ved natt over Davids by
den evige himmelsongen,
som alltid er ung og ny,

5. den songen som atter tonar
med jubel kvar julenatt
om barnet, Guds Son, vår sonar,
som døden for evig batt.

Tekst: Jakob Sande, 1906–1967. © 1990 Gyldendal Norsk Forlag A/S
Musikk: Lars Søraas d.y., 1887–1976. © 1952 Lars Søraas' arvinger
Sats: Egil Hovland, f. 1924. © 1985 Egil Hovland
Brukt med tillatelse

Lukas 2:6–14
3. Nephi 1:12–14

121 En krybbe var vuggen

Ærbødig ♩ = 60-80

1. En kryb - be var vug - gen som ven - tet ham her,
2. Så en - kelt og stil - le kom Gud til vår jord.
3. Fra kryb - ben til kor - set gikk vei - en for deg,

det lil - le barn Je - sus, vår Frel - ser, så kjær.
Så høyt er jeg el - sket av Je - sus, min bror.
slik åp - net du por - ten til him - len for meg.

Men stjer - ne - ne lys - te helt inn der han lå,
Han kom fra Guds him - mel, Gud selv var han lik,
Vel - sign oss, vær med oss, gi lys på vår vei,

det lil - le barn Je - sus, på lei - et av strå.
men Je - sus ble fat - tig, og jeg er blitt rik.
så al - le kan sam - les i him - len hos deg!

Tekst v. 1: Ukjent, ca. 1883, Philadelphia; v. 2–3: Eyvind Skeie, © 1979 Eyvind Skeie. Overs. v. 1: Agnes Landmark, d. 1959. © Agnes Landmarks arvinger. Brukt med tillatelse.

Musikk: William J. Kirkpatrick, 1838–1921; harmonisert av Rosalee Elser, f. 1925. © 1980 Rosalee Elser. Brukt med tillatelse. Kopiering tillatt for ikke-kommersiell engangsbruk i hjem og kirke.

Lukas 2:7
Lukas 18:15–17

Langt, langt herfra 122

Med glede ♩ = 92-112

1. Langt, langt her - fra, nær ved Bet - le - hem stad,
2. Her - lig lød san - gen om kjær - lig - het,
3. Her - re, med eng - le - ne stem - mer vi i,
4. Frem - skynd den tid da i hvert et land

eng - ler til hyr - de - ne sang så glad:
mis - kunn - hets bud sendt av him - len ned:
hjelp oss å syn - ge i har - mo - ni:
san - gen skal ly - de med gle - de sann:

Pri - ser vår Gud,

Pri - ser vår Gud i det

pri - ser vår Gud, pri - ser vår Gud i det høy - e. Fred på jord, Guds
pri - ser vår Gud i det høy - e,

høy - e, pri - ser vår Gud i det høy - e.

vel - be - hag, kom til men - nes - ker i - dag.

Tekst og musikk: John Menzies Macfarlane, 1833–1892

Lukas 2:8–20
Lære og pakter 45:71

123 Hør den englesang så skjønn

Kraftig ♩ = 92-112

1. Hør den eng - le - sang så skjønn: Hill deg, him - lens kon - ge - sønn!
2. Kon - ge - sønn, du hil - set vær! Du det sto - re un - der er,

Fred på jor - den, ro - pes ut, syn - de - ren for - likt med Gud!
fre - dens fyr - ste, Frel - ser sann for de man - ge jor - dens land.

Kom nå, al - le folk på jord, lytt og hør det gla - de ord!
Da du steg til oss her ned, ble du oss til e - vig fred.

Med i eng - le - ko - ret stem: Krist er født i Bet - le - hem!
Der - for syng, min gla - de sjel: Pris og lov Im - ma - nu - el!

Med i eng - le - ko - ret stem: Krist er født i Bet - le - hem!

Tekst: Charles Wesley, 1708–1788 Lukas 2:8–14
Musikk: Felix Mendelssohn, 1809–1847 3. Nephi 25:2

124 La oss forene her vår sang

Jubilende ♩ = 76-96

1. La oss for - e - ne her vår sang med
2. De syn - ger: Lam - met ver - dig er all
3. Det lam som ver - dens syn - der bar og
4. Må jor - dens slek - ter pri - se ham, Guds

eng - le - nes hos Gud, hvor tu - sen tun - ger
makt og lov og pris! Vår sang vil brin - ge
so - net i vårt sted, med Gud han oss for -
Sønn, stor, e - vig, vis, og syn - ge: Lam - met

på en gang de stem - mer i en gle - des - sang og
gjen - klang her med takk til ham som har oss kjær, med
so - net har, så vi kan ren - se våre kar og
ver - dig er. Hans so - ning ren - set våre klær. Gi

syn - ger gle - den ut og syn - ger gle - den
takk på sam - me vis, med takk på sam - me
nå kan fin - ne fred og nå kan fin - ne
ham all takk og pris, gi ham all takk og

og syn - ger gle - den ut og

ut og syn - ger gle - den, gle - den ut.
vis, med takk, med takk på sam - me vis.
fred og nå, og nå kan fin - ne fred.
pris, gi ham, gi ham all takk og pris!

syn - ger gle - den ut

Tekst: Isaac Watts, 1674–1748; forandr. av William W. Phelps, 1792–1872. Alma 5:50
Var med i den første SDH-salmebok, 1835. Salme 97:1; 98:4–9
Musikk: George F. Händel, 1685–1759; arr. av Lowell Mason, 1792–1872

125 En stjernenatt

Lett ♩. = 44-54

1. En stjer - ne - natt ble luf - ten fylt av him - melsk sang så skjønn.
2. De kom - mer fort - satt ned til oss, de da - ler ned med fred;
3. For se, de da - ger nær - mer seg, slik ly - der Her - rens ord,

Et kor av eng - ler yd - mykt ba en mek - tig, fred - fylt bønn.
og fort - satt hø - res him - melsk sang, som vi blir styr - ket ved.
som ble ved Ån - den for - ut - sagt av Her - rens menn på jord,

«Guds fred på jord, i men - nes - ker hans vel - be - hag,» de sang.
Og o - ver slet - ter, fjell og dal de hø - res nat - ten lang.
da bå - de jord og him - mel skal re - gje - res av Guds Sønn,

Og jor - den lyt - tet i æ - re - frykt til san - gens re - ne klang.
De brin - ger gle - dens bud - skap ved vel - sig - net eng - le - sang.
og he - le ver - den syn - ge ut en eng - le - sang så skjønn.

Tekst: Edmund H. Sears, 1810–1876 — Lukas 2:8–17
Musikk: Richard S. Willis, 1819–1900 — Alma 5:50

O skjønne, lille Betlehem 126

Fredfullt ♩ = 84-100

1. O skjøn - ne, lil - le Bet - le - hem, i still - het hvi - ler du,
2. Han fød - tes av en jom - fru skjønn, Guds e - gen Sønn han er.
3. Så stil - le, ja, så stil - le kom Guds ga - ve til oss ned.

og mens du hyl - let er i søvn, hver stjer - ne vå - ker nu.
All ver - den lå i dy - pen søvn mens eng - ler vå - ket nær,
En him - melsk gle - de gis til dem som fyl - les med hans fred.

Men gjen - nom mør - ket skin - ner et lys som e - vig er.
og stjer - ne - ne for - kyn - te hans kom - me i den natt.
En ver - den full av ond - skap den hø - rer ei hans trinn,

I det for - e - nes håp og frykt, vi al - le har ham kjær.
Pris ham med sang om fred på jord for den - ne sto - re skatt.
men til hver sjel som yd - myk er, vil Je - sus kom - me inn.

Tekst: Phillips Brooks, 1835–1893 — Mika 5:1
Musikk: Lewis H. Redner, 1831–1908 — Lukas 2:4–16

127 O kom, alle sjeler

Majestetisk ♩ = 88-104

1. O kom, al - le sje - ler, syng med fryd og gle - de, for
2. Nå eng - ler ham pri - ser høyt med him-melsk lov - sang. O
3. Ja, Her - re, vær hil - set, du som kom til jor - den. O

født er vår kon - ge i Bet - le - hem. Kom, vi ham pri - se,
kom, all Guds skap - ning og syng i kor: Æ - re til Gud,
Je - sus, all æ - re vi gir til deg, Sønn av vår Fa - der,

han er eng - lers kon - ge.
æ - re væ - re Søn - nen. O kom, la oss ham pri - se, o kom, la
nå blant oss i kjø - det.

oss ham pri - se, o kom, la oss ham pri - se, Je - sus Krist.

Tekst: Tilskr. John F. Wade, ca. 1711–1786 Lukas 2:8–20
Musikk: Tilskr. John F. Wade Salme 95:6

Stille natt, hellige natt

128

Fredfullt ♩ = 80-100

1. Stil - le natt, hel - li-ge natt! Fred og ro,
2. Stil - le natt, hel - li-ge natt! Hyr - de - ne
3. Stil - le natt, hel - li-ge natt! Je - sus Krist,

him - melsk lys hyl - ler mo - der og bar - net så tro,
lyt - tet glad da det lød fra eng - le - nes kor:
ver - dens lys, fra hans å - syn skin - ner Guds fred,

hel - lig lil - le, yn - dig og god. Hvil i him - me-lens
E - der født en Frel - ser på jord, hist i Bet - le-hem
frel - se kom til jor - den her - ned. Je - sus, Her - ren, er

fred, hvil i him - me-lens fred.
stad, hist i Bet - le-hem stad.
født, Je - sus, Her - ren, er født.

Tekst: Joseph Mohr, 1792–1848
Musikk: Franz Gruber, 1787–1863

Lukas 2:7–14
Alma 7:10–12

129 Den første sang

Jublende ♩ = 80-92

1. En ju - le - sang for før - ste gang o-ver
2. De stir - ret opp mot him - me - lens blå, en

Bet - le - hems mar - ker, den jub - len - de klang, et
strå - len - de stjer - ne i nat - ten de så. Den

eng - le - kor om fred på jord, og hyr - de - ne
lys - te opp med en un - der - lig glans, og mør - ket

lyt - tet til Her - rens ord. Med ju - bel - kvad, med
flyk - tet for ly - sets dans.

ju - bel - kvad, Kris - tus er født i Da - vids stad.

Tekst og musikk: Tradisjonell eng. julesang, ca. 17. århundre
Overs.: Dag Fluge. © 1979 Dag Fluge. Brukt med tillatelse.

Lukas 2:8–20

Ring, ville klokkor 130

Inderlig ♩. = 48-60

1. Ring, vil - le klok - kor, mot vill sky, mot storm - flengd natt og
2. Ring mør - kret ut so ljo - set vinn, ring, gla - de klok - kor,
3. Ring inn ei ætt meir mo - dig, fri, meir hjar - te - varm, meir

nord - ljos -blag: Eit år skal døy før mor - gon - dag, ring,
o - ver øy: Sjå å - ret rø - mer, lat det døy; ring
mjuk på hand; ring mør - kret ut or al - le land, ring

vil - le klok - kor, lat det fly. Eit år skal døy før
lyg - ni ut og san - ning inn. Sjå å - ret rø - mer,
inn ein frel - sar i vår strid. Ring mør - kret ut or

1. 2. 3.

mor - gon - dag, ring, vil - le klok - kor, lat det fly.
lat det døy; ring lyg - ni ut og san - ning inn.
al - le land, ring inn ein frel - sar i vår strid.

Tekst: Alfred Tennyson, 1809–1892
Musikk: Crawford Gates, 1921–2018. © 1948 IRI
Overs. til nynorsk: Olav H. Hauge, f. 1908
© Olav H. Hauge. Brukt med tillatelse.

2. Nephi 2:27–28
Lære og pakter 50:23–25

131 Velg det rette

Lett ♩ = 84-96

1. Velg det ret - te om du vil sei - ren vin - ne! Da Guds mil - de ånd vil le - de deg. Og hans lys vil for e - vig på deg skin - ne når du har valgt den ret - te vei.
2. Velg det ret - te, vær al - dri den som vak - ler når av ond - skaps - makt du prø - ves stygt. Det fins all - tid en sti som er den ret - te. Søk Her - rens vei, din fot går trygt!
3. Velg det ret - te, Guds fred vil kom - me til deg. Velg rett vei, og sterk du blir som stål! Velg rett vei i din gjer - ning og din tan - ke. Ha Gud og him - len som ditt mål!

Velg rett vei, velg rett vei, la vis - dom le - de den vei du går!

Bruk ditt vett, velg så rett! Da Guds vel - sig - nel - ser du får.

Tekst: Joseph L. Townsend, 1849–1942 — Moroni 7:16–17
Musikk: Henry A. Tuckett, 1852–1918 — 2. Nephi 2:27–28

Til alle har vår Herre gitt 132

Oppriktig 𝅗𝅥 = 60-76

1. Til al - le har vår Her - re gitt den sto - re
2. Gud hjel - per, le - der en og hver, vel - sig - ner,
3. Fri - het og vis - dom Her - ren ga, og u - ten
4. Må vi ei ø - ve ond - skaps makt, men ær - lig

rett å hand - le fritt. Husk der - for all - tid
styr - ker hver i - sær. På man - ge må - ter
dem, hva er vi da? Kun dyr, men så må
hol - de Her - rens pakt. Han ømt vil smi - le

i ditt sinn, du tvin - ges ei i him - len inn.
sty - rer han, men tvin - ger al - dri no - en gang.
vi for - stå at og - så dyr kan him - len nå.
til oss ned og sen - de all sin kjær - lig - het.

Tekst: Ukjent, ca. 1805, Boston.
Var med i den første SDH-salmebok, 1835.
Musikk: Roger L. Miller, f. 1937. © 1985 IRI

Helaman 14:30–31
2. Nephi 10:23–24

133 Gjør hva er rett

Bestemt ♩ = 96-116

1. Gjør hva er rett, snart da - gen opp - rin - ner, sei - re vil
2. Gjør hva er rett, snart len - ke - ne bry - tes, å - ke - ne
3. Gjør hva er rett, vær tro og fri - mo - dig! Frem - ad, kun

ly - set, vær all - tid be - redt. Him - me-lens eng - ler i
splin - tres, selv mør - ket er spredt. Hå - pet om fri - het av
frem - ad, din lønn er be - redt! Tør - res skal tå - ren er

still - het ned - skri - ver he - le vår van - del, så gjør hva er rett.
fol - ke - ne ny - tes, sann - he - ten sei - rer hver gang du gjør rett.
vei - en enn blo - dig. Him - len deg sig - ner hver gang du gjør rett.

Gjør hva er rett, la så føl - ge - ne kom - me! Svikt ei i

kam - pen for fri - het og rett! Mo - dig gå frem - ad til

prø - ven er om - me, Gud deg be - skyt - ter, så gjør hva er rett!

Tekst: Ukjent, *The Psalms of Life*, Boston 1857
Musikk: George Kaillmark, 1781–1835

5. Mosebok 6:17–18
Helaman 10:4 –5

134 Kom nå alle, store, små

Høytidelig ♩ = 76-88

1. Kom nå al - le, sto - re, små, for i då - pens bad å gå. Med et an - ger - gi - vet sinn gå i - gjen - nom dø - ren inn, gå i - gjen - nom dø - ren inn.
2. Til Guds barn ved då - pens pakt kå - res vi. O, gi da akt! Gå med gle - de, du som tror, in - gen treng - sel hold for stor, in - gen treng - sel hold for stor.
3. Spot - ten som oss mø - ter her, er dog her - lig - he - ten verd. Kro - nens glans for - dunk - ler alt som vi for - ut ble for - talt, som vi for - ut ble for - talt.
4. Då - pen som den ny - e pakt, den av eng - ler ble oss bragt. Den er e - vig, bryt den ei, du som går på frel - sens vei, du som går på frel - sens vei.

Tekst: C. C. A. Christensen — Johannes 3:3–5
Musikk: Giacomo Meyerbeer, 1791–1864, tilpasset — Mosiah 18:8–10

I lydighet mot dine bud

135

Ærbødig 𝅗𝅥 = 56-63

1. I ly - dig - het mot di - ne bud går vi i
2. Vi syn - det har, men ven - der om og bøy - er
3. Vi går til deg, vår Fa - der kjær, og ber en

van - net ned, en hel - lig pakt med deg, o Gud, som
oss for deg. Det gla - de bud - skap til oss kom, vi
yd - myk bønn. Må du be - va - re hver i - sær, vi

for oss al - le led, som for oss al - le led.
fun - net har vår vei, vi fun - net har vår vei.
føl - ge vil din Sønn, vi føl - ge vil din Sønn.

Tekst: Ukjent
Musikk: Leroy J. Robertson, 1896–1971

Johannes 10:1–10
2. Nephi 31:17–18

136 Kastes du på bølgen om i livet her

Lett ♩ = 80-96

1. Kas - tes du på bøl - gen om i li - vet her, blir du mot - løs
2. Knu - ges du av sor - ger, er din byr - de svær, sy - nes du at
3. Når du ser på an - dre, som har fav - nen full, tenk på Her - rens
4. Midt i li - vets kam - per og i alt be - svær la ei mo - tet

når du ser hvor arm du er? Tell da Her - rens ga - ver, nevn dem
in - gen me - re har deg kjær? Tell da li - vets gle - der, nevn dem
løf - ter, me - re verd enn gull! Tell de go - der vi med gull ei
syn - ke, men fri - mo - dig vær. Tell de man - ge ga - ver Her - ren

hver i - sær, og det vil for - un - dre deg hvor rik du er.
en for en, takk din Gud av hjer - tet, der - til vær ei sen!
kjø - pe kan, bar - ne - kår hos Her - ren, arv i him - lens land.
gir til deg, trøst og hjelp han skjen - ker deg på all din vei.

Tell hans ga - ver som du ny - ter her, tell dem
Tell hans man - ge ga - ver som du ny - ter her, tell hans ga - ver,

al - le, nevn dem hver i - sær. Se, hvor Her - ren,
al - le, nevn dem hver i - sær. Se, hvor all - tid Her - ren,

rit. *a tempo*

kjær - lig, mild og god, dag - lig har deg gle - det ved sin nå - de stor.

Tekst: Johnson Oatman jr., 1856–1922
Musikk: Edwin O. Excell, 1851–1921

Lære og pakter 78:17–19
Alma 34:38

Pris Gud, fra hvem hvert gode kom 137

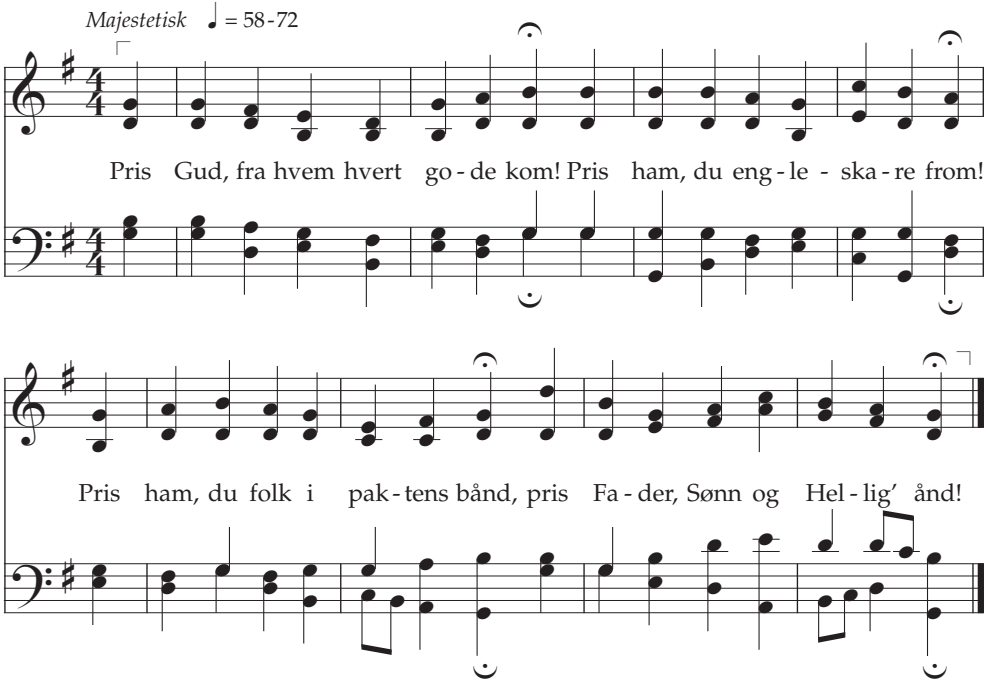

Tekst: Thomas Ken, 1637–1711 — Salme 148:1–2, 10–14

Musikk: Louis Bourgeois, ca. 1510–1561, Fra Genfer Psalter, 16 årh. — Efeserbrevet 1:3

138 La vår tale av kjærlighet farges

Oppriktig ♩ = 63-80

Duett

1. La vår ta - le av kjær - lig - het far - ges i hjem - met og
2. Slik som sol - strå - len venn - lig oss var - mer, er kjær - lig - het

hvor enn vi går. Slik som fug - le - nes sang o - ver mar - ken,
sje - lens mo - tiv. Som en sprud - len - de bekk i en ør - ken

slik kjær - lig - het hjer - te - ne når. Det var - mer et
gir kjær - lig - het hjer - tet nytt liv. La der - for med

sorg - tyn - get hjer - te, gir him - mel - sendt gle - de og fred
kjær - li - ge to - ner vårt venn - skap for - ed - les og gro,

når sky - e - ne so - len for - mør - ker, når kjær - lig - het
til al - le blir fylt av den gle - de som all - tid i

strå - ler hit ned.
hjer - tet kan bo.

Kor

Go - de ord fra en venn glem - mes

al - dri i - gjen, lar sol - skinn i hjer - tet nå inn. La vår ta - le av

kjær - lig - het far - ges. Det brin - ger Guds fred til vårt sinn.

Tekst: Joseph L. Townsend, 1849–1942 Efeserbrevet 4:29–32
Musikk: Ebenezer Beesley, 1840–1906 Salomos ordsprog 16:24

139 Kjærlighet er lysets kilde

Hengivent ♩ = 92-104

1. Kjær - lig - het er ly - sets kil - de, kjær - lig - het er li - vets rot.
2. Kjær - lig - het er li - vets kro - ne, kjær - lig - het er ly - sets glans.
3. Kjær - lig - het er lo - vens fyl - de og full - kom - men - he - tens bånd,

Der - for er Guds råd så mil - de, der - for er Guds Ånd så god.
Der - for sit - ter på sin tro - ne Je - sus nå med strå - le - krans,
den er hva vår Gud vi skyl - der, den er fruk - ten av hans Ånd.

Je - sus har den selv for - kla - ret, Ån - den har den å - pen - ba - ret,
han som ly - set er og li - vet, har for oss seg selv hen - gi - vet,
Der - for bro - der - kjær - lig - he - ten vok - ser opp med gud - doms - fre - den.

den kan kjen - nes i Guds fred, og det håp vi trøs - tes ved.
han for - blir og le - ver ved Guds, sin Fa - ders, kjær - lig - het.
Vi skal og - så bli ved den ett med sje - lens bes - te venn.

Tekst: Nikolai Frederik S. Grundtvig, 1783–1872
Musikk: Ludvig M. Lindeman, 1812–1887

1. Korintierbrev 13
Moroni 7:47 (44 – 48)

Har vi sten i våre hender 140

Ettertenksomt ♩ = 88-100

Unisont

1. Har vi sten i vå - re hen - der når vi mø - ter den som falt?
2. Vi vil slip - pe vå - re ste - ner. Vi vil rek - ke frem vår hånd.

Har vi dom i vå - re øy - ne, så vårt blikk blir hardt og kaldt?
Kris - tus mild - ner vå - re øy - ne når han gir oss av sin ånd.

Har vi glemt vår e - gen kri - se og vårt e - get ne - der - lag
Vi har al - le falt i stø - vet. Al - le tren - ger vi en bror.

og det regn - skap vi må vi - se på vår e - gen opp - gjørs - dag?
Han som el - sket, ber oss prø - ve å gi var - me til vår jord.

Tekst: Liv Nordhaug, f. 1926. © 1971
Musikk: Knut Løken, f. 1944. © 1972
Brukt med tillatelse.

Matteus 7:1–2
Johannes 8:7 (2–11)

141 Fordi jeg er blitt meget gitt

På grunn av opphavsretten kan ikke Kirken utgi denne musikken i dette formatet.

Tekst: Grace Noll Crowell, 1877–1969, forandr.
Fra *Light of the Years*, copyright 1936 ved Harper and Row. Fornyet 1964 ved Grace Noll Crowell.
Musikk: Phillip Landgrave, f. 1935.
Copyright © 1975 Broadman Press.
Ettertrykk forbudt.
Internasjonal copyright.
Brukt med tillatelse.
Kopiering kun med skriftlig tillatelse fra rettighetsinnehaver.

Jakobs bok 2:17–19
Mosiah 18:27–28

Vi har ditt hus så kjær 142

Ærbødig ♩ = 72-88

1. Vi har ditt hus så kjær, der stolt og rent det står.
2. Et hel - lig hus det er med ro og fred og bønn.
3. Vi el - sker li - vets ord, det fre - dens bud fra deg

Den gle - de vi får der, alt jor - disk o - ver - går.
O Her - re, du er der, vi sø - ker deg i lønn.
som gir oss trøst på jord, en e - vig gle - dens vei.

Tekst: William Bullock, 1797–1874 Salme 26:8
Musikk: Leroy J. Robertson, 1896–1971. © 1948 IRI Lære og pakter 84:43–44

143 Hvor vakkert Herrens tempel er

Høytidelig ♩ = 66-76

1. Hvor vak-kert Her-rens tem-pel er! En hel-lig-dom på jord,
2. Hvor vak-kert Her-rens bud-skap er, det re-ne, san-ne ord,
3. Hvor vak-kert der hans løf-te gror, vi vok-se kan i tro,

der hel-li-ge så tro-fas-te vil gle-des ved hans ord.
i dis-se da-ger gjen-gitt her, for-kynt i-gjen på jord.
opp-høy-et le-ve ved hans ord i e-vig ung-dom god,

Til dem vi kal-ler dø-de, vil vi gi en hjelp-som hånd,
Hvor skjønt det gir oss håp og tro om frel-se til alt kjød
be-seg-les der i hel-lig-het i temp-lets vak-re rom,

for død er kun en skil-le-vei for le-ge-me og ånd.
og set-ter opp en kjær-lig bro som fav-ner grav og død.
en frem-gang som vi her ei vet, i Her-rens hel-lig-dom.

Tekst: Frank I. Kooyman, 1880–1963. © 1948 IRI
Musikk: Tracy Y. Cannon, 1879–1961. © 1948 IRI

Lære og pakter 138:47–48
Lære og pakter 132:19–20

Opp, Guds folk, til templets haller 144

Bestemt ♩ = 72-88

1. Opp, Guds folk, til temp - lets hal - ler,
2. Lær opp - høy - el - sens prin - sip - per,
3. El - o - him, du sto - re ska - per,

søk den sti som fø - rer frem. Der be - seg - les
følg hans lo - ver, så vi får Guds vel - sig - nel -
send din kraft fra him - len ned når du ser at

vå - re kjæ - re til en plass i him - lens hjem.
ser i mang - fold når vi hol - der pak - ten vår.
vi med i - ver tje - ner deg på hel - lig sted.

Tekst: Jean L. Kaberry, 1918–1997. © 1985 IRI
Musikk: Robert P. Manookin, 1918–1997. © 1985 IRI

Lære og pakter 109:13–21
Lære og pakter 132:46

145 Kjærlig er Herren, vår hyrde

Rolig 𝅗𝅥. = 40-52

Duett

1. Kjær-lig er Her-ren, vår hyr - de, el - sket er al - le hans lam. Øm er hans om-sorg for hjor - den, yd - mykt vi kom-mer til ham. Eng-ste-lig sta-dig er hyr - den for al - le dem som er tapt. Ut i all ver-den han sø - ker si - ne vill-fa-ren-de lam.

2. God er den Her-re, vår hyr - de, el - sket er al - le av ham. Selv om fra hjor-den vi van - dre, rek - kes en hjel-pen-de hånd. Se, han er kjær-lig, barm-hjer - tig, tro-fast han fø - rer dem frem med stor be - den-de røst: «Let et - ter al - le de gle - de, hjem til den e-vi-ge pakt.

3. El - sket er al - le av hyr - den, al - le de «nit - ti og ni», men og - så den som har van - dret inn på en syn-de-full sti. Hør, hvor inn-sten-dig han kal - ler, ømt og med tap - te, og bring dem hjem til min høst!»

4. Lok-ken-de grønn lig-ger eng - en, vak-kert og rent er ditt vann. Her-re, vi sva-rer med gle - de: «Mes-ter, vi vil og vi kan! Gjør oss nå til di-ne hyr - der, gi oss din kjær-lig-het stor. Send oss til dem som frem-de-les kal-les vår søs-ter og bror.»

Flerstemt

Ut i all ver-den de van - drer, hung-ri-ge, hjel-pe-løs' om. Kjær-lig og has-tig han i - ler, fø - rer dem hjem til sin hjord.

(4. vers) vi i - ler, hans

Tekst: Mary B. Wingate, f. 1899 — Lukas 15:4–7

Musikk: William J. Kirkpatrick, 1838–1921 — 1. Peter 5:2–4

146 Jesus, det eneste

Tillitsfullt ♩ = 69-76

1. Je - sus, det e - nes - te, hel - lig - ste, re - nes - te
2. Mot - gan - ger mø - ter meg, al - dri du stø - ter meg
3. Her - re, du hø - re meg, Her - re, du fø - re meg
4. Du er den e - nes - te, hel - lig - ste, re - nes - te.

navn som på men - nes - ke - lep - per er lagt!
bort fra din hel - li - ge, mek - ti - ge favn.
hvor - dan og hvor - hen det tje - ner meg best!
Gi meg ditt re - ne og hel - li - ge sinn!

Fyl - de av her - lig - het, fyl - de av kjær - lig - het,
Men - nes - ker glem - mer meg, Her - re, du gjem - mer meg
Gi meg å bøy - e meg, lær meg å føy - e meg
Frels meg av sna - re - ne, fri meg fra fa - re - ne,

fyl - de av nå - de og sann - het og makt!
fast ved ditt hjer - te og nev - ner mitt navn.
et - ter din vil - je mens her jeg er gjest!
ta meg til sist i din her - lig - het inn!

Tekst: Ole Theodor Moe, 1863–1922
Musikk: Christian Sinding, 1856–1941

Apostlenes gjerninger 4:11–12
Mosiah 3:19

Den kjærlighet som stråler klar 147

Fredfullt ♩ = 66-88

1. Den kjær - lig - het som strå - ler klar, som si - er: «Skje din
2. Den kjær - lig - het som va - rer ved, som fyl - ler hjer - tet
3. Den kjær - lig - het som tå - ler slag, som vin - ner o - ver
4. Å, gi meg vil - je til å se en venn i hver en

vil - je, Far,» som gir oss en - het, tro og svar, kom,
med din fred, som styr - ker vår fa - mi - li - e, kom,
ne - der - lag, som hol - der ut til sis - te dag, kom,
fi - en - de. Å, før meg trygt til li - vets tre, kom,

fyll min sjel i dag. Kom, fyll min sjel i dag.
fyll min sjel i dag. Kom, fyll min sjel i dag.
fyll min sjel i dag. Kom, fyll min sjel i dag.
fyll min sjel i dag. Kom, fyll min sjel i dag.

Tekst og musikk: Lorin F. Wheelwright, 1909–1987.

© 1969, 1985 Lorin F. Wheelwright. Denne salmen kan kopieres til leilighetsvis, ikke-kommersiell bruk i hjem og kirke.

Moroni 7:45–48
Johannes 17:20–23

148 O, du salighetens klippe

Overbevisende ♩ = 84-100

1. O, du sa - lig - he - tens klip - pe, Je - sus, ver - dens Frel - ser stor,
2. Mot all synd må al - le kjem - pe, opp en-hver for dyd og rett!
3. Vi vil syn - ge: Frem - ad, frem - ad! All - tid vil vi frem - ad dra.
4. Når den go - de strid er om - me, og jeg lø - pet full - endt har,

fra din favn ei la meg slip - pe til du ei - e skal vår jord.
La oss al - dri sann - het svik - te, sei - ren vi da vin - ner lett.
Hver en kamp ble vendt til sei - er med den styr - ke du oss ga.
hå - per jeg til deg å kom - me, for jeg all - tid tro - fast var.

La oss ver - ne dy - dens fa - ne, den om-ring med ung - doms kraft!

Kor etter 4. vers:

O, du sa - lig - he - tens klip - pe, Je - sus, ver - dens Frel - ser stor,

Før den frem på li - vets ba - ne, stå hver dag ved den på vakt!
fra din favn ei la meg slip - pe til du ei - e skal vår jord.

Tekst: Joseph L. Townsend, 1849–1942 — Helaman 5:12
Musikk: William Clayson, 1840–1887 — Salme 62:2–3

Vingede skarer

149

Rolig ♩ = 92-100

1. Vin - ge - de ska - rer flyr de sor - te sko - ve. Un - der dem
2. Akk, om jeg kun - ne føl - ge fug - lens ba - ner, vil - le jeg
3. Her hvor min gle - de klang fra al - le da - le, her hvor min

fa - rer storm på vil - lest vo - ve. O - ver dem blin - ker
blun - de dog blant mør - ke gra - ner; hist i det fjer - ne
spe - de blomst er lagt i dva - le, her vil jeg spre - de

stjer - nen mildt og vin - ker to - get til pal - mers ly.
smi - ler in - gen stjer - ne så søtt som drøm - me her.
vin - gen om min re - de og ven - te der min blund.

4. I mine drømme gror der liljer fagre;
der ser jeg ømme forårsalver flagre.
Av mine grave danner de en have, vekker med smil der.

Teksten er noe endret for å tilpasses musikken.
Tekst: Johan Sebastian Welhaven, 1807–1873
Musikk: Friedrich F. Flemming, 1778–1813, arr. av Edwin Parker, 1836–1925

1. Korintierbrev 15:40–42
Alma 40:11 (6–12)

150 O, min Fader

Inderlig ♩ = 42-56

1. O, min Fa - der, du som tro - ner i en navn - løs, hel - lig fred, når skal jeg ditt å - syn sku - e og din nær - hets her - lig - het?
2. I en hen - sikt vis og her - lig har du meg på jor - den satt. Him - melsk byrd og slekt og ven - ner, alt er skjult i glem - slens natt.
3. O, min Fa - der, du meg lær - te ved din Ånd å kal - le så, men før kunn - skaps - nøk - len skjenk - tes, grun - nen her - til dun - kel lå.
4. Når min sva - ke hyt - te leg - ges ned i jor - dens kol - de grus, Fa - der, Mo - der, la meg mø - te glad i e - ders kon - ge - hus.

En gang før min spe - de barn - dom har min ånd jo dve - let der. O, min Fa - der, i din bo - lig sto jeg titt din tro - ne nær!
Mang en gang en hem' - lig tan - ke hvis - ket: «Du er frem - med her!» En gang fri og sa - lig van - dret jeg din Fa - der - tro - ne nær!
Har jeg ba - re der en Fa - der? Nei, den tan - ke er ei klar! Hør hva Ån - den til meg hvis - ker: «Der du og en Mo - der har!»
Når jeg har mitt mål full - kom - met, hvor - for I meg send - te her, kall meg hjem med fel - les stem - me, la meg sa - lig dve - le der!

Tekst: Eliza R. Snow, 1804–1887
Musikk: James McGranahan, 1840–1907

Romerbrevet 8:16–17
Apostlenes gjerninger 17:28–29 (22–31)

151 Hvor herlig og stort

Majestetisk ♩ = 80-96

1. Hvor her - lig og stort ditt verk er, o Gud!
2. All jor - dens na - sjo - ner i mør - ke lå.

Hvor e - vig rett - fer - dig er di - ne bud!
Ditt lys vil dem vi - se vei - en å gå.

Og du er vår kon - ge, vi pri - ser ditt navn
Ditt ord og din dom skal til al - le nå frem

og hol - der deg hel - lig og mek - tig og sann.
og al - le be - kjen - ne vår Frel - ser og venn.

Tekst: Henry U. Onderdonk, 1789–1858. Basert på Johannes' åpenbaring 15:3–4
Musikk: Tilskr. Johann Michael Haydn, 1737–1806

Johannes' åpenbaring 15:3–4
Romerbrevet 14:11

Vi kan gjøre hjemmet vårt til himmel 152

Livlig ♩ = 88-108

1. Vi kan gjø - re hjem - met vårt til him - mel her på jord,
2. Når vi sam - les i vårt hjem, blir kjær - lig - he - ten sterk.
3. Dag - lig bønn i hjem - met vårt, det knyt - ter ster - ke bånd.

ska - pe kjær - lig - het og fryd i gjer - ning og i ord.
Når vi sam - men tje - ner Ham, vil vi for - stå Hans verk.
Når vi le - ser Skrif - tens ord, da styr - ker vi vår ånd.

Var - me, trygg - het, venn - lig - het strøm - mer i - fra him - len ned.
Først går tro - fast far og mor; bar - na føl - ger de - res spor
Fylt av takk vi syn - ger ut: «Far - der, hjelp oss på vår vei

Hjem - met blir en del av him - len, hvor vi fin - ner fred.
til vårt kjæ - re hjem i him - len der vår Fa - der bor.
til vårt kjæ - re hjem i him - len, hvor vi mø - ter deg.»

Tekst: Carolyn Hamilton Klopfer, f. 1936. © 1985 IRI
Musikk: W. Herbert Klopfer, f. 1936. © 1985 IRI

Efeserbrevet 6:1–4
Mosiah 4:13–15

153 Det er skjønnhet her på jord

Inderlig ♩ = 88-108

1. Det er skjønn - het her på jord i et kjær - lig hjem.
2. Selv i hyt - ten er det fryd i et kjær - lig hjem.
3. Venn - lig smi - ler him - len ned på et kjær - lig hjem.

Det er fryd i hvert et ord i et kjær - lig hjem.
Al - dri hø - res tret - te - lyd i et kjær - lig hjem.
Hver er fylt med kjær - lig - het i et kjær - lig hjem.

Fred og gle - de fin - nes der, him - len sy - nes jor - den nær.
Ro - sen blom - strer for vår fot, jor - den er en ha - ve god,
Yn - dig ly - der hjem - mets sang, hvert et ord har lif - lig klang,

Skjeb - nen er så blid og kjær i et kjær - lig hjem.
li - vet kun en gle - des - flod i et kjær - lig hjem.
al - dri ø - ves no - en tvang i et kjær - lig hjem.

Kjær - lig hjem, kjær - lig hjem,

ti - den rin - ner yn - dig hen i et kjær - lig hjem.

Tekst og musikk: John Hugh McNaughton, 1829–1891

Mosiah 4:14–15
Predikeren 9:9

154 La nå Guds ånds stille hvisken

Mildt ♩ = 80-88

1. La nå Guds ånds stil - le hvis-ken sta - dig ly - de
2. La Guds go - de ånd deg le - de, hver en tan - ke,
3. Hvis du med din ad - ferd kren-ker, Her - rens ånd for-

i ditt sinn. La dens mil - de, la - ve stem-me
hvert et ord. Be til Gud om råd og vis-dom,
la - ter deg. Om du øn - sker den til - ba - ke,

le - de deg i hvert et trinn, hol - de deg på
la det bli din ret - te - snor. Ån - den vil deg
må du føl - ge Her - rens vei. Når du fol - der

plik - tens sti - er, all - tid i ditt vel og ve,
in - spi - re - re når du føl - ger Her - rens råd.
di - ne hen-der, kne - ler ned i yd - myk bønn,

skjer-me deg mot falsk-ne - ri - er, gi deg ev - ne til å se.
Da vil li - vet gi deg fle - re gle-der som du før ei så.
når du hver en synd be-kjen-ner, vil han sva - re deg i lønn.

Tekst og musikk: Edwin F. Parry, 1850–1935

2. Nephi 26:27–28
2. Nephi 32:8–9

Alltid freidig når du går 155

Tillitsfullt ♩ = 84-92

1. All - tid frei - dig når du går vei - er Gud tør kjen - ne,
2. Al - dri redd for mør - kets makt! Stjer - ne - ne vil ly - se;
3. Kjemp for alt hva du har kjært, dø om så det gjel - der!

selv om du til må - let når først ved ver - dens en - de!
med et Fa - der - vår i pakt skal du al - dri gy - se.
Da er li - vet ei så svært, dø - den ik - ke hel - ler.

Tekst: Christian Richardt, 1831–1892 Matteus 6:9–13
Musikk: Chr. Ernst Friedrich Weyse, 1774–1842 Alma 14:8–11

156 Om store trengsler

Med glede ♩ = 80-96

1. Om sto - re treng - sler du vil se, hold ut, du folk som blant oss bor! Snart vil opp - stan - del - sen fin - ne sted og spre Guds sann - het o - ver jord, og spre Guds sann - het o - ver jord.
2. Om syk - dom kom - mer i din vei, husk da at ti - den fort vil fly. Snart Je - sus Krist vil vi - se seg med eng - le - ska - re stor i sky, med eng - le - ska - re stor i sky.
3. Opp - løft din røst i pris til Gud, vis fryd og gle - de på din vei. Om treng - sler ra - ser, husk hans bud, hans ord: «Du skal ha fred i meg», hans ord: «Du skal ha fred i meg.»

4. Hva om vår rett blir krenket stygt?
Hva om vi har blitt hårdt forfulgt?
Jehovas løfte står så trygt,
Jehovas hensikt gjelder fullt.

5. Verket nå ruller hastig frem,
og store ting skjer på hans ord.
Riket, det blir vårt kjære hjem,
«stenen» skal fylle denne jord.

6. Satan vil rase, men frykt ei,
for Guds profeter taler enn
og viser hele verden vei.
Ingen kan fjerne dem igjen.

7. All ære til hans store navn!
Tjenere blir av ham nå sendt
utover jord til folkets gavn.
De gjør hans ord om frelse kjent.

Tekst: Eliza R. Snow, 1804–1887
Musikk: George Careless, 1839–1932

Lære og pakter 58:2–4
Johannes 16:33

157 Velt alle dine veier

Ærbødig ♩ = 60-76

1. Velt al - le di - ne vei - er og all din hjer - te - sorg
2. Han dry - ger vel til ti - der og ven - ter med sin trøst,
3. Skal tå - rer da ut - ø - ses, vær tro om alt er stengt!
4. Det gir deg kraft og gle - de på all din pil - grims - gang,

på ham som e - vig ei - er den he - le him - lens borg.
er skjult for den som li - der, og ti - er med sin røst,
Vær trygg, min sjel, du lø - ses når du det minst har tenkt.
og tro - ens strid her - ne - de blir fylt av trøs - te - sang.

Han som kan stor - men bin - de og bry - te bøl - gen blå,
som om han i sitt hjer - te var vendt en an - nen vei,
Da grøn - nes hjer - te - bla - det, den sne som ti - ner bort,
Gud selv vil gi deg pal - men og sei - rens sø - te frukt.

han skal og vei - en fin - ne, den vei hvor du kan gå.
og ik - ke så din smer - te og ik - ke en - set deg.
har ei den min - ste ska - de Guds fag - re blom - ster gjort.
Du syn - ger tak - ke - sal - men, og all din sorg er slukt!

Tekst: Paul Gerhardt, 1607–1676 — Matteus 11:28–30
Overs.: Magnus Brostrup Landstad, 1802–1880; bearbeidet — Lære og pakter 98:1
Musikk: Hans Leo Hassler, 1564–1612; tilpasset av J. S. Bach, 1685–1750

Når jeg vender meg til Skriften 158

Bønnfylt ♩ = 66-88

1. Når jeg ven - der meg til Skrif - ten, go - de
2. Når jeg ven - der meg til Skrif - ten, rør da
3. Når jeg ven - der meg til Skrif - ten, å - pen -
4. Når jeg ven - der meg til Skrif - ten, hjelp meg

Fa - der, ber jeg deg: Måt - te jeg bli
ved min ånd, o Gud. Måt - te li - vets
bar din nå - de god. Lin - dre du min
da å grun - ne, be. E - vig liv er

rik på vis - dom. Måt - te kunn - skap fyl - le meg.
gå - ter dem - re når jeg grans - ker Skrif - tens bud.
kval, min smer - te, slik at skjul - te sår kan gro.
skjult i or - det. Opp - lys meg så jeg kan se.

Tekst og musikk: C. Marianne Johnson Fisher, 1932–2018. © 1985 IRI

2. Timoteus 3:14–17
Romerbrevet 15:4

159 Vi er en mektig skare

Friskt 𝅗𝅥 = 69-84

1. Vi er en mek - tig ska - re. Med ban - ner går vi
2. Og syn - dens mak - ter tren - ger seg frem i kam - pen
3. Og når all strid er om - me og ond - skap er ei

frem til kamp mot on - de mak - ter som
hård. De vi - ke må til - ba - ke, for
mer, skal hver som tro og tap - per er, få

sta - dig tren - ger frem. Vi tap - re er, for - e - net, i
hjelp vi sta - dig får. «Vær tro - fast!» Hør da ro - pet! Det
bo i e - vig fred. All him - mel nå vil pri - se den

til - lit til vår Gud, og føl - ger tro - fast
går fra munn til munn. Det er vår Her - res
e - vig kon - ge stor og i for - e - ning

Unisont

Her - ren, ad - ly - de vil hans bud.
kamp - rop vi får i nø - dens stund. Tro - fast frem,
syn - ge med ju - bel det - te kor:

tro - fast frem med Je - sus vår Frel - ser! Tro - fast frem,

Flerstemt

tro - fast frem med Je - sus Her - ren stor! Tro - fast frem, tro - fast frem,

tro - fast frem med Je - sus Her - ren stor!
med Her - ren stor!

Tekst: Fanny J. Crosby, 1820–1915
Musikk: Adam Geibel, 1855–1933

2. Timoteus 2:3, 22
Lære og pakter 104:82

Modig må vi kjempe

Med kraft ♩ = 88-108

1. Mo - dig må vi kjem - pe inn - til stri - den er endt, kjem - pe oss frem,
2. Man - ge kjem - pet tap - pert un - der ar - mod og nød, kam - pen var hård,
3. Kjem - per for Guds ri - ke og mot verds - lig be - drag, Gud er vår venn,

kjem - pe oss frem. Løn - nen der oss ven - ter om vi den har for - tjent,
kam - pen var hård. Man - ge mål - te seg - ne om i av - makt og død,
Gud er vår venn. Fien - den snart må vi - ke når vi kjem - per hver dag,

når vi til vår Fa - der kom - mer hjem. Mør - ke og ond - skap
men de sik - kert sei - ers - kran - sen får. Rett - ferd og tål - mod
la ham ei få o - ver - makt i - gjen. Kunn - skap og lys, vårt

kjem - per mot oss, sann - het vårt vå - pen, Gud er med oss!
fyl - ler vår barm, til - lit til Her - rens mek - ti - ge arm,
vern og vårt skjold, tro - en på Gud vi har i be - hold.

Dyd er vårt ban - ner her i vårt hjem, og må - let vi stre - ber mot,
sann - het vårt lø - sen her i vårt hjem, og må - let vi stre - ber mot,
Der - for vi mo - dig kjem - per oss frem mot må - let vi stre - ber for:

er et him - melsk hjem.
er et him - melsk hjem. Mo - dig må vi kjem - pe inn - til stri - den er endt,
Him - lens ly - se hjem.

kjem - pe oss frem, kjem - pe oss frem. Løn - nen der oss ven - ter om vi

den har for - tjent, når vi til vår Fa - der kom - mer hjem.

Tekst: Ukjent, *The New Golden Chain*, New York, 1866 — 2. Timoteus 2:3; 4:7–8
Musikk: William B. Bradbury, 1816–1868 — Efeserbrevet 6:10–18

161 Fremad, Kristi stridsmenn

Friskt ♩ = 92-112

1. Frem - ad, Kris - ti strids - menn, frem til hel - lig strid!
2. Som en mek - tig fyl - king Her - rens hær går frem.
3. Kon - ge - tro - ner vak - ler, ri - ke - ne for - går.
4. Frem - ad da, bli med oss! Stri - den blir ei lang.

For - an oss går Je - sus som i for - dums tid.
Man - ge alt har sei - ret, vi vil føl - ge dem.
Je - su Kris - ti ri - ke e - vig fast be - står.
Bland med oss din stem - me i en sei - ers - sang!

Kris - tus, kon - gers kon - ge, le - der selv sin hær.
Sam-men vil vi kjem - pe, for vi er jo ett,
Hel - vets por - ter al - dri o - ver - hånd skal få.
Eng - lers my - ri - a - der og de frel - stes kor

Se, hans ban - ner bøl - ger, sei - e - ren er nær!
ett i tro - en, hå - pet og i kjær - lig - het.
Det er Her - rens løf - te, og det ord skal stå.
gjen-nom e - vig - he - ter pri - ser kon - gen stor.

Frem - ad, Kris - ti strids - menn, frem til hel - lig strid!
strid! For - an

For - an oss går Je - sus som i for - dums tid.
oss går Je - sus

Tekst: Sabine Baring-Gould, 1834–1924
Musikk: Arthur S. Sullivan, 1842–1900

5. Mosebok 31:6
2. Timoteus 2:3

162 Vi kjemper for Guds rike

Kraftig ♩ = 92-108

1. Vi kjem - per for Guds ri - ke med tro - ens rust - ning sterk.
2. Den sma - le sti vi van - drer, vil nå til him - lens hjem.
3. Med den for - løs - te ska - re som rundt hans tro - ne står,

I kraft vi ryk - ker frem - ad til kamp for Her - rens verk.
Hver god og kjær - lig gjer - ning ett skritt oss fø - rer frem.
vil vi vår Frel - ser pri - se, hans makt den e - vig rår.

Vi kjem - per for Guds ri - ke, til sei - er går vi frem.

For Her - ren er vår styr - ke, vår kon - ge og vår venn.

Tekst og musikk: John M. Chamberlain, 1844–1928

Lære og pakter 27:15–18
1. Timoteus 6:12

Arbeid, for natten kommer

Energisk ♩ = 92-104

1. Ar - beid, for nat - ten kom - mer, ar - beid mens Gud gir tid!
2. Ar - beid, for nat - ten kom - mer, bruk hvert et pund du fikk!
3. Skynd deg, for nat - ten kom - mer, hel - lig er li - vets krav.

Gi ham din ung - doms mor - gen, gi din dag med flid!
Tenk på hva Her - ren ga deg, nytt hvert øy - e - blikk!
Hva har du gitt til gjen - gjeld ham som alt deg ga?

Ta ik - ke hånd fra plo - gen, høyt er ditt kris - ten - kall!
Fyll hver en dag som flyk - ter, nid - kjær for Her - rens verk!
Lev til din Her - res æ - re, en - nå er ti - den din!

Vid er den mark som ven - ter, snart er so - le - fall.
O - ver - gi Gud din byr - de, Her - rens arm er sterk.
Da skal når da - gen slok - ner, du til lys gå inn.

Tekst: Annie Louise Coghill, 1836–1907 — Johannes 9:4
Overs.: Sophie Augusta Bonnevie, 1864–1924 — Alma 34:33 (32–35)
Musikk: Lowell Mason, 1792–1872

Vi er kalt

Med overbevisning ♩ = 84-116

1. Vi er kalt til him - lens Gud å tje - ne. Vi er kalt til
2. Her - rens god - het mot oss vel vi kjen - ner, him - lens Sønn som

vit - ner for Guds navn. O - ver - alt vi sprer hans ord så re - ne,
of - fer kom til jord. Til hans navn vi vil - lig oss be - kjen - ner,

vit - ner om hans åp - ne favn. Frem - ad, all - tid
pri - ser ham med gle - des - ord.

Unisont

Kan spilles med oktaver

frem - ad! Vi vil gå på sann - hets sti.

Frem - ad, all - tid frem - ad! Vi vil gå på sann - hets

sti. Frem - ad! Stre - ve frem - ad, syn - ge

ut hans gle - des - bud. Her - ren gir oss

kraft når vi går frem - ad, vi som tje - ner Gud. Gud.

Tekst: Grace Gordon, forandr.
Musikk: Adam Geibel, 1855–1933

Lære og pakter 4:2–3
Lære og pakter 20:17–19

165 Kan hende det er på fjellets sti

Bestemt ♩. = 48-58

1. Kan hen - de det er på fjel - lets sti, kan hen - de på storm - fullt hav, kan hen - de det er i strid og kav min Gud vil ha bruk for meg. Men om han meg kal - ler med kjær - lig røst til by el - ler u - kjent grend, jeg sva - rer: O Gud, med din hånd og trøst går jeg hvor du le - der meg hen.
2. Kan hen - de det nå er kjær - lig' ord som Je - sus vil jeg skal si, kan hen - de det er på syn - dens sti en van - drer jeg hjelp bør gi. Min Frel - ser, vær du da min sik - re los, for mørk er min van - drings - vei. Min røst skal for - kyn - ne ditt frel - sen - de ord og si alt du øn - sker av meg. Jeg går hvor du sen - der meg hen, o Gud, o - ver fjell, o - ver slet - ter og hav, for - kyn - ner hvert ord og hvert sann - hets - bud. Jeg væ - re deg vil til be - hag.
3. Det fin - nes sik - kert et rin - ge sted på den - ne vår vi - de jord hvor jeg kan vir - ke mens her jeg bor, for Je - sus, min Frel - ser stor. Jeg sto - ler på deg som barm - hjer - tig er, du e - vi - ge Frel - ser god. Din vil - je da skje hvor i ver - den jeg er, å, mät - te jeg væ - re deg tro!

Tekst: Mary Brown, 1856–1918
Musikk: Carrie E. Rounsefell, 1861–1930

1. Nephi 3:7
Lære og pakter 4:2

166 Gå frem med tro

Energisk ♩ = 92-112

1. Gå frem med tro, for - kynn med kraft at Kris - tus Her - ren er.
2. Gå frem, for - tell med gle - de stor fa - mi - lier lyk - ke gir,
3. Gå frem med kraft, gi ver - den bud om gjen - opp - ret - tel - sen,

Bær vit - nes - byr - det om Guds Sønn, hans ord er til en - hver.
at vi i kjær - lig - het med dem for e - vig sam - men blir.
at al - le kan få e - vig liv ved Je - sus Krist, vår venn.

Gå frem med håp og på - gangs - mot og spre det bud - skap ut
Gå frem med flid, gjør alt du kan, for - vent ei no - en lønn,
Gå frem og sann - het klart for - kynn om kjær - lig - het og fred,

at folk fra hvert et land på jord er barn av sam - me Gud.
da får du gle - de en - de - løs og tje - ner Ham, Guds Sønn.
og må vi ak - te på Guds Sønn, som kom til jor - den ned.

Tekst: Ruth M. Gardner, 1927–1999. © 1985 IRI
Musikk: Lyall J. Gardner, f. 1926. © 1985 IRI

Lære og pakter 42:6
Matteus 24:14

Våre gjerninger og tanker 167

Bestemt ♩ = 69-80

1. Vå - re gjer - nin - ger og tan - ker, det er frø - e - ne vi sår,
2. De som så - es u - ten om - sorg, fal - ler sjel - den i god jord,
3. Frø - et ven - ter of - te len - ge før det spi - rer og gir frukt,
4. Du som kjen - ner al - les svak - het, la oss ei a - le - ne stå.

man - ge go - de, man - ge on - de, in - gen vet hva vekst de får.
men på sten - grunn hvor de vis - ner el - ler i - blant tor - ner gror,
men en gang i Her - rens ti - me blom - strer det og sprin - ger ut.
Di - ne eng - ler, la dem vok - te, hjel - pe oss hvor - hen vi gå,

No - en fal - ler i rik jord - bunn hvor de fuk - tes av Guds regn.
og om - si - der vil de kve - les av de man - ge tor - ner der.
Husk, et venn - lig ord kan væ - re frø - et som en gang vil gi
så vi dag - lig i vår van - del kun vil så den go - de sæd.

Der de spi - rer, der de blom - strer som et kjær - lig, e - delt tegn.
De som fal - ler ned ved vei - en, tråk - kes på, for - svin - ner her.
tro - en til en sjel som sø - ker ær - lig på den ret - te sti.
Det vil gi en e - vig gle - de, til en - hver en her - lig - het.

Tekst: Ukjent, *Pure Diamonds*, Cleveland, 1872 — Lære og pakter 6:33
Musikk: Henry A. Tuckett, 1852–1918 — Salme 126:5–6

168 Lytt, lytt, nasjoner!

Friskt ♩ = 92-108

1. Lytt, lytt, na - sjo - ner! Hør him - lens bud. Gle - de for - kyn - nes
2. Sø - ken i mør - ke var man - ges lodd. Tro - fast de spei - det.
3. Sendt av vår Gud til jor - den vi er, ut - valgt av ham til

al - le fra Gud. Eng - ler i ska - rer ro - per i kor:
Hå - pet var sådd. Gle - de og fryd, for nat - ten er endt!
tje - nes - te her. Stå frem for sann - het, al - le som tror.

Sann - he - ten fins på jord!
Sann - he - ten er oss sendt! Fra Guds tro - ne
Tro - fast for - kynn hans ord.

ly - der nå hans ord: E - van - ge - li - et er sendt til jord!

Him - me - lens strå - ler, strå - ler av brann, opp - ly - ser al - le land.

Tekst: Basert på tysk tekst av Louis F. Mönch, 1847–1916. © 1985 IRI — Lære og pakter 133:36–38
Musikk: George F. Root, 1820–1895 — Lære og pakter 128:19–21

Du himmelens og jordens fyrste 169

Frimodig ♩ = 88-104

1. Du him - me - lens og jor - dens fyr - ste, send ditt sann - hets ord.
2. Må Kir - ken dag - lig tren - ge frem så ri - ket fyl - le må
3. Ditt verk skal fort - satt rul - le frem til al - le folk på jord.
4. Et vel - dig kor nå hø - res skal fra di - ne barn på jord,

For - kynn det nå fra pol til pol, så al - le på deg tror.
vår jord med fryd og hel - lig - het, sin sa - lig - het opp - nå,
En Gud og kon - ge vær for dem som i ditt ri - ke bor.
en sang av gle - de, lov og pris, ja, for din nå - de stor,

For - kynn det nå fra pol til pol, så al - le på deg tror.
vår jord med fryd og hel - lig - het, sin sa - lig - het opp - nå.
En Gud og kon - ge vær for dem som i ditt ri - ke bor.
en sang av gle - de, lov og pris, ja, for din nå - de stor.

Tekst: Ukjent
Musikk: Oliver Holden, 1765–1844

Habakuk 2:14
Lære og pakter 45:71

La oss stevne frem

Med kraft ♩ = 92-108

1. La oss stev - ne frem for vår Gud og hans sak!
2. Vi vil hol - de ut skjønt i an - tall er vi få,
3. Når vi gjør vår plikt, vil vår Gud væ - re med.

Når vår livs - dag er endt, kan vi fin - ne be - hag.
selv om kam - pen er hård og vår fi - en - de går på.
Han vil gi oss sin ro og sin him - mel - ske fred.

For Guds sto - re verk la oss kjem - pe frem
En u - syn - lig makt vil da styr - ke oss,
Ja, i prø - vens stund vil han væ - re nær.

det re - ne sann - hets verk.
så kjemp for sann - hets sak.
Stevn frem for sann - hets sak!

Frykt ei selv om mør - kets makt er stor!
Frykt ei, frykt ei selv om mør - kets makt er stor! Vi vil

Sei - re, for med Gud vi alt for - mår. Mot all
sei - re, sei - re, for med Gud vi alt for - mår. Mot all

ond - skap vil vi all - tid fø - re krig, og til
ond - skap, ond - skap, vil vi all - tid fø - re krig, og til

Gud vi set - ter all vår lit.
Gud, til Gud, vi set - ter all vår lit, vi set - ter lit.

Tekst og musikk: Evan Stephens, 1854–1930

Lære og pakter 6:33–37
1. Nephi 22:15–17

171 Full av gjerning er min dag

Energisk ♩ = 66-76

1. Full av gjer - ning er min dag før sol - ned - gang,
2. Ja, min stem - me løf - tes må før sol - ned - gang,
3. Som jeg van - drer på min vei før sol - ned - gang,

for meg selv og slek - ters tall, før sol - ned - gang,
kjær - lig ord til man - ge nå før sol - ned - gang.
Her - rens bud jeg glem - mer ei før sol - ned - gang.

hver u - nyt - tig hvis - ken glem - me, væ - re mål - be - visst, be - stem - me,
Hver en bønn om hjelp må hø - res og hver tapt til ly - set fø - res,
Det er synd som må be - kjen - nes, fra all u - rett må om - ven - des

glad min dag - lig' dont å frem - me før sol - ned - gang.
ja, med gle - de la det gjø - res før sol - ned - gang.
skal vel - sig - nel - sen meg sen - des før sol - ned - gang.

Tekst: Josephine Pollard, 1834–1892
Musikk: William J. Kirkpatrick, 1838–1921

Alma 34:32–35
Lære og pakter 88:123–125

Alt godt som gjøres her på jord 172

Ettertenksomt ♩ = 80-96

1. Alt godt som gjø - res her på jord, for - tel - ler om din nå - de stor. Vi får vel - sig - nel - ser fra deg ved dem som van - drer på din vei.
2. Ei stør - re ga - ve kan du gi, ei stør - re god - het mø - ter vi enn hver en venn som med be - hag gjør sterk vår tro og rik vår dag.
3. Når vi så mis - ter den - ne venn, vil min - net all - tid bli i - gjen. Vi si - er takk i yd - myk - het for alt vi fikk av kjær - lig - het.
4. De ven - ner som i all sin dag gjør gjer - nin - ger til ditt be - hag, som gir med gle - de, håp og fred, de le - ver ved din kjær - lig - het.

Tekst: Karen Lynn Davidson, f. 1943. © 1985 IRI
Musikk: A. Laurence Lyon, f. 1934. © 1985 IRI

Salomos ordsprog 17:17; 4:18
Lære og pakter 42:45–46

173 Har på jorden jeg gjort noe godt idag?

Lett ♩. = 46-58

1. Har på jor-den jeg gjort no-e godt i-dag? Har jeg hjul-pet en sjel i
2. All-tid fin-nes det no-e å gjø-re her, vi vil al-le an-led-ning

nød? Har jeg gjort no-en glad, slik som Her-ren meg ba? Om
få. La den ei gå for-bi og unn-skyld-nin-ger gi, for

ei blir jeg selv i nød. Har jeg no-en hung-ri-ge
husk du for tro-nen skal stå. Det er stort å vir-ke og

met-tet i-dag for-di jeg var vil-lig å gi? Har jeg
av hjer-tet gi, det brin-ger sann lyk-ke og fred. Ba-re

hjul-pet den tris-te og tret-te på vei, sto jeg sy-ke og
den som vil tje-ne, er ver-dig sitt liv, for den dov-ne her

nød-sted-te bi? Så våkn opp og gjør no-e mer enn
fin-nes ei sted.

drøm-me om him-me-lens hjem! Gjø-re godt brin-ger gle-de, la

Her-ren deg le-de på vei-en til sa-lig-hets hjem.

Tekst og musikk: Will L. Thompson, 1847–1909, forandr.

Jakobs brev 1:22, 27
Alma 9:28

174 I verden trenges tapre menn

Energisk ♩ = 96-116

1. I ver - den tren - ges tap - re menn som vir - ke vil med flid.
2. Til Kir - ken gi en hjelp - som hånd med hjer - te som for - står,
3. Ei le - dig stå og spill din tid, for syn - dens makt er stor,
4. Da kjem - pe med all flid og tro i bønn til him - lens Gud

Kom, hjelp den go - de gjer - ning frem, ta et tak mens det er tid!
og vir - ke med en yd - myk ånd, ta et tak og frem vi går!
men søk med flid, ei nø - le mer, ta et tak og syng i kor!
og gjø - re hver en gjer - ning god, ta et tak for sann - hets bud!

Kom nå, al - le, og vær med, syng i kor,
syng i kor,

ta et tak for sann - hets sak o - ver jord,
o - ver jord!

Stevn al - le frem til him - lens hjem, der en gle - de ven - ter deg.

Tekst og musikk: Will L. Thompson, 1847–1909

Lære og pakter 58:26–28
Lære og pakter 107:99

Gjør meg til en bedre lærer 175

Inderlig ♩ = 66-80

1. Gjør meg til en bed-re læ - rer, Her - re, hør min bønn til deg,
2. La meg nå en venn i nat - ten, fri ham ut av mør-kets bånd,
3. Fyll mitt sinn med hel-lig inn - sikt, hjelp meg ta - le mildt som deg.
4. Di - ne får som er på vand-ring, la meg le - de dem til deg.

så hver sjel jeg un-der - vi - ser, løf - tes mot en bed-re vei.
gi ham glimt av vei-en frem - ad, led ham ved din ster-ke Ånd.
La min hånd gi tro-fast venn-skap; lær meg kjær-lig-he-tens vei.
Lær meg, Gud, å væ-re hyr - de, fø din hjord på all min vei.

Tekst og musikk: Lorin F. Wheelwright, 1909–1987.

© 1958, 1985 Lorin F. Wheelwright. Denne salme kan kopieres til leilighetsvis, ikke-kommersiell bruk i hjem og kirke.

Lære og pakter 43:15–16
Johannes 21:15–17

176 Benytt enhver anledning

Lett ♩ = 60-76

1. Be - nytt en-hver an - led - ning, la in - gen gå for - bi.
2. Ja, ti - den flyr på vin - ger, den hol - des ei i - gjen.
3. Som vin - ter - ti - den føl - ger den mil - de som - mer - dag,
4. Be - nytt en-hver an - led - ning, da vil du sik - ker stå.

Gjør godt mens so - len skin - ner, ar - beid, det natt vil bli.
Den kom - mer og den svin - ner i e - vig - he - ten hen.
kan lett din gle - de svin - ne og bli til u - be - hag.
Vit, punkt - lig - het seg søm - mer, alt godt du vil opp - nå.

Vi kan ei by - de so - len å ly - se hver en tid.
Om vi ei ten - ker klar - lig, an - led - nin - gen går tapt.
For - søk hver dag å fyl - le med no - e av ver - di,
Vær all - tid god, barm - hjer - tig, av hjer - tet ær - lig, stor.

Ei kan vi by - de skyg - gen å all - tid bor - te bli.
Husk, li - vet rin - ner has - tig, så gjør hva Gud har sagt.
legg bort en - hver u - va - ne, og gå den sma - le sti.
Gud el - sker hver opp - rik - tig som på hans bud - skap tror.

Tekst og musikk: Robert B. Baird, 1855–1916

Alma 34:32–33
Salme 119:60

Det er solskinn i min sjel idag

Med glede ♩ = 88-104

1. Det er sol - skinn i min sjel i - dag, mer her - lig enn den prakt
2. Det er lov - sang i min sjel i - dag, et stren - ge - spill for Gud.
3. Det er vår - tid i min sjel i - dag, for Je - sus er meg nær,
4. Det er lyk - ke i min sjel i - dag og lov og takk og pris

som mø - ter meg i so - lens glans, for Je - sus lys har bragt.
Fra hjer - tet sti - ger to - ner fler enn jeg kan syn - ge ut.
og fre - dens du - e kur - rer glad, min Frel - ser er meg kjær.
for all vel - sig - nel - se han gir, og gle - dens pa - ra - dis.

Det er sol - skinn, her - lig sol - skinn, sa - lig fred og fryd er nå min del.

Når Je - sus smi - ler til meg ned, er det sol-skinn i min sjel.

Tekst: Eliza E. Hewitt, 1851–1920
Musikk: John R. Sweney, 1837–1899

Esaias 60:19
Salme 16:9, 11

178 Du kan gjøre veien lett

Lett ♩ = 88-108

1. Du kan gjø - re vei - en lett, og din sjel blir al - dri trett
2. Du kan snak - ke blidt og mildt til et hjer - te ondt og vilt
3. Du kan gjø - re go - de ting, lin - dre nes - tens sorg og sting
4. Glad du le - ve kan ditt liv i en ver - den full av kiv

har du sol - skinn i din sjel. Når du tje - ner til be - hag,
har du sol - skinn i din sjel. Skjønt det li - te sy - nes deg,
har du sol - skinn i din sjel. Om din nes - te tyn - ges ned,
har du sol - skinn i din sjel. Full av lys og godt be - hag

kan du ven - de natt til dag har du sol-skinn i din sjel i - dag.
sig - nes du på li - vets vei har du sol-skinn i din sjel i - dag.
lett hans byr - de, gi ham fred har du sol-skinn i din sjel i - dag.
og et venn - lig sin - ne - lag har du sol-skinn i din sjel i - dag.

Har du sol - skinn i din sjel, kan du
sol - skinn i din sjel,

ven - de natt til dag, Her - ren le - ve til be - hag. Alt for

deg vil da bli vel har du sol-skinn i din sjel i - dag.
vil da bli vel

Tekst: Helen Silcott Dungan, ca. 1899
Musikk: James M. Dungan, 1851–1925

Mosiah 2:17, 41
1. Peter 3:8–12

179 Guds hviledag, vi hilser deg

Med glede ♩. = 66-80

1. Guds hvi - le - dag, vi hil - ser deg,
2. På den - ne dag som Gud har gitt,
3. Guds hvi - le - dag, vi he - drer deg,

hel - li - ge hvi - le - dag. Må vi deg æ - re
hel - li - ge hvi - le - dag, vår tan - ke da til
hel - li - ge hvi - le - dag. Med eng - ler syn - ger

til be - hag, hel - li - ge hvi - le - dag!
him - len går, hel - li - ge hvi - le - dag.
vi din pris, hel - li - ge hvi - le - dag.

Med gle - de fra vårt hjer - tes bunn vi gir vår takk i
I yd - myk bønn vi bøy - er kne for ham som sen - der
Vår Her - re ga oss det - te bud: Å hel - lig - hol - de

den - ne stund til ham som ga oss hvi - lens bud, o
hvi - lens fred, og tak - ker ham for nå - den stor, o
da - gen ut og ny - te den og æ - re Gud, o

hel - li - ge hvi - le - dag.
hel - li - ge hvi - le - dag.
hel - li - ge hvi - le - dag.

Kor

Hel - li - ge dag, hel - li - ge dag,

hel - li - ge hvi - le - dag! Hel - li - ge dag,

hel - li - ge dag, hel - li - ge hvi - le - dag!

Tekst: George Manwaring, 1854–1889
Musikk: Robert Lowry, 1826–1899

3. Mosebok 26:2–12
Esaias 58:13–14

180 De skjønne, edle sannhetsord

Med glede ♩. = 52-66

1. De skjøn - ne, ed - le sann - hets - ord vi læ - rer her i - dag,
2. De kom - mer fra a - post - lers munn, hvis navn vi æ - re vil.
3. De kom - mer fra pro - fe - ter som ei ver - dens ros har fått,

er å - pen - bart fra Gud til jord, all pris til hans be - hag.
I mot - gang og i sor - gens stund de fjer - ner all vår tvil.
som ref - ser og som fel - ler dom, men og - så ser alt godt.

O, skjøn - ne, ed - le ord, sendt fra vår Gud til jord, de

frel - se vil en - hver som tror, de skjøn - ne og ed - le ord.

4. Når ordet tales klart til deg
og Ånden i deg bor,
er det til hjelp på livets vei
for liten og for stor.

5. Og teksten som er Herrens ord
og visdommens juvel,
vil være livets rettesnor
for hver en trofast sjel.

Tekst: Joseph L. Townsend, 1849–1942
Musikk: Edwin F. Parry, 1850–1935

Lære og pakter 1:38
Lære og pakter 84:43–45

Å, si hva er sannhet

181

Bestemt ♩ = 72-96

1. Å, si hva er sann - het? Den ed - les - te skatt, som ei
2. Ja, si hva er sann - het? Den skjøn - nes - te dyd, hvil - ken
3. Ty - ran - ne - nes sep - ter skal bry - tes i hast, for de
4. Så si hva er sann - het? Fra først og til sist er den

kjø - pes for rik - dom og gull. De som før den be - kjem - pet, vil
gu - der og folk kan opp - nå. Den fin - nes i ha - vet, på
kjem - per mot fri - het og rett. Men sann - he - tens klip - pe for
sum - men av alt som be - står. Om him - len og jor - den om-

stå der for - latt når ri - ker for - svin - ner i
berg og i by, den strå - ler fra stjer - ne - nes
e - vig står fast, dens grunn - voll ei rok - kes, dens
dan - nes, for visst skal sann - he - ten le - ve og

glem - se - lens natt. Vår jord skal av den snart bli full.
hæ - rer i sky. En - hver den som ga - ve kan få.
an - ker ei brast. Dens kjem - per ei ku - es så lett.
ei li - de brist. Den sei - rer og al - dri for - går.

Tekst: John Jaques, 1827–1900
Musikk: Ellen Knowles Melling, 1820–1905

Lære og pakter 93:23–28
Johannes 18:37–38

Sannhets lys

Ettertenksomt ♩ = 69-76

Duett

1. Sann - hets lys er å - pen - ba - ret, gir til al - le Kris - ti bud. Elsk din Gud av all din styr - ke, han vil slet - te syn - den ut. Døm - me ei så du ei dømmes, var de ord vår Frel - ser sa, for den dom som du lot fal - le, er den dom du selv deg ga.
2. Je - sus sa: Vær tro og ær - lig, elsk din nes - te, unn ham vel. Hvis du vil bli ren og hel - lig, elsk din nes - te som deg selv. Yd - myk - het, vår Frel - ser lær - te, er en dyd du sø - ke må. Den vil le - de al - le sje - ler til en her - lig - het å få.
3. En gang sa jeg til min nes - te: «I ditt øy - e splint så stor, hvis du vil ditt e - get bes - te, fjern den før den set - ter spor.» Om hans øy - e da ble le - get, kun - ne jeg ei tyd' - lig se, for en bjel - ke i mitt e - get måt - te jo for - hin - dre det.

Flerstemt

Kjæ - re Frel - ser, du vil le - de oss til him - lens skjøn - ne hjem, hvor med eng - ler vi vil dve - le, pri - se deg i e - vig - het.

4. Sorgens tårer som jeg høster,
selv meg skader, gir ei fred.
Hvis jeg elsker bror og søster,
da jeg ingen feil vil se.
Ofte har jeg feil jo funnet,
små de var, forstørret ble.
Om jeg bare hadde kunnet
mine egne mangler se!

5. Kjærlighet vil alltid seire,
så vi dette klart vil se.
Da jeg så min broder feile,
ønsket jeg ham gi beskjed.
Hadde mine ord jeg veiet,
tenkt på Jesu kjærlighet,
ville intet blitt fordreiet,
og alt kunne endt i fred.

Tekst: Eliza R. Snow, 1804–1887; kor av M. E. Abbey — Matteus 7:1–5
Musikk: Charles Davis Tillman, 1861–1943 — Alma 41:14–15

183 Skal det unge Sion glemme?

Kraftig ♩ = 96-104

1. Skal det un - ge Si - on glem - me å for - sva - re tro og rett?
2. Når vi vet at mør - kets mak - ter stan - se vil det sto - re verk,
3. Vi vil stre - be mot vår frel - se, hol - de fast ved sann-hets bud.
4. Vi vil sø - ke å bli ver - dig så på Her - rens sto - re dag

Og mens fien - den mak - ten ø - ver, skal vi bli av kam - pen trett? Nei!
skal vi glem - me vå - re pak - ter og ei bru - ke ån - dens sverd? Nei!
Vi vil vå - ke, be og kjem - pe med vår ung - doms tro på Gud. Ja!
vi kan stå blant de for - løs - te som har stridd for sann - hets sak! Ja!

Tro mot den pakt vå - re fed - re har el - sket, tro mot den

pakt vå - re mar - ty - rer ver - get! Vi gir vår Gud

hjer - te og hånd, al - dri vi bry - te vil pak - tens bånd.

Tekst og musikk: Evan Stephens, 1854–1930

1. Timoteus 4:12
Alma 53:18–21

184 Sions ungdom, kom nå alle

Energisk ♩ = 100-120

1. Si - ons ung-dom, kom nå al - le, vi vil stem-me i en sang.
2. Ung-dom, vis et godt ek - sem - pel, all-tid ø - ve kraft og mot.
3. Vi må al - dri, al - dri glem-me at vi er for Her-rens sak,

La nå al - le skran - ker fal - le, for - dom hin - drer ei vår gang.
Le - ge - met er ån - dens tem - pel, la oss stå på e - gen fot.
gjen - nom Ån-den or - det frem-me, la da ei vår tro bli svak!

Ung - dom, det er vår i - gjen, all na - tu - ren spi - rer frem.

Gå med mot, gjør vei - en jevn! Du vil nå til him - lens hjem.

Tekst: Maren Jacobsen, 1893–1969
Musikk: William Clayson, 1840–1887

Salomos ordsprog 22:6
Alma 37:35–37

Ingen er så trygg i fare 185

På grunn av opphavsretten kan ikke Kirken utgi denne musikken i dette formatet.

Tekst: Caroline V. Sandell-Berg, 1832–1903
Musikk: Gammel svensk melodi

Lære og pakter 61:36
Salme 145:9, 14–20

186 I all evighet

Lett ♩ = 80-96

Forspill

Unisont

1. Jeg bor i en fa - mi - li - e, den bes - te
2. Mens jeg er i min ung - doms - tid, øn-sker jeg å

som jeg vet. Jeg hå - per vi kan væ - re sam - men
le - ve rett, så jeg kan gif - te meg i temp - let

i all e - vig - het.
for all e - vig - het.

Vi kan få væ - re sam - men be-stan - dig,

slik ly - der Her - rens plan. Jeg øn - sker å få bo med

min fa - mi - li - e, og vår Gud har sagt meg at jeg

kan, vår Gud har sagt meg at jeg

1. kan.

2. kan.

Tekst: Ruth M. Gardner, 1927–1999. © 1980 IRI
Musikk: Vanja Y. Watkins, f. 1938. © 1980 IRI

Lære og pakter 138:47–48
Alma 37:35

187 Jeg er Guds kjære barn

Inderlig ♩ = 80-96

1. Jeg er Guds kjæ - re barn som han har sendt til jord.
2. Jeg er Guds kjæ - re barn som tren - ger om - sorg god.
3. Jeg er Guds kjæ - re barn. Min Fa - der er min venn.

Han ga til meg et jor - disk hjem, en kjær - lig far og mor.
Hjelp meg så jeg for - står Hans ord og vok - ser i min tro.
Og er jeg tro - fast, får jeg bo en gang hos ham i - gjen.

Led meg, før meg, gå du med meg, så jeg fin - ner frem.

Lær meg alt jeg gjø - re må så him - len blir mitt hjem.

Tekst: Naomi W. Randall, 1908–2001. © 1957 IRI
Musikk: Mildred T. Pettit, 1895–1977. © 1957 IRI

Salme 82:6; Mosiah 4:15
Lære og pakter 14:7

Jeg har en Fader god 188

Mildt ♩ = 76-96

Unisont

1. Jeg har en Fa - der god. Jeg vet han har meg
2. Jeg fikk et jor - disk hjem, hvor Han vil prø - ve

kjær. Ja, Ån - den hvis - ker det til meg og
meg. Ja, Ån - den hvis - ker det til meg at

si - er: Han er nær, og si - er: Han er nær.
jeg kan gå Hans vei, at jeg kan gå Hans vei.

Tekst og musikk: Reid N. Nibley, f. 1923. © 1969 IRI
Når spilt på orgel, bruk kun manualer (ikke pedaler).

Moroni 10:5
Abraham 3:22–28

189 Hold alle budene

Mildt ♩ = 46-63

Duett

Hold al - le bu - de - ne, hold al - le bu - de - ne. Da vil vi få

trygg - het, da vil vi få fred. Vi får vel - sig - nel - ser,

vi får vel - sig - nel - ser. Lytt til pro - fe - ten: Hold al - le

bu - de - ne. Da vil vi fø - le trygg - het og fred.

Tekst og musikk: Barbara A. McConochie, f. 1940
© 1975 IRI

Mosiah 2:22
Lære og pakter 59:23

Elsk du din neste

190

Ærbødig ♩. = 46-56

Duett

Som jeg har el - sket, elsk du din nes - te.

Jeg gir et nytt bud: Elsk du din nes - te.

Der - ved vet al - le du er min di - sip - pel,

om du på jord el - sker din nes - te.

Tekst og musikk: Luacine Clark Fox, f. 1914, arr.

© 1961 Luacine C. Fox. Kopiering tillatt
til leilighetsvis, ikke-kommersiell bruk
i hjem eller kirke.

Johannes 13:34–35
1. Johannes 4:11

191 Vi vil bringe sannhet til jord

Inderlig ♩ = 116-126

Unisont

1. Vi er blitt født av go - de for - el - dre slik som Ne - phi i for - dums tid. Vi er blitt lært i - fra vi var små den vei som Her - ren har bedt oss gå.
2. Vi er blitt sendt til jor - den i - dag og vil for - kyn - ne Guds vel - be - hag. Her - rens pro - fet har vit - net og sagt: En - hver skal vir - ke av all sin makt.
3. Dag - lig vi le - ser, læ - rer og ber. Vi sø - ker kunn - skap og må - let ser: Vi vil bli kalt i - føl - ge Guds plan til å for - kyn - ne i al - le land.

Ja, vi er som He - la - mans un - ge hær.

Vi har fått læ - re Guds ord. Og vi vil væ - re hans mi - sjo - næ - rer og brin - ge sann - het til jord.

1. 2. jord. 3. jord og brin - ge sann - het til jord.

Tekst og musikk: Janice Kapp Perry, f. 1938
Copyright © 1983 Janice Kapp Perry. Denne sangen kan kopieres til leilighetsvis, ikke-kommersiell bruk i hjem og kirke.

1 Nephi 1:1
Alma 53:18–22
Lære og pakter 4:2–4

192 Guds klare lys

Inderlig ♩ = 88-104

1. Guds kla - re lys er o - ver - alt, i blomst, i dal og li,
2. Et e - delt tro - ens lys i al - le bar - ne - hjer - ter bor
3. I deg kan vi ved tro - ens lys for - stå din hen - sikt klart.

og hå - pet ten - nes i vårt sinn om hvor - dan alt skal bli.
lik knop - per som en dag vil stå i her - lig blom - ster - flor.
Å, rens oss, Fa - der, så vi ser alt du har å - pen - bart.

Fa - der, send ditt gud - doms - lys o - ver oss, vi ber.

Lær oss ly - dig - het, vår Gud, så vårt øy - e ser.

Vår mi - sjon er hel - lig, stor, å bæ - re ut ditt ord.

Når tro - ens lys i hjer - tet er, sann - het hos oss bor.

Tekst: Matilda Watts Cahoon, 1881–1973. © 1944 IRI
Musikk: Mildred T. Pettit, 1895–1977, arr. © 1944 IRI

Salme 43:3
2. Korintierbrev 4:6; 5:7

193 Lær meg å vandre i lys av Guds Sønn

Bønnfylt ♩ = 84-100

Unisont

1. Lær meg å van - dre i lys av Guds Sønn. Lær meg å sø - ke min Fa - der i bønn. Lær meg å van - dre på sann - he - tens sti. Led meg, led meg, stå all - tid meg bi.
2. Kom, kjæ - re barn, la oss sam - men gå frem, fin - ne til - ba - ke til him - me - lens hjem. Der i Hans nær - het vi en gang skal bo, e - vig, e - vig hos Fa - de - ren god.
3. Him - mel - ske Fa - der, vi tak - ker nå deg, kjær - lig du vi - ser oss sann - he - tens vei. Gla - de i hjer - tet vi syn - ger din pris. Gla - de, gla - de vi syn - ger din pris.

Tekst og musikk: Clara W. McMaster, 1904–1997
© 1958 IRI

Esaias 2:5
Efeserbrevet 5:8

Som søstre i Sion

(Kvinner)

Bestemt ♩ = 88-108

1. Som søs - tre i Si - on ar - bei - der vi sam - men og ber at vel - sig - nel - ser pry - der vår dag. Vi byg - ger Hans ri - ke med flid og med i - ver. Vi styr - ker de sva - ke, er dem til be - hag.
2. Som tje - nen - de eng - ler ar - bei - der vi kvin - ner. Det er en Guds ga - ve vi søs - tre kan gi, å gjø - re alt det som er e - delt og gavn - lig, vel - sig - ne og styr - ke og stå an - dre bi.
3. For vis er vår hen - sikt og stort blir vårt opp - drag om ba - re vi gjør det med hjer - te og hånd. Den hel - li - ge ånd gir oss him - melsk be - tje - ning. Vi lyk - kes når vi bru - ker vis - dom og ånd.

Tekst: Emily H. Woodmansee, 1836–1906
Musikk: Janice Kapp Perry, f. 1938 © 1985 IRI

Galaterbrevet 6:2, 9–10
Lære og pakter 11:12–14

195 Vi møtes her som søstre

(Kvinner)

Ettertenksomt ♩ = 92-108

1. Vi mø - tes her som søs - tre på den - ne sab - bats - dag,
2. Vi nes - tens nød vil lin - dre og leg - ge pla - ner her.
3. Vi mø - tes for å syn - ge og sam - les om hans ord,

Gud Fa - de - ren vi til - be, ham væ - re til be - hag.
Må kjær - lig - het og god - het be - sje - le hver i - sær.
vi pri - ser ham med lov - sang, han er vår Her - re stor.

Å, måt - te Ån - den hel - lig som du - en da - le ned
Ta - len - ter må vi bru - ke og frem - me go - de kår.
Og hvis vi bru - ker vis - dom og går en ek - stra mil,

og gi oss kunn - skaps - fyl - de og nes - te - kjær - lig - het.
Med hjelp fra Gud og eng - ler vi sam - men må - let når.
med him - mel - ske for - el - dre vi all - tid syn - ge vil.

Tekst: Paul L. Anderson, f. 1946. © 1985 IRI
Musikk: Bonnie Lauper Goodliffe, f. 1943. © 1985 IRI

Lære og pakter 59:9–11, 23
Jakobs brev 1:27

Sendt er Gud vår Faders nåde 196

(Mannskor)

Inderlig ♩ = 69-84

Melodi

1. Sendt er Gud vår Fa-ders nå-de ned fra him-me-len til deg,
2. Syn-dens mør-ke natt seg sen-ker, ha-vet ra-ser, bøl-ger slår.
3. Hold din lam-pe all-tid re-de, man-ge sø-ker et-ter lys,

men til oss er gitt å rå-de o-ver lys på li-vets vei.
Iv-rig øy-ne spei-der, sø-ker et-ter lys så havn de når.
prø-ve vil i storm her ne-de å nå dit hvor frel-se bys.

La ditt lys for all-tid bren-ne som en sol på li-vets hav,

for så man-ge det kan hen-de frel-ses kan fra stor-mens kav.

Tekst og musikk: Philip Paul Bliss, 1838–1876

Lære og pakter 18:10–16
1. Johannes 2:10

197 Kom, alle I Guds menn

(Menn)

Friskt 𝅗𝅥 = 63-80

1. Kom, al - le I Guds menn som har fått del i mak - ten!
2. Kom, I ad - spred - te får, og lytt og hør vår hyr - de!
3. Om - vend deg og bli døpt, fra synd du da er tvet - tet!
4. Når prø - ven er for - bi og trengs - le - ne er end - te,

Gå I blant fol - ket hen og før dem inn i pak - ten!
Med så - re - ne han står, han bar den he - le byr - de,
Guds Sønn har e - der kjøpt og al - les skyld ut - slet - tet.
da vi fra ond - skap fri opp - stan - del - se kan ven - te.

Det sis - te dags - verk er be - gynt, nå Her - rens bud - skap blir for - kynt,
for hva pro - fe - ter før har sagt, I snar - lig nå vil se full - bragt
Så kast da e - ders sorg på ham! Gud el - sker Si - on som sitt lam
Og Je - su an - sikt vil vi se og sam - les vil med hel - li - ge

som fø - rer hjem til Si - on i fryd og fred.
og kom - me hjem til Si - on i fryd og fred.
og fø - rer oss til Si - on i fryd og fred.
et tu - sen år i Si - on i fryd og fred.

Tekst: Thomas Davenport, 1815–1888
Musikk: Orson Pratt Huish, 1851–1932

Lære og pakter 33:5–11
Lære og pakter 133:7–8, 56

Gud har deg kalt til arbeid

198

(Menn)

Friskt ♩. = 46-66

1. Gud har deg kalt til ar-beid og vir - ke her på jord,
2. La ik - ke jor - disk æ - re og stolt - het fan - ge deg,
3. Legg bort lett-sin - dig ta - le, og la all stolt - het gå.
4. Du vil bli rikt vel - sig - net. Gud gir deg tro og fred.

rus - tet med pres - te - døm-met og ut - nevnt ved hans ord.
men vi ditt liv til Kris - tus og gå på sann - hets vei.
Be all - tid u - ten opp - hør om å få tro - fast stå.
Du vil be - sei - re dø - den og få Guds her - lig - het.

Bring ut det gla - de bud - skap om of - fer som fant sted.
Når de - re he - ver røs - ten og ro - per kraf - tig ut,
Trøs - te - ren gir deg kunn-skap, vel - sig - ner rikt din flid.
Snart vil du nå til Si - on med sei - ers-kran - sen på.

Rop høyt fra fjell og høy-der om sann - het, frel - se, fred.
si til hver sjel som so - ver: «Snart skal du mø - te Gud.»
Frel - se - rens nær - het får du fra nå til e - vig tid.
Der vil all sorg og smer - te straks blek - ne og for - gå.

Tekst: Mary Judd Page, 1818–1907
Musikk: Daniel B. Towner, 1850–1919

Lære og pakter 4:1–7
Lære og pakter 75:2–5

199 O, Israels eldster

(Menn)

Friskt 𝅗𝅥 = 60-76

1. O, Is - ra - els eld - ster, kom, følg nå med meg,
2. Se, høs - ten er stor og ar - bei - der - ne få,
3. Vår Frel - ser han gikk til de rin - ge på jord

og søk ut de rett - skaf - ne på de - res vei.
men er vi for - e - net, da vil vi for - må
og met - tet en - hver som ga akt på hans ord.

Ja, gå ut i ver - den, på land og på hav,
all hve - ten å san - ke fra klin - ten på jord.
Vi sam - ler en - hver som i - dag på ham tror,

og før dem til Si - on, som Her - ren oss ga.
De fø - res fra treng - sel i Si - on å bo.
på ham som har all makt i him - mel og jord.

O, Ba - by - lon, o, Ba - by - lon, far - vel vi deg by,

vi sø - ker til ber - ge - nes kam - re for ly.

Tekst: Cyrus H. Wheelock, 1813–1894 — Lære og pakter 133:7–9, 14

Musikk: Thomas H. Bayly, 1797–1839, tilpasset — Lære og pakter 75:2–5

200 Gud signe vårt dyre fedreland

Høytidelig ♩ = 72-84

1. Gud sig - ne vårt dy - re fed - re - land og
2. Vårt heim - land i mør - ker len - ge låg, og
3. No er det i No - reg at - ter dag med

lat det som ha - gen blø - ma! Lat ly - sa din fred frå
van - kun - na ljo - set gøym - de. Men, Gud, du i nå - de
vår - sol og song i sko - gen. Om sæ - det enn gror på

fjell til strand og vet - ter for vår - sol rø - ma! Lat
til oss såg, din kjær - leik oss ik - kje gløym - de. Du
y - mist lag, det bryd - der då et - ter plo - gen. Så

fol - ket som brø - der sa - man bu, som krist - ne det kan seg sø - ma!
sen - de ditt ord til No - regs fjell, og ljos o - ver lan - det strøym - de.
sig - ne då Gud det go - de såd, til gro - ren ein gong er mo - gen!

Tekst: Elias Blix, 1836–1902
Musikk: C. E. F. Weyse, 1774–1842

Salme 24:1
Esaias 55:10 (8–11)
Amos 8:11–12

O, må jeg følge deg

201

Mildt ♩ = 76-96

1. Frel - ser, må jeg vi - se om - sorg, van - dre der hvor Ån - den er,
2. Kan vel jeg for - døm - me an - dre, jeg som of - te fei - ler mer.
3. Må jeg bli min nes - tes vok - ter, må jeg le - ge kval og savn.
4. Frel - ser, må jeg el - ske an - dre som jeg vet du el - sker meg.

se meg om og løf - te an - dre, fin - ne u - ant styr - ke der.
I et hjer - te kan det væ - re sorg som in - tet øy - e ser.
Så - re - de og tret - te sje - ler tar jeg venn - lig i min favn.
Fin - ne der min ro, min styr - ke, så jeg vil - lig tje - ner deg.

Frel - ser, må jeg vi - se om - sorg, O, må jeg føl - ge deg!
Kan vel jeg for - døm - me an - dre? O, må jeg føl - ge deg!
Må jeg bli min nes - tes vok - ter O, må jeg føl - ge deg!
Frel - ser, må jeg el - ske an - dre O, må jeg føl - ge deg!

Tekst: Susan Evans McCloud, f. 1945. © 1985 IRI
Musikk: K. Newell Dayley, f. 1939. © 1985 IRI

Johannes 13:34–35
1 Johannes 3:16–19; 4:21

Jernstangen

Friskt ♩ = 80-96

1. Pro - fe - ten Ne - phi fikk en gang et her - lig syn fra Gud.
2. Og mens på jord vi van - dre må, den on - des makt er stor.
3. Når fris - te - ren er me - get nær og mør - ket vi - ser seg,

Han så en jern-stang langs en elv, og vi fikk det - te bud:
I mør-kets tå - ke må vi gå, for vi blant fa - rer bor.
vår jern-stang er vår le - de - tråd, den vi - ser ret - te vei.

Hold fast i den - ne jern - stang - en, den er så sterk og sann,

for den er or - det sendt fra Gud, til ham den oss fø - re kan.

4. Vi holder fast i denne stang
hver dag på vei til deg,
med ælig bønn og håp og sang.
Slik vil vi finne vei.

5. Langt fremme lyser himlens hjem,
der finnes fred og ro.
Med engler går vi sammen frem
for evig der å bo.

Tekst: Joseph L. Townsend, 1849–1942
Musikk: William Clayson, 1840–1887

1. Nephi 15:23–25
1. Nephi 8; 12:17

Guds daglige omsorg

203

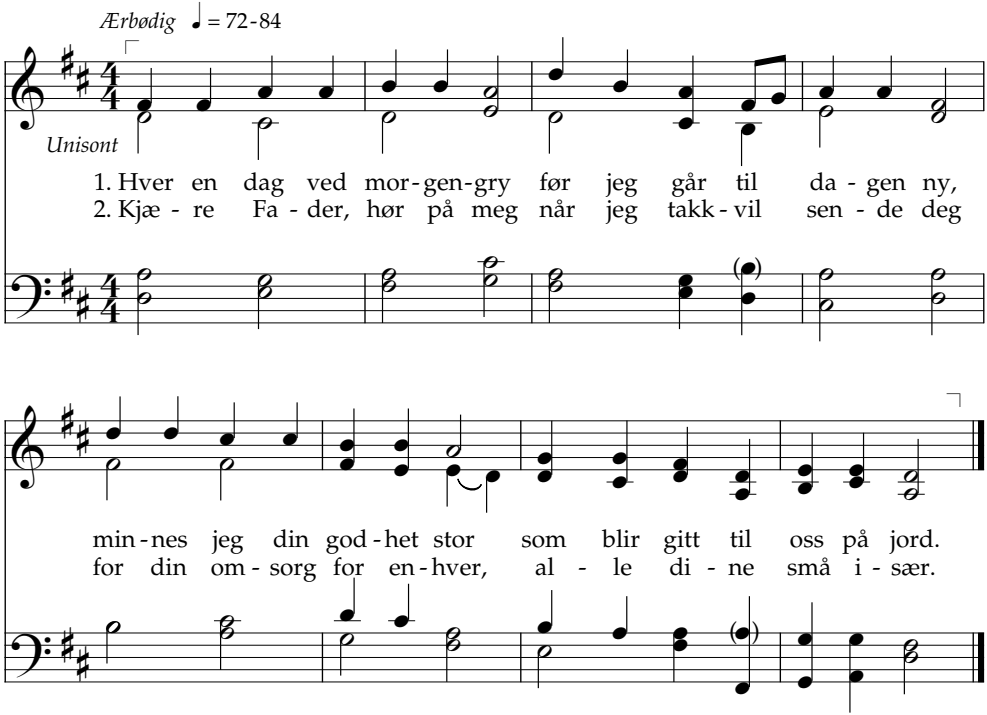

Tekst: Marie C. Turk. © 1951 IRI
Musikk: Willy Reske, 1897–1991. © 1951 IRI

Salme 68:20
Salme 36:8